

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0
Participation of citizens in Pranakorn area to Thai
youth 4.0 skill development

ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ 2563
ลิขสิทธิ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0
Participation of citizens in Pranakorn area to Thai
youth 4.0 skill development

ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ 2563
ลิขสิทธิ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ชื่องานวิจัย	การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0
ชื่อผู้วิจัย	ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง
คำสำคัญ	การมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0
ปีงบประมาณ	2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 2) ศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม 1) กลุ่มการวิจัยเชิงปริมาณ คือประชาชน ที่อาศัยในชุมชนเขตพระนคร จำนวน 396 คน กลุ่มที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ คือ กลุ่มชุมชน /เยาวชน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่มวัด กลุ่มภาคส่วนรัฐ และ กลุ่มห้างหุ้นส่วน/ร้านค้า รวมทั้งหมด 48 คน จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งไม่มีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.07) 2) แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในลักษณะคณะกรรมการ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยการเปิดโอกาส เปิดใจ เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ มีส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในลักษณะแบบเป็นพี่เป็นน้องกัน ปัญหาของการมีส่วนร่วม การถูกจำกัดด้วยสถานที่ งบประมาณมีไม่เพียงพอ จำนวนเยาวชนในชุมชนมีน้อย และความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐเข้ามาในชุมชนไม่ต่อเนื่อง เยาวชนย้ายติดตามผู้ปกครอง ส่งผลต่อการจัดกิจกรรม

Research Title	Participation of citizens in Pranakorn area to Thai youth 4.0 skill development
Researcher's Name	Thunyaluk Jaitiang
Keywords	Participation of People, Development of Thai Youth 4.0's Skills
Fiscal Year	2020

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the level of participation of citizens in Pranakorn area to Thai youth 4.0 skill development-, and 2) to study the guidelines, problems, and recommendations on participation of citizens in Pranakorn area to Thai youth 4.0 skill development. This was a survey research, and the sample was divided into 2 groups; 1) the group of quantitative research comprising 396 people living in Phra Nakhon District, and 2) the group of qualitative research comprising 48 people from the groups of community/youth, school, temple, public sector, and partnership/shop. Based on the chain method, the research instruments were questionnaires and unstructured interview. The statistics used in data analysis include the mean and standard deviation.

The research findings indicated that 1) the participation of citizens in Pranakorn area to Thai youth 4.0 skill development was of medium level ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.07), and 2) it was found from the guidelines on the participation of citizens in Pranakorn area to Thai youth 4.0 skill development that the participation in decision making was in the committee manner; the participation in practice was carried out by giving an opportunity and open-mindedness for all parts to express their opinions to develop the potential and create immunity of the youth; the participation in benefits is related both quantitatively and qualitatively; and the participation in evaluation was in the manner of brotherhood. The participation problem, limited place, insufficient budget, a small number of youth in the community, discontinuous cooperation from government agencies in the community, and relocation of youth with their parents all affect the organization of the activity.

กิตติกรรมประกาศ

กิตติกรรมประกาศโครงการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณสำนักงาน วช. และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ให้ออกาสผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัยทั้ง 3 ท่านที่กรุณาปรับแก้ ตรวจสอบเนื้อหาข้อคำถามให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย รศ.ดร. ธนายุส ธนธิตินศ.ประเสริฐยิ่ง และ ดร.ไชโย นิธิอุบัติ

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ธนายุส ธนธิตินศ.ดร.ประวีณา เอี่ยมยี่สุน ที่ได้เสียสละเวลาอ่าน ตรวจสอบแก้ไขงานวิจัย พร้อมทั้งให้คำชี้แนะด้วยดีเสมอมา

กราบขอบพระคุณท่านพระอาจารย์ และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานเขตพระนคร ประธานชุมชนและผู้สัมภาษณ์ทุกท่าน ที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วย ความสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ และให้กำลังใจในการทำวิจัยตลอดมา คุณงามความดีและประโยชน์ทั้งปวงที่เกิดจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชาบิดา มารดาและบูรพาจารย์ทุกท่าน และจงเป็นอานิสงส์ลดบันดาลให้ท่านมีความสุข ความเจริญต่อไป

ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดการมีส่วนร่วม.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชนไทย 4.0.....	20
ข้อมูลพื้นฐานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	53
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
การออกแบบการวิจัย.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือการวิจัย.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	61
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สัญลักษณ์วิเคราะห์ข้อมูล.....	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม...	63
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขต	
พระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 รายด้าน	
และจำแนกรายข้อ.....	66
ตอนที่ 3 แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนใน	
ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0	71
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
สรุปผลการวิจัย.....	87
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	104
ก สำเนาใบรับรองการผ่านจริยธรรมวิจัยในมนุษย์.....	105
ข แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์การวิจัย.....	108
ค. หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	119
ง รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....	151
จ ภาพบรรยากาศลงพื้นที่เก็บข้อมูล.....	158
ประวัติผู้วิจัย.....	168

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม	41
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร.....	56
3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามรายชื่อ.....	66
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จำแนกตามรายชื่อ.....	68
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ จำแนกตามรายชื่อ.....	69
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามรายชื่อ.....	70
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ประเทศไทย 4.0 คือ ประเทศไทยที่ขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมเพื่อหลุดพ้นกับดักการเป็นประเทศรายได้ต่ำถึงปานกลางสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง อย่างไรก็ตามการที่ประเทศจะสร้างผลผลิตในเชิงนวัตกรรมได้นั้นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้และทักษะเฉพาะหลายด้านอันนำไปสู่การขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมให้เป็นไปตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ปัจจัยสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนประเทศไทย คือ “คนไทย” เนื่องจากการพัฒนาทุนมนุษย์ที่ดี มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จะเป็นรากฐานในการเสริมสร้างคุณภาพและความเข้มแข็งให้กับสังคมไทย รวมทั้งสร้างรากฐานความมั่นคงของประเทศในทุกด้าน และเมื่อคนไทยมีคุณภาพก็จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้ โดยเริ่มต้นที่การสร้างและพัฒนาเยาวชน ให้เป็นเยาวชนไทย 4.0 เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองโลกในอนาคต (เกษตรชัย และคณะ, 2560, ออนไลน์)

เยาวชนถือได้ว่าเป็นวัยช่วงรอยต่อระหว่างความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ หรือจะเรียกว่าช่วง “วัยรุ่น” เป็นวัยที่สังคมคาดหวังให้เป็นพลังสำคัญที่จะขับเคลื่อนประเทศชาติไปสู่อนาคตข้างหน้า ในขณะที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย เด็กเกิดน้อย และวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง จำเป็นต้องสร้างศักยภาพของเยาวชนให้พร้อมเข้าสู่วัยแรงงานของประเทศในอนาคต เยาวชนยังเป็นช่วงวัยที่สำคัญแตกต่างจากช่วงเวลาอื่น ๆ ในชีวิต เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านจากเด็กสู่ผู้ใหญ่และมีการเปลี่ยนแปลงหลายๆ ด้าน จำเป็นต้องวางรากฐานที่ดี (อาภรณ์ ดินาน, 2551, น. 45)

ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิดสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ กับเยาวชน ในด้านศาสนาและครอบครัวอ่อนแอจนน่าวิตก ในขณะที่การจดทะเบียนสมรสมีน้อยลง แต่อัตราการหย่าร้างกลับสูงขึ้น ยิ่งกว่านั้นการที่ครอบครัวต้องดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาคุณภาพชีวิต ทำให้พ่อแม่ห่างเหินกับลูก โดยเฉลี่ยใช้เวลากับครอบครัวน้อยลง และยังห่างเหินจากสถาบันศาสนามากขึ้น ด้านการบริโภค เยาวชนไทยกำลังเผชิญกับกระแส “วัฒนธรรม กิน ดื่ม ช้อป” อันเป็นตัวเร่งให้เกิดค่านิยมบริโภคอย่างมหาศาล เยาวชนถูกดึงดูดจากโฆษณาให้ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย นิยมแฟชั่นราคาแพงหรือของมีชื่อ อาทิ โทรศัพท์มือถือ นาฬิกา น้ำหอม กระเป๋าถือ เป็นต้น รวมถึงการนิยมบริโภคของมีแบรนด์ต่าง ๆ มีอัตราที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาอุบัติเหตุ ไปจนถึงการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ ด้านสื่อและการแสดงออกทางเพศ นับวันจะรุนแรงมากขึ้น เยาวชนไทยมีค่านิยมการมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งมากขึ้น ด้านการเสี่ยงโชค เยาวชนอยู่ในวงจรการพนันมากขึ้น เช่น การพนันฟุตบอล ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม เยาวชนตกเป็นเหยื่อแห่งความขัดแย้งทางวัฒนธรรม เช่น ปัญหาความแตกต่างและรอยร้าวทางวัฒนธรรมใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การยกพวกตีกันของเด็กอาชีวะ อันเป็นการต่อต้านสังคมของเยาวชนอีกแบบหนึ่ง (อมรวิรัช นาคทรพร,

2549, น. 82-85) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้พบว่าสังคมไทยในปัจจุบัน เกิดปัญหาเยาวชนจำนวนมาก สาเหตุมาจากปัญหาที่เกิดจากความยากจนและด้อยโอกาสที่มีมาแต่กำเนิด เนื่องจากครอบครัวหรือถูกกระทำจากบุคคล รวมทั้งสังคม ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนเรื่องเพศสัมพันธ์ ติดเหล้า บุหรี่ ยาเสพติด การทะเลาะวิวาท ฆ่าตัวตาย เล่นการพนัน เทียวเตร่ ติดเกมส์ อินเทอร์เน็ต เข้าถึงสื่อที่แสดงความรุนแรง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ จะพบว่า เยาวชนได้รับผลกระทบจากสังคมยุคปัจจุบัน ไม่สามารถแยกได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด เนื่องจากขาดการพัฒนา ขาดความเป็นผู้นำ แก้ปัญหาเบื้องต้นไม่ได้ การขาดที่ปรึกษาและขาดการให้คำปรึกษาจากครอบครัวและโรงเรียน อาจกระทบสิ่งที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ ด้านความต้องการเยาวชนรุ่นใหม่ต้องมีคุณลักษณะมั่นใจในตนเองสูง ควบคุมตนเองได้ มีคุณลักษณะผู้นำที่ควบคุมตนเองได้ เข้าใจคุณธรรม จริยธรรม และนำประเทศไปสู่ความยั่งยืนได้ เยาวชนไทยมีปัญหาได้รับความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ การขาดความเอาใจใส่ ปลอ่ยปละเลย ได้รับการลิดรอนสิทธิ และถูกปฏิเสธจากสังคม ทำให้เด็กขาดการรับรู้คุณลักษณะของตนเอง ไม่สามารถศึกษาหรือสร้างคุณลักษณะผู้นำในตนเองได้ (ปมณฑ์ สุภาพักตร์, วีระ วงศ์สรรค์, และและสุธิดา หอวัฒนกุล, 2560, ออนไลน์) ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ต้องได้รับการแก้ไข ป้องกัน จากการขับเคลื่อนผ่านการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ อาทิ ภาครัฐบาล ภาคเอกชน ครอบครัว วัด โรงเรียน สื่อ และชุมชน

กรุงเทพมหานครถือว่าเป็นเขตปกครองพิเศษของประเทศไทยที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น โดยอาศัยอยู่ตามชุมชนต่าง ๆ และมีเยาวชนอาศัยรวมอยู่ด้วย ในจำนวน 7,551,397 คน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2561 จาก กรมการปกครอง) ดังนั้นการที่จะพัฒนาเยาวชนไทยแลนด์ 4.0 นั้น ต้องพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม คือต้องได้รับการพัฒนาครบทุกด้าน ได้แก่ การพัฒนาทางร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์และด้านสังคม ไปพร้อม ๆ กันโดยไม่ละเว้นด้านใดด้านหนึ่ง (สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2561, ออนไลน์) และสมาชิกในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการพัฒนา (Public participation approach) เพื่อช่วยให้เกิดกระบวนการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างเยาวชน และสมาชิกในสังคมหรือชุมชนให้เป็นไปได้สะดวกขึ้น เกิดเป็นชุมชนเข้มแข็ง (Strong community) นำไปสู่ประเทศไทย 4.0 ได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ผลจากการวิจัยนี้จะช่วยเป็นแนวทางพัฒนาทักษะเยาวชนในด้านต่างๆ เช่น ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม เป็นต้น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเยาวชนและคนในชุมชนด้วยกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแนวทางเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนไปประยุกต์ใช้ หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาเครือข่ายชุมชนต่าง ๆ และยังเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะเยาวชนให้กับชุมชนต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ที่สนใจต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 เป็นอย่างไร
2. แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0
2. เพื่อศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล
 - 1.2 ทักษะเยาวชนไทย 4.0 ประกอบด้วย 8 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 5) ทักษะด้านสื่อสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) ทักษะด้านอาชีพและการเรียนรู้ 8) ทักษะด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม เมตตากรุณา มีระเบียบวินัย
2. ขอบเขตด้านประชากร
 - 2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเขตพระนคร จำนวน 20 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนท่าวัง ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ ชุมชนวัดอินทรวีหาร ชุมชนวัดสามพระยา ชุมชนตรอกบ้านพานถม ชุมชนท่าเตียน ชุมชนตรอกเฟื่องทอง-ตรอกวิสูตร ชุมชนราชบพิธพัฒนา ชุมชนวัดเทพธิดาราม ชุมชนวังกรมพระสมมตอมรพันธุ์ ชุมชนแพร่งภูธร ชุมชนตรอกศิลป์-ตรอกตึกดิน ชุมชนโบสถ์พราหมณ์ ชุมชนบวรรังษี ชุมชนวัดนเรนถ ชุมชนวัดสังเวชวิศยาราม ชุมชนหลังวัดราชนันทดา ชุมชนตรอกเขียนนิवासน์-ตรอกไก่อั่ว้ ชุมชนวัดใหม่อมตรส ชุมชนมัสยิดบ้านตึกดิน ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 20 ปี

บริบูรณ์ขึ้นไป และผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนไม่ต่ำกว่าห้าปี ตั้งแต่เริ่มเข้ามาอาศัย จนถึงปี พ.ศ 2562

3. ขอบเขตด้านที่

พื้นที่ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2562 - เดือนมีนาคม 2564

นิยามศัพท์

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชน ในลักษณะร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนา ทักษะเยาวชนให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ กำหนดสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนหรือชุมชน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญ และคัดเลือกโครงการหรือกิจกรรม การพัฒนา ทักษะเยาวชนในชุมชน

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร การบริหารและประสานความร่วมมือจัดทำหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตาม แผนงานหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพัฒนาทักษะเยาวชน ที่ชุมชนในเขตพระนครกำหนดไว้ เพื่อ เป็นการสนับสนุนให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดี

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงาน โครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน รวมทั้งได้รับความสะดวกต่อการดำเนินงาน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่ประชาชนให้ความสนใจและติดตามข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงาน รวมถึงการตรวจสอบโครงการหรือ กิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน

เยาวชน หมายถึง บุคคลทั้งชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเขต พระนคร กรุงเทพมหานคร

ทักษะของเยาวชนไทย 4.0 หมายถึง ทักษะของเยาวชน ประกอบด้วยทักษะ 8C ได้แก่

1. ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical thinking and problem solving)
2. ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and innovation)

3. ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding)
4. ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and leadership)
5. ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media literacy)
6. ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy)
7. ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and learning skills)
8. ทักษะด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย (Compassion)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านสังคม

1. เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาของประเทศให้กับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ไข ป้องกัน และพัฒนาเด็ก เยาวชนให้กับหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน
3. สถาบันทุกภาคส่วนมีการขับเคลื่อนผ่านการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของภาคีต่าง ๆ อาทิ ครอบครัว วัด โรงเรียน สื่อ ภาคเอกชน ฯลฯ โดยมุ่งเป้าหมายเชิงบูรณาการต่อการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ของเยาวชนไทย
4. เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในกรุงเทพมหานคร

ด้านการศึกษา

1. นำผลการวิจัยไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา เช่น สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต สารสนเทศสำหรับเยาวชน ความเป็นครู ความเป็นพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม

2. คู่มือหรือเอกสารทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ด้านตนเอง

นำความรู้ที่ได้มาพัฒนาค้นในชุมชนและเยาวชน การทำงาน การเรียน เพื่อก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลง

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำราเอกสาร บทความ รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

แนวคิดการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม
ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
ลักษณะของการมีส่วนร่วม
รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วม
หลักการทำงานแบบมีส่วนร่วม
ความสำคัญของการมีส่วนร่วม
ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน
วิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วม
ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม
ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วม

แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชนไทย

ความหมายของเยาวชน
เยาวชนไทย 4.0
การศึกษากับเยาวชนไทย 4.0
คุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับเยาวชนไทย

ข้อมูลพื้นฐานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

สภาพทั่วไปของเขตพระนคร
สภาพทางภูมิศาสตร์
ประวัติข้อมูลทั่วไปของเขตพระนคร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ
งานวิจัยต่างประเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดการมีส่วนร่วม

1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

คำว่า การมีส่วนร่วม ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Participation มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้คล้ายคลึงและแตกต่างกันไป ดังนี้

วีณา เทียงธรรม, สุนีย์ ลำก้าน, และ อาภาพร เผ่าวัฒนา (2558, น. 54) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาที่มุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดกระบวนการ เช่น การร่วมค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยี ในท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล รวมถึงการรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการพัฒนานั้น ๆ ซึ่งเป้าหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ในกระบวนการพัฒนาจะต้องมีความสอดคล้องกับแผนวิสัยทัศน์และวัฒนธรรมของชุมชน

จินตวีร์ เกษมสุข (2554, น. 2) ได้ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมประชาชน หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ความชำนาญร่วมกับวิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

รจนา น้อยปลุก (2557, น. 36) ให้ความหมายการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเกิดความรู้สึกและความต้องการเป็นเจ้าของร่วมกัน มีความเป็นอิสระ มีอำนาจในการตัดสินใจ มีกิจกรรมร่วมกัน สามารถจัดการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาได้ด้วยตนเอง รวมถึงสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสามารถขยายเครือข่ายในเขตพื้นที่ต่าง ๆ

อภิศักดิ์ อีระวิสิษฐ์ (2553, น. 129) ได้ให้ความหมาย การมีส่วนร่วม หมายถึง การสร้างความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ซึ่งกระบวนการที่ต้องบูรณาการความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพัฒนานั้น และหัวใจสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในงานพัฒนาที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การสร้างความเป็นเจ้าของงานหรือกิจกรรมการพัฒนา

จากการให้ความหมายของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชน ในลักษณะของการร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมของคนในสังคมมีหลายทฤษฎี ผู้วิจัยจะกล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ดังนี้

เยาวมาลย์ จ้อยจุฬี (2542, น. 15-16) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการกระทำทางสังคม (The Theory of social action) ถึงการกระทำทางของมนุษย์ (Action of human) ในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ทางสังคมทั่วไป กล่าวคือ การกระทำใด ๆ ของมนุษย์จะขึ้นอยู่กับ

1. บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล
2. ระบบสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่
3. วัฒนธรรม ในสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่และวัฒนธรรมนี้จะเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อถือ ความสนใจ และระบบค่านิยมของบุคคล

ในส่วนของทฤษฎีการกระทำของวีเบอร์ (Weber, 1976 อ้างถึงใน จำนง อติวัฒนสิทธิ์ และคณะ, 2540, น. 53) ได้ศึกษาการกระทำของมนุษย์ (Human action) ได้ให้คำจำกัดความการกระทำว่าเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งที่เป็นแบบเปิดและลึกลับ ซึ่งบุคคลผู้กระทำกำหนดให้มีความหมายเป็นส่วนตัว ตามความคิดคิดของวีเบอร์ ความเข้าใจในระดับความหมายเกิดขึ้นได้ 2 ประเภท คือ

1. ความหมายส่วนตัวจากการกระทำของบุคคลหนึ่ง สามารถเข้าใจได้จากการสังเกตโดยตรง
2. มีการเข้าใจสิ่งเร้า เราสามารถแสดงความรู้สึกออกมาถึงตัวเราเอง ในการให้เหตุผล ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของผู้นำหรือว่าการกระทำของบุคคลไม่มีเหตุผลแล้ว อาจจะเข้าใจส่วนประกอบแห่งอารมณ์ที่มีการกระทำเกิดขึ้น โดยอาศัยการเข้าไปมีส่วนร่วมที่มีการเห็นอกเห็นใจต่อมนุษย์ด้วยกัน ผู้สังเกตไม่จำเป็นต้องมีส่วนเห็นด้วยกับแนวคิดทฤษฎี หรือจุดมุ่งหมายขั้นสูงสุดหรือค่านิยมของผู้ทำ แต่เราสามารถเข้าใจสถานการณ์และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องได้ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การกระทำบางอย่างเกิดขึ้นจากผลของแรงกระตุ้น การเข้าใจแรงกระตุ้น หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เป็นการอธิบายเวลาที่แท้จริงของการกระทำ เพราะว่าแรงกระตุ้นนั้นจะมีส่วนอยู่ในส่วนลึกของจิตใจผู้ทำและสำหรับผู้สังเกตนั้นแรงกระตุ้นเป็นพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาพฤติกรรม

นอกจากนี้วีเบอร์ ยังกล่าวอีกว่า การกระทำทางสังคมมี 4 ขั้นตอน คือ

1. การกระทำที่มีเหตุผล (Rational) การกระทำที่ใช้วิธีการอันเหมาะสมในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่เลือกไว้อย่างมีเหตุผล การกระทำดังกล่าวมุ่งไปในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
2. การกระทำที่เกี่ยวกับค่านิยม (Valuable) เป็นการกระทำที่ใช้วิธีการที่เหมาะสมเช่นกัน เพื่อจะทำให้ค่านิยมสูงสุดในชีวิตมีความสมบูรณ์พร้อมกับการกระทำเช่นนี้ไปในด้านจริยธรรม ศาสนา และในทางศีลธรรมอย่างหนึ่ง เพื่อการดำรงไว้ซึ่งความเป็นระเบียบในชีวิตทางสังคม
3. การกระทำทางประเพณี (Traditional) เป็นการกระทำที่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยยึดเอาแบบอย่างที่ทำกันมาตั้งแต่อดีตเป็นหลักในพฤติกรรม การกระทำทางประเพณีไม่นึกถึงเหตุผล

4. การกระทำที่แฝงด้วยความเสนาหา (Affective) เป็นการกระทำแบบคำนึงถึงอารมณ์และความผูกพันทางจิตระหว่างผู้กระทำกับวัตถุที่เป็นจุดหมายของการกระทำ กระทำเช่นนี้ก็ไม่คำนึงถึงเหตุผลอย่างอื่นใดทั้งสิ้น นอกจากเรื่องส่วนตัว

จากทฤษฎีการกระทำทางสังคม พอสรุปได้ว่า กลุ่มคนจะให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมในชุมชนในตัวแบบการกระทำร่วมกันด้วยใจสมัครนั้น เป็นเรื่องที่เกิดจากจิตใจที่ต้องการร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของตนเองหรือของชุมชน ซึ่งความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางสังคม ถือว่าเป็นปัจจัยหรือตัวกำหนดในการกระทำทางสังคม มาศึกษาเป็นตัวแปรอิสระ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ในด้านต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

1.3 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

แนวความคิดเกี่ยวกับการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ของชุมชนนั้น เกิดขึ้นในชุมชนต่าง ๆ ทั่วโลก การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาครอบครัว หมู่บ้าน ชุมชน ตลอดจนสังคมนั้น เป็นการวางรากฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าและเกิดความสุข อภิศักดิ์ ธีระวิสิษฐ์ (2553, น. 133) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมทางด้านมิติจิตวิทยาการมีส่วนร่วม ในแง่มุมทางด้านการพัฒนาวิสาหกิจ ซึ่งจะเกิดขึ้นภายใต้ปัจจัยที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. Conversation คือ เกิดจากการสนทนาพูดคุยเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการทำกิจกรรม

2. Community คือ เป็นพื้นที่ของการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน อาจเกิดขึ้นระหว่างบุคคล กลุ่มหรือชุมชนก็ได้ ซึ่งชุมชนก็เป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความรู้และทรัพยากรด้านต่าง ๆ (Sharing knowledge and resources)

3. Accessibility คือ ความสามารถที่จะเข้าถึงกิจกรรม ซึ่งคนในชุมชนมีความหลากหลายทั้งเด็ก เยาวชน คนหนุ่มสาว พ่อบ้าน แม่บ้าน และคนชรา ย่อมมีข้อจำกัดทางด้านกายภาพในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายรวมถึงความรู้ความสามารถหรือทักษะประสบการณ์ของคนในชุมชน ดังนั้นการสร้างกิจกรรมต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ให้สามารถเข้าถึงได้

4. Symmetry คือ การมีสัดส่วนของการเข้าร่วมที่เหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งมีความสำคัญในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นอย่างหลากหลายทั่วถึง เปิดโอกาสให้คนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน

5. Phase transition คือ ระยะเปลี่ยนผ่าน ที่จะนำไปสู่การเกิดกิจกรรมที่หลากหลาย หรือการสร้างกิจกรรมใหม่ กลุ่มเป้าหมายใหม่ เป็นต้น

การมีส่วนร่วมเกิดจากแนวความคิด หรือบริบทในชุมชนมี 3 ประการ คือ

1. ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลส่วนบุคคลซึ่งบังเอิญพ้องต้องกัน กลายเป็นความสนใจและห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม
2. ความเดือดร้อนและความไม่พึงพอใจร่วมกัน ที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มวางแผน และลงมือทำร่วมกัน
3. การตกลงร่วมกันในการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือชุมชนไปในทิศทางที่พึงปรารถนา การตัดสินใจร่วมกันนี้ จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความริเริ่มกระทำตามที่สนองตอบความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

1.4 รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

รูปแบบของการมีส่วนร่วม

การพัฒนาแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนเริ่มแรกในปี ค.ศ. 1960 ได้แบ่งการมีส่วนร่วมเป็น 3 ระดับ (Arnstein, 1969, pp. 216-224) ดังนี้

1. การควบคุมโดยประชาชน (Citizen control) เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมในระดับนี้ประชาชนในชุมชนจะมีบทบาทเป็นผู้ร่วมคิด ร่วมทำ และมีอำนาจในการตัดสินใจในกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่นำไปใช้ในชุมชน
2. การเป็นผู้รับ (Tokenism) ในระดับนี้เป็นการมีส่วนร่วมระดับกลาง เป็นการที่นักวิชาการหรือบุคลากรอื่น ๆ ที่เป็นคนนอกชุมชนไปให้ข้อมูล ให้คำแนะนำ หรือไปให้บริการบางอย่างแก่ชุมชนในชุมชน การมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ เป็นระดับของการมีส่วนร่วมที่ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการเริ่มคิด ดังนั้นประชาชนสามารถมีอำนาจในการตัดสินใจที่จะเลือกปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามก็ได้
3. การไม่มีส่วนร่วม (Non - participation) เป็นการมีส่วนร่วมในระดับต่ำ หรือการมีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด หมายถึง การนำโครงการหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้ในชุมชนผ่านการกำหนดนโยบายต่าง ๆ จากภาครัฐโดยไม่มีการศึกษาชุมชน การสอบถามหรือการหึงเสียงประชาชนเพื่อดูประชามติในเรื่องดังกล่าว เช่น การปรับปรุงป้ายรถเมล์โดยการปลูกต้นไม้ไว้ตามป้ายรถเมล์และปรับปรุงป้ายรถเมล์ ซึ่งเป็นนโยบายรัฐบาล แต่ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชน แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน เพื่อเป็นแนวทางในกระบวนการวางแผนดำเนินการโครงการต่าง ๆ (วิณา เทียงธรรม, สุนีย์ ลำคำปิ่น, และอาภาพร เผ่าวัฒนา, 2558, น. 63) ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ เช่น การประเมินสภาพที่เป็นอยู่และสาเหตุของปัญหา การตัดสินใจเลือก

การค้นหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชน และการมีส่วนร่วมในการนำทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่มาใช้ในโครงการ เช่น บุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติการ ได้แก่ อาสาสมัคร กลุ่มจิตอาสา หรือกลุ่มหนุ่มสาว รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ ต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือทางการแพทย์ต่าง ๆ เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การดำเนินงานตามโครงการและแผนงาน เป็นการก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของกิจกรรมและผลงานที่ปรากฏ คือ การมีส่วนร่วมในการกระจายทรัพยากร เช่น การร่วมสละแรงงาน เงินทุน แบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ ด้วยความเต็มใจ การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน เช่น การร่วมสละร่างกาย เงินทุน แบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ ด้วยความเต็มใจ การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน โดยวิธีการจ้างบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการ การฝึกอบรมผู้ที่เข้าปฏิบัติในโครงการ หรือการให้คำปรึกษาในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ การประสานงานในโครงการ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติในโครงการ จึงเป็นการร่วมเข้าไปเป็นผู้ปฏิบัติในโครงการ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ คือ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในชุมชน ทั้งด้านวัตถุ ได้แก่ การเพิ่มผลผลิต รายได้ อาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ เป็นต้น ด้านสังคม ได้แก่ การใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและที่เป็นส่วนกลางของชุมชน และเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่คนในชุมชน เช่น โรงเรียน วัด สวนสาธารณะ สนามกีฬา ถนนในหมู่บ้าน ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า ระบบกำจัดขยะ แหล่งน้ำในชุมชน เป็นต้น ในด้านบุคคล ได้แก่ เกิดพลังอำนาจในการต่อรอง เกิดการรับรู้ในศักยภาพของตนเอง เกิดความนับถือตนเอง เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล คือ การมีส่วนร่วมในการวัดผลและวิเคราะห์ผลของการดำเนินงาน รวมทั้งเป็นการค้นหาข้อดี และข้อบกพร่อง เพื่อหาแนวทางการแก้ไขการทำงานให้มีประสิทธิภาพและเป็นการประเมินผลความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงานเป็นระยะ การมีส่วนร่วมในขั้นนี้ส่วนใหญ่บทบาทดังกล่าวจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยจะเป็นการประเมินผลของงบประมาณที่จัดสรรนั้นนำไปใช้อย่างไร การประเมินผลนี้จะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของพลังความคิดของมวลชน ที่จะทำให้องค์กรพัฒนาหรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

โคเฮน และ อัฟฮอฟ (Cohen, J. M., & Uphoff, N. T., 1977, p. 6) ได้เสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) เป็นการแสดงการมีส่วนร่วมด้วยการแสดงออกด้านความคิดเกี่ยวกับการจัดระบบ หรือกำหนดระบบของโครงการ เป็นการประเมินปัญหาหรือทางเลือกที่จะสามารถเป็นไปได้ที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนา โดยการประเมินสภาพที่เป็นอยู่และสาเหตุของปัญหา ซึ่งในขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนย่อย ได้แก่

1.1 การมีส่วนร่วมในขั้นต้น เป็นการค้นหาความต้องการที่แท้จริง ซึ่งเป็นวิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมของโครงการ

1.2 การมีส่วนร่วมในการเตรียมการ เป็นการหาโอกาสหรือช่องทางในการแก้ปัญหา รวมทั้งลำดับความสำคัญของโครงการเพื่อที่จะดำเนินการ

1.3 การมีส่วนร่วมในขั้นการตัดสินใจปฏิบัติการ เป็นการหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติการ ได้แก่ อาสาสมัคร ผู้ประสานงาน หรือกลุ่มที่รวมตัวกันตามประเพณี เช่น กลุ่มสตรีหรือกลุ่มหนุ่มสาว เพื่อที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยการเป็นสมาชิกร่วมดำเนินการคัดเลือกผู้นำ และการสร้างพลังอำนาจในองค์กร

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) เป็นการดำเนินงานตามโครงการและแผนงาน ก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของกิจกรรมและผลงานที่ปรากฏ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนย่อย ได้แก่

2.1 การมีส่วนร่วมในการสละทรัพยากร ได้แก่ การมีส่วนร่วมสละร่างกาย การสละเงิน การให้วัสดุอุปกรณ์ และการให้คำแนะนำ ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้จะให้ความช่วยเหลือ

2.2 การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน เป็นการมีส่วนร่วมโดยวิธีการจ้างบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการ การฝึกอบรม ผู้ที่จะเข้าปฏิบัติในโครงการหรือการให้คำปรึกษาในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ และเป็นผู้ประสานงานในโครงการด้วย

2.3 การมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ปฏิบัติในโครงการ พบว่า มักมีลักษณะเป็นการบังคับให้เข้าปฏิบัติในโครงการมากที่สุด การมีส่วนร่วมโดยการบังคับให้ปฏิบัติจะต่างจากการให้ความร่วมมือ เพราะการบังคับให้ทำนั้น ผลประโยชน์ (Benefits) จะไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญ แต่ถ้าเป็นการมีส่วนร่วมด้วยความเต็มใจนั้น จะมีการคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับหลักเกิดการมีส่วนร่วมด้วย

3. การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ (Benefits) ซึ่งในขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนย่อย ได้แก่

3.1 การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ด้านทรัพย์สิน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเพิ่มผลผลิต รายได้ หรือทรัพย์สิน

3.2 การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ด้านสังคม ได้แก่ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่สังคม เช่น โรงเรียน สถานที่สาธารณะ หรือส่วนกลางของชุมชน เช่น การเพิ่มคุณภาพชีวิต การเกิดระบบน้ำประปา

3.3 การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ด้านบุคคล ได้แก่ ความนับถือตนเอง พลังอำนาจทางการเมือง ความคุ้มค่าของผลประโยชน์

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งในขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนย่อย ได้แก่

4.1 มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการประเมิน การมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้หมายถึง การที่ประชาชนกำหนดว่าจะประเมินอะไร เช่น ความพอเพียง ความพึงพอใจ ประสิทธิภาพ และยุติธรรม

4.2 มีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอนในกระบวนการประเมินผล หมายถึง กำหนดว่าจะประเมินตัวบ่งชี้กระบวนการ ผลิตผล ผลกระทบหรือประเมินทุกขั้นตอนของกระบวนการ

4.3 มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหาร การติดตาม และการประเมินผล ขั้นตอนนี้คือการร่วมปฏิบัติการประเมินผล

จากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ กำหนดสภาพปัญหาและความต้องการประชาชนหรือชุมชน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญ และการคัดเลือกโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนหรือชุมชนในการพัฒนาทักษะเยาวชน 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร การบริหารและประสานความร่วมมือจัดทำหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพัฒนาทักษะเยาวชน ที่ชุมชนในเขตพระนครกำหนดไว้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดี 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน รวมทั้งได้รับความสะดวกต่อการดำเนินงาน 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่ประชาชนให้ความสนใจและติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงาน รวมถึงการตรวจสอบโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน

อย่างไรก็ตามการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีความยั่งยืน จำเป็นต้องอาศัยองค์การที่มีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน เช่น มีคณะกรรมการดำเนินงาน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในโครงสร้างที่ชัดเจน มีเครือข่าย เป็นต้น

1.5 หลักการทำงานแบบมีส่วนร่วม

หลักการทำงานแบบมีส่วนร่วม ผู้จัดการกระบวนการต้องมีความเข้าใจต่อบทบาทของตนให้ชัดเจน ต้องยึดสมาชิกในกลุ่มเป็นศูนย์กลางไม่ใช่วิทยากร โดยสมาชิกจะเป็นผู้สร้างผลงานจากประสบการณ์เดิม โดยหลักในการทำงาน 5 ประการ (อภิศักดิ์ ธีระวิสิษฐ์, 2553, น. 138) คือ

1. การทำงานที่ต้องอาศัยประสบการณ์ของสมาชิก
2. เกิดกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ๆ จากประสบการณ์ เกิดการท้าทายความคิดให้เกิดการต่อยอดอย่างสร้างสรรค์ เป็นการทำงานที่เรียกว่า “Active performance”
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกันเอง และวิทยากร
4. ปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดการขยายตัวของเครือข่ายความคิดอย่างกว้างขวาง
5. มีการสื่อสารโดยการพูด การเขียน เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความคิด

1.6 ความสำคัญของหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 87 ซึ่งเป็นแนวนโยบายที่สำคัญในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น การมีส่วนร่วมจึงเป็นความหมายที่กว้างและเกี่ยวข้องกับบุคคลทุกระดับทุกส่วน ดังที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดความหมายไว้เพื่อการดำเนินงานขององค์การว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมเล็ก หรือสังคมขนาดใหญ่ได้มีส่วนร่วมช่วยเหลืออย่างเต็มที่ต่อสังคมนั้น ๆ อันได้แก่ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เช่น การพิจารณาปัญหา การตั้งนโยบาย การตัดสินใจประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาประชาชาติ และการประเมินความต้องการของสังคมนั้น ๆ

ในการประชุมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ณ องค์การสหประชาชาติ เมื่อ ค.ศ. 1975 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นคำที่ไม่อาจกำหนดนิยามความหมายเดียวที่ครอบคลุมได้ เพราะ ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรมีลักษณะจำกัดเฉพาะในระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองหนึ่ง ๆ เท่านั้น (จินตวีร์ เกษมสุข, 2559, น. 6) อย่างไรก็ตาม ได้มีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน (อภิศักดิ์ ธีระวิสิทธิ์, 2553, น. 135) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานอันชอบธรรมของทุกคนที่เราควรเคารพให้การยอมรับและยกย่อง โดยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงออกเกี่ยวกับการปรับปรุงวิถีชีวิตของเขา
2. งานพัฒนาเป็นงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นจะต้องให้คนหมู่มากเหล่านี้ได้มีสิทธิมีเสียงในการแสดงออก
3. กลยุทธ์ทั้งหลายในงานที่ผ่านมา ยังไม่สามารถส่งผลถึงกลุ่มประชาชนผู้ด้อยโอกาสและยากจน และในทางตรงกันข้ามกลับส่งผลให้กลุ่มคนผู้ได้เปรียบมีโอกาสมากขึ้น จึงจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ในการพัฒนาใหม่ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนมากขึ้น
4. ประสบการณ์ที่ผ่านมาได้พบว่ามีโครงการจำนวนมากที่ประสบความสำเ็จ โดยอาศัยวิธีให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในรูปแบบของการรวมกลุ่มและจัดตั้งองค์กรประชาชน ในขณะเดียวกันก็มีตัวอย่างของโครงการที่ล้มเหลวเนื่องจากไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม
5. การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเรื่องของการปฏิบัติการเป็นกลุ่ม เป็นผลมาจากความรู้สึกผูกพันของสมาชิกแต่ละคนที่เข้ามาร่วมเพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของตนและในขณะเดียวกันก็ได้ประโยชน์แก่ส่วนรวมด้วย การมีส่วนร่วมจึงเป็นสิ่งจำเป็น
6. การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวชี้วัดของการพัฒนาชุมชน ยิ่งประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนามากยิ่งขึ้นเท่าใด ยิ่งแสดงว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการพัฒนามากยิ่งขึ้น

7. ประชาชนย่อมรู้ว่า ตนกำลังต้องการอะไร มีปัญหาอะไร และอยากจะแก้ไขปัญหาอย่างไร ถ้าให้อีกโอกาสแก่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนา ย่อมช่วยให้โครงการต่าง ๆ สนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้ดีกว่า

1.7 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนมีปัจจัยที่สนับสนุนหลายประการ (สนธิยา พลศรี, 2556, น. 214) ดังนี้

1. ปัจจัยที่ดึงดูดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน ดังนี้

1.1 การมองเห็นประโยชน์ หรือผลตอบแทนที่จะได้รับจากกระบวนการในการพัฒนา เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

1.2 ความคาดหวัง นอกเหนือจากผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมในการกระบวนการพัฒนาชุมชนพบว่ามีความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ของแต่ละบุคคลด้วย

1.3 โอกาสในการเข้าร่วม กระบวนการพัฒนาชุมชนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน และสามารถใช้ศักยภาพของตนในกระบวนการพัฒนาได้อย่างเต็มที่

1.4 การมีจิตสาธารณะ คือ สำนึกในปัญหาและการรับผิดชอบต่อส่วนรวมจึงเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา

1.5 สอดคล้องกับวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีของประชาชน การเข้าร่วมทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตทั้งของบุคคลและชุมชน

2. ปัจจัยผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ที่สำคัญมีดังนี้

2.1 การประสบปัญหาและความเดือดร้อน ทำให้ประชาชนมีความยากลำบาก ไม่สามารถดำรงชีวิตโดยลำพังตามปกติได้ จึงต้องเข้าร่วมในการพัฒนาชุมชน

2.2 การเป็นสมาชิกของกลุ่มองค์กรและเครือข่าย ที่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน ทำให้บุคคลซึ่งเป็นสมาชิกเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาด้วย

2.3 การบังคับโดยกฎหมาย นโยบายของรัฐบาลและการผลักดันของผู้นำชุมชน ทำให้ประชาชนต้องเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน

2.4 การกระตุ้นด้วยสื่อสารมวลชนประเภทต่าง ๆ ให้เห็นถึงผลกระทบของการไม่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นแรงผลักดันอีกทางหนึ่งที่ทำให้ประชาชนตัดสินใจเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา

2.5 แรงกดดันจากเพื่อนบ้าน ญาติพี่น้อง ที่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา จึงผลักดันให้บุคคลเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาด้วย

1.8 วิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วม

สนธยา พลศรี (2556, น. 214-217) อธิบายวิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สามารถดำเนินการได้หลายวิธีตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นฐานของประชาชนและชุมชน โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. การใช้วิกฤตให้เป็นโอกาส คือ การใช้ปัญหาหรือวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนและส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างรุนแรง เป็นเครื่องมือในการชักชวนประชาชนให้ร่วมมือกันเป็นกลุ่มเพื่อร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหา ฝ่าฟันวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผ่านพ้นไป อันจะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

2. การให้ความสำคัญกับบุคคลซึ่งมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน ก่อน เช่น มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจมั่นคง มีเวลา มีน้ำใจแสดงออกถึงการมีประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เป็นต้น บุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้กระตุ้น ชักชวนให้บุคคลอื่น ๆ ในชุมชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนด้วย

3. การใช้สื่อบุคคล เช่น ผู้นำชุมชน ผู้บริหารกลุ่มองค์กรชุมชน ไปทำความเข้าใจและชักชวนให้ประชาชนเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน

4. การสร้างผู้นำใหม่ ๆ เพื่อป้องกันการผูกขาดในการพัฒนาและป้องกันไม่ให้ผู้นำใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์จากส่วนรวม ผู้นำใหม่สามารถจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนมากขึ้น และทำให้กลุ่มองค์กรและโครงการที่รับผิดชอบการพัฒนามีความเข้มแข็งมากขึ้น

5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ โดยกำหนดช่องทางไว้อย่างชัดเจนหลายช่องทางและทุกขั้นตอนของการพัฒนาชุมชน ทั้งการให้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการพัฒนา และการเข้าร่วมปฏิบัติงาน

6. การจัดเวทีประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ ประสบการณ์ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และการตัดสินใจ เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นการประชุม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดเวทีสาธารณะ การอภิปรายกลุ่ม การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

7. การรณรงค์ให้ประชาชนรวมกลุ่มและร่วมกิจกรรมของกลุ่มตามความสนใจและความเหมาะสมทั้งกลุ่มทางเศรษฐกิจ กลุ่มทางสังคมวัฒนธรรม กลุ่มอาสาสมัครเพื่อการพัฒนา เป็นต้น เพราะกลุ่มจะมีกิจกรรมในลักษณะของการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาชุมชน

8. การใช้สื่อมวลชนสนับสนุนส่งเสริม สื่อสารมวลชนทุกประเภทสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นและจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนได้ดี ทั้งสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เสียงตามสาย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

9. การสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนต้องมีการดำเนินการสม่ำเสมอตามวิธีการที่เหมาะสม โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนจนกระทั่ง

เป็นชีวิตประจำวัน เป็นวิถีชีวิตของประชาชนหรือวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งนับว่าเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง

10. การจัดตั้งกลุ่มและองค์กรชุมชนเพื่อการพัฒนาชุมชน เมื่อประชาชนรวมกันเป็นกลุ่มในระดับหนึ่งแล้ว ก็ควรดำเนินการจัดตั้งกลุ่มและองค์กรขึ้น เพื่อรวบรวมพลังของสมาชิกและเป็นศูนย์การประสานงานการพัฒนาชุมชน และเป็นการรองรับโครงการพัฒนาชุมชนอื่น ๆ ต่อไป

การจัดตั้งกลุ่มและองค์กรชุมชนเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน ทำให้การพัฒนาชุมชนมีความเข้มแข็งและยั่งยืน

นอกจากนี้ปาริชาติ วลัยเสถียร และคนอื่น ๆ (2548, น. 228-229) กล่าวถึงวิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน สามารถสรุปเป็น 3 วิธีการหลัก ดังนี้

1. เทคนิคทางจิตวิทยา มีวิธีการคือ

1.1 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยการกระตุ้นและให้การปรึกษาไม่เป็นทางการ เช่น การจับกลุ่มพูดคุย การถกเถียงปัญหา เป็นต้น

1.2 การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ เพื่อกระตุ้นให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกันทำงาน

1.3 การสร้างความภูมิใจให้กับสมาชิก โดยผู้นำต้องให้ความสนใจต่อสมาชิกในกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน

2. เทคนิคการประชาสัมพันธ์ มีวิธีการคือ

2.1 การใช้สื่อบุคคลในการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง เช่น การประชุม การพบปะ การติดต่อผ่านผู้นำ เป็นต้น หรือการใช้สื่อสารมวลชน เสียงตามสาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม การใช้เทคนิคนี้ต้องขึ้นอยู่กับสภาพทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของคนในชุมชน โดยข้อมูลที่น่าเสนอต้องมีความถูกต้องและชัดเจน

2.2 ในกลุ่มคนยากจน หรือผู้ด้อยโอกาส จะต้องกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมโดยการช่วยเหลือ หรือสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่น เงิน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

3. เทคนิคด้านการบริหาร มีวิธีการคือ

3.1 การศึกษาชุมชน ก่อนการพัฒนาชุมชน

3.2 การวางแผนดำเนินกิจกรรมของชุมชน ต้องอยู่บนพื้นฐานความต้องการของประชาชนในชุมชน

3.3 การใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการทำงาน

3.4 การจัดโครงสร้างองค์กรที่เป็นอิสระ จากการครอบงำจากภายนอก

3.5 การพัฒนาผู้นำในท้องถิ่นโดยการฝึกอบรม

3.6 การจัดโครงข่ายข้อมูล

3.7 การสนับสนุนทรัพยากร เงิน วัสดุ วิชาการ และเทคโนโลยี

3.8 พฤติกรรมของผู้นำ ต้องวางตัวเป็นกลาง ความซื่อสัตย์ สุจริต และมี

ความเสียสละ

จากวิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมสามารถสรุปได้ดังนี้ การใช้วิกฤตให้เป็นโอกาส การให้ความสำคัญกับบุคคลที่พร้อมจะมีส่วนร่วม การใช้สื่อบุคคล การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม การจัดเวทีประชาคม การรณรงค์ให้ประชาชนรวมกลุ่ม การใช้สื่อมวลชนสนับสนุนส่งเสริม การสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดตั้งกลุ่มและองค์กรของบุคคล ทั้งนี้วิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมจะช่วยพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง โดยอาศัยเทคนิค 3 วิธีการหลัก คือ เทคนิคทางจิตวิทยา เทคนิคการประชาสัมพันธ์ และเทคนิคการบริหาร

1.9 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม

ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน (อรทัย ก๊กผล, 2552, น. 27-28) ดังนี้

1. การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นต่าง ๆ จะช่วยให้ได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ครบถ้วนรอบคอบมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยให้เกิดทางเลือกใหม่ ทำให้การตัดสินใจรอบคอบและได้รับการยอมรับมากขึ้น โดยเฉพาะการตัดสินใจที่กระทบกับประชาชนโดยตรง

2. ลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา เมื่อการตัดสินใจนั้นได้รับการยอมรับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้น รับข้อทราบข้อมูลอธิบายต่าง ๆ เห็นประโยชน์ส่วนรวมที่จะได้รับ จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างการนำไปปฏิบัติ ซึ่งในบางครั้งกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่าใช้จ่ายและใช้ระยะเวลา เมื่อประชาชนยอมรับการนำโครงการไปสู่การปฏิบัติจะรวดเร็วขึ้น แต่หากโครงการรัฐที่เร่งการตัดสินใจหรือปกปิด เมื่อประชาชนมาทราบภายหลังจะเกิดการต่อต้าน บางโครงการนำไปปฏิบัติไม่ได้ ล่าช้า เป็นต้น

3. การสร้างฉันทามติ ในสังคมไทยที่ผ่านมาภาครัฐมักดำเนินการตัดสินใจไปก่อน เมื่อประชาชนต่อต้านจึงจัดกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยสามารถลดความขัดแย้งทางการเมืองและเกิดความชอบธรรมในการตัดสินใจของรัฐ

4. ร่วมมือในการนำไปปฏิบัติ การมีส่วนร่วมของประชาชนเมื่อประสบความสำเร็จ จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความกระตือรือร้นในการช่วยให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

5. ช่วยทำให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้ใกล้ชิดกับประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเกิดความใกล้ชิด สร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้างความรู้สึกว่าองค์กรปกครองเป็นของประชาชนไม่ใช่เป็นของนักการเมือง และความใกล้ชิดของผู้บริหารจะไวต่อความรู้สึกห่วงกังวลของประชาชน เกิดความตระหนักในการตอบสนองต่อความกังวลของประชาชน

6. ช่วยพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของสาธารณชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชน เพื่อเรียนรู้กระบวนการตัดสินใจและเป็นเวทีฝึกผู้นำชุมชน

7. ช่วยทำให้ประชาชนสนใจประเด็นสาธารณะมากขึ้น การมีส่วนร่วมเป็นการเพิ่มทุนทางสังคม และช่วยเสริมสร้างให้ประชาชนเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้นสอดคล้องกับการปกครองตามหลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของชุมชน โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะเยาวชน โดยประชาชนมีส่วนร่วม จะช่วยให้ประชาชนและเยาวชนในชุมชนสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

1.10 ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในแต่ละบุคคล ชุมชนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ (สนธยา พลศรี, 2556, น. 217-218) ดังนี้

1. ปัญหาโครงสร้างสังคมไทย ปัญหาโครงสร้างสังคมไทยที่มีต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาชุมชน เช่น ระบบอุปถัมภ์ ระบบอาวุโส ความแตกต่างทางสังคมทำให้ประชาชนมีความเกรงใจ ยอมรับการตัดสินใจของชนชั้นนำมากกว่าการเข้าร่วมด้วยตนเองอย่างแท้จริง

2. ปัญหาโครงสร้างเศรษฐกิจ กล่าวคือ ประชาชนขาดความสามารถในการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ไม่ได้เป็นเจ้าของปัจจัยในการผลิต อำนาจในการต่อรองน้อย โอกาสในการเป็นผู้บริหารจัดการน้อย ทำให้โอกาสในการเข้าร่วมระบบเศรษฐกิจน้อยและไม่คุ้นชินกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เมื่อต้องมาเกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาชุมชนจึงมีส่วนร่วมน้อย เพราะไม่มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วม

3. นโยบายและวิธีการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ไม่ส่งเสริมความเป็นอิสระของประชาชนอย่างแท้จริง ต้องการให้ประชาชนเป็นเพียงผู้สนับสนุนและยินยอมในกิจกรรมต่าง ๆ ของกระบวนการพัฒนาชุมชนมากกว่าการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

4. ปัญหาการไม่กระจายอำนาจของภาครัฐอย่างแท้จริง ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการ และการตัดสินใจได้อย่างอิสระ การปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นองค์กรที่ถูกครอบงำโดยรัฐ และเป็นเครื่องมือในการควบคุมประชาชนมากกว่าสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง

5. ผู้นำชุมชนบางคนไม่มีภาวะความเป็นผู้นำ ขอบครอบงำความคิดของประชาชน แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว จึงไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน ไม่สามารถจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน

6. นักพัฒนาชุมชนขาดทักษะ ในการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน ไม่สามารถที่จะจัดกิจกรรมที่จะเอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้ประชาชนไม่มีช่องทางในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน

7. การประสานงานไม่มีประสิทธิภาพ กระบวนการในการพัฒนาชุมชนมีหลายขั้นตอนมีผู้เกี่ยวข้องมากทั้งบุคคล กลุ่ม และองค์กรต่าง ๆ จึงต้องมีการประสานงานที่เหมาะสมและมี

ประสิทธิภาพจึงสามารถจูงใจประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนได้ ซึ่งพบว่า ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่ง คือ ปัญหาการประสานงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีพลังเพียงพอที่จะดึงดูดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาได้อย่างแท้จริง

8. ประชาชนไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน จึงไม่สนใจและไม่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา และมีส่วนร่วมในระดับน้อย

9. ประชาชนมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบมาก โดยเฉพาะหน้าที่ส่วนตัวและครอบครัว จึงไม่มีเวลาและความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชน

10. ประชาชนเห็นแก่ตัว ขาดความสามัคคี แบ่งพรรคแบ่งพวก เกิดความขัดแย้งขึ้นในชุมชน จึงไม่ไว้วางใจ ไม่คบค้าสมาคมกัน และไม่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา ถ้าหากฝ่ายตรงข้ามมีส่วนร่วมอยู่ก่อนแล้ว

2. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชนไทย 4.0

2.1 ความหมายของเยาวชน

ความหมายของเยาวชน มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน และมีเกณฑ์อายุที่ใช้แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายของเยาวชน ดังนี้

กรมการพัฒนาชุมชน (2554, น. 9-11) เยาวชนว่า หมายถึง คนหนุ่มสาวที่มีพลังอันสำคัญที่จะสามารถช่วยกันเสริมสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ดังนั้น เยาวชนที่ดีควรตระหนักในคุณค่าของตนเอง และร่วมแรงร่วมใจ สามัคคี และเสียสละเพื่อส่วนร่วม

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (2561, ออนไลน์) เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ถึง 25 ปีบริบูรณ์

ปพณิ รุติวัฒนา (2535, น. 7) เยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี มีเกียรติ สิทธิ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นช่วงที่ชีวิตคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้ที่สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและความอยู่รอดของชาติ เป็นทั้งผู้ได้รับการพัฒนา และสามารถดำเนินการเป็นผู้พัฒนาได้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2544) แบ่งกลุ่มประชากรตามช่วงอายุ กลุ่มเยาวชน มีอายุระหว่าง 15-25 ปี

สรุปได้ว่า เยาวชนไทย หมายถึง บุคคลทั้งชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี เป็นช่วงชีวิตที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ มีเกียรติ สิทธิ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีพลังอันสำคัญที่จะสามารถช่วยกันเสริมสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

ลักษณะของเยาวชน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้านจิตวิทยาเยาวชนและลักษณะของเยาวชนสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เยาวชนเป็นวัยที่มีความเป็นตัวของตัวเอง การพ้นจากพันธะความผูกพัน ตัดสินใจเลือกบทบาทของตนเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2540, น. 26)

2. เยาวชนเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ คือ (แสงเดือน ทวีสิน, 2545, น. 15)

2.1 พัฒนาความคิดรวบยอดและทักษะในการแก้ปัญหา

2.2 สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดี และเหมาะสมกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน ทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศได้

2.3 พยายามปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและอารมณ์

2.4 มีการเลือกและเตรียมตัวเพื่ออาชีพในอนาคต

2.5 สามารถตัดสินใจเลือกค่านิยม เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิตเด่นชัด

3. เยาวชนเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ในวัยนี้มีพัฒนาการทางด้านความต้องการที่เด่นชัดมาก ได้แก่ ความต้องการทางด้านอิสระ การยอมรับ และการได้รับยกย่องเห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน มีการแสวงหาและอยากรู้ตัวเอง ดังนั้น ผู้ปกครอง คณะครูอาจารย์ ควรส่งเสริมให้เยาวชนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยแสดงหน้าที่เป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น (ถวิล ธาราโกชน, 2543, น. 14)

4. เยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาหลายอย่าง โดยส่วนใหญ่จะคบเพื่อนที่มีความต้องการ รสนิยมที่คล้ายคลึงกัน เริ่มรู้จักปรับปรุงบุคลิกภาพ เลียนแบบบุคคลที่ตนเองยกย่องชื่นชม ชอบทำสิ่งแปลกใหม่ และมีความพยายามปรับปรุงร่างกายของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และมีความพยายามตัดสินใจ แก้ปัญหาด้วยตนเอง

ขณะที่วรรณรัตน์ คนชื่อ (2558, น. 4) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาพัฒนาของเยาวชน ไว้ดังนี้

1. พัฒนาการทางกาย เยาวชนจะเจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์เพื่อทำหน้าที่อย่างเต็มที่ทั้งโครงกระดูกและกล้ามเนื้อ อวัยวะทุกส่วนแข็งแรงขึ้น

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ เยาวชนจะมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว ไม่มั่นคง วิดกกังวล อารมณ์ที่เกิดมีทุกประเภท อาทิ รัก ชอบ โกรธเกลียด อิจฉา ริษยา โอ้อวด ถือดี เจ้าทิฐิ วุ่นวายใจ เห็นอกเห็นใจ หงุดหงิดง่าย ทั้งนี้การแสดงออกทางอารมณ์จะมากจะน้อยขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิม เช่น สิ่งแวดล้อม สิ่งเร้า และความมีสติในการควบคุมอารมณ์

3. พัฒนาการทางสังคม เยาวชนจะมีความผูกพันกับเพื่อนร่วมวัยอย่างแน่นแฟ้น และรวมกลุ่มกันทั้งเพศเดียวกัน และต่างเพศเข้าร่วมกลุ่มด้วย และจะมีความรู้สึกเป็นสุข ปลอดภัยในการเล่น เทียว เรียน กิน นอน ทำงานกับเพื่อนร่วมวัยเดียวกัน

4. พัฒนาการทางความคิด เยาวชนมีความเจริญเติบโตทางสมองอย่างเต็มที่จึงสามารถคิดวิเคราะห์ แยกแยะในเรื่องที่สลับซับซ้อนได้ รู้จักหาเหตุผล รู้ดี รู้ชอบ รู้ผิด รู้ถูก สามารถเรียนรู้และเข้าใจในศาสตร์ต่างๆ ได้

นอกจากนี้ สุชา จันทร์ธอม (2542, น. 30-32) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเยาวชน ดังนี้

1. เยาวชนเป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง คือ ในตอนต้นจะมีความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย จะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและในตอนปลายจะช้าลง

2. วัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกนึกคิด

3. วัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ เริ่มจากการคิดเรียนรู้พึ่งพาตนเองมากกว่าจะเรียนรู้จากคำสั่งสอน เมื่อได้รับการขัดขวางจะชอบโต้เถียง มีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจและหาทางแก้ปัญห เช่น การหนีออกจากบ้านไปบ้านเพื่อน

4. วัยที่เผชิญปัญหา มีลักษณะเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ พบปัญหาต่าง ๆ เข้ามา มีการตัดสินใจที่รวดเร็ว และมีการแสดงทางอารมณ์ออกที่ชัดเจน

กล่าวได้ว่าลักษณะเยาวชนจะเป็นวัยแห่งการเสริมสร้างทางร่างกายและมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้สึกนึกคิด มีความคิดที่เป็นอิสระ กล่าวที่จะเผชิญกับปัญหา เมื่อได้รับการขัดขวาง การปฏิเสธ มีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ดังนั้นเยาวชนมีแนวทางการพัฒนาพฤติกรรม (นักพัฒนาพฤติกรรม กรมราชทัณฑ์, 2557, น. 10-15) ดังนี้

1. กระบวนการกล่อมเกลาระดับครอบครัว

ครอบครัวเปรียบเหมือนสถานอบรมศึกษาแห่งแรกที่เยาวชนทุกคนได้รับอิทธิพลทางด้านความคิด และพฤติกรรมจากบิดามารดาของเขาเอง จากญาติพี่น้อง ผู้ปกครอง เป็นสำคัญผ่านกระบวนการอบรมสั่งสอนโดยตรง หรืออาจใช้วิธีสอนทางอ้อมโดยการให้สังเกตพฤติกรรมของพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้อง ให้เยาวชนดูเป็นแบบอย่าง ปัจจุบันเมื่อโครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป เยาวชนส่วนใหญ่ใช้เงินไปเพื่อความสุขสำราญและความเพลิดเพลิน ดังนั้นครอบครัวมีการปลูกฝังให้เยาวชนมีความผูกพันกับครอบครัว ภาควุมใจในความเป็นไทย และสำนึกรักบ้านเกิด มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในหลักคำสอนทางศาสนา มีความพอเพียง มีสำนึกความเป็นพลเมือง มีวิถีประชาธิปไตย เคารพสิทธิผู้อื่น รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีจิตสาธารณะ รักสิ่งแวดล้อม สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และประเทศชาติ การพัฒนาศักยภาพของครอบครัวแบบองค์รวม ให้เรียนรู้ถึงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของสมาชิก พัฒนาทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์ ลดความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้น สถาบันครัวเรือนอันมีบิดามารดา ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องต้องทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีจึงจะเกิดการกล่อมเกลาส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมของเยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกของครอบครัวให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ นั่นคือเป็นคนดี คนเก่งเป็นคนที่มีความภาพในสังคมต่อไป

2. กระบวนการกล่อมเกลาระดับชุมชน

การสร้างชุมชนต้นแบบที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนประพฤติตนไปในแนวทางที่ดีงาม องค์กรปกครองระดับชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มสตรี กลุ่มอาสาสมัครชุมชน ควรจัดระบบเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมและวัฒนธรรม เพื่อป้องกันเยาวชนมิให้ตกอยู่ในสถานะเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การมั่วสุม การเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การรวมตัวกันเพื่อขับรถจักรยานยนต์แข่งขันบนถนนสาธารณะ หรือกระทำการอย่างอื่นอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นในชุมชน เพิ่มบทบาทให้องค์กรปกครองท้องถิ่น จัดพื้นที่และกิจกรรมให้เยาวชนสามารถใช้เวลาว่างเพื่อแสดงออกทางความคิด และศักยภาพในเชิงสร้างสรรค์ ที่เหมาะสมกับช่วงวัยของเยาวชน

3. กระบวนการกล่อมเกลาระดับสถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันที่สงวนรองจากสถาบันครอบครัวที่เยาวชนจะใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาที่ประกอบไปด้วย บุคลากรที่เป็นครู อาจารย์จึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องกล่อมเกล่าให้เยาวชนได้มีพัฒนาการทางนิสัยที่พึงประสงค์ ครู อาจารย์ เป็นบุคคลที่มีบทบาทในการชี้แนะแนวทางและเป็นแบบอย่างให้กับเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นการสอนให้เด็กเป็นคนดี มีความเข้าใจในวิชาความรู้ที่ได้เรียน ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ลูกศิษย์อย่างเต็มความสามารถ ต้องสร้างเสริมให้ลูกศิษย์มีความรู้เท่าทันในวิชาการและเท่าทันการดำรงชีวิตในสังคม ต้องจัดให้สถานศึกษาเป็นสถานที่สนับสนุนให้เยาวชนได้พัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียนรู้วิชาการโดยจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ดี ให้เยาวชนได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์และพิจารณาถึงเหตุถึงผลของการกระทำของตนเอง การแนะนำให้เยาวชนได้มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบพฤติกรรมและการกระทำของตนเองให้รู้ว่าสิ่งใดทำได้ไม่เดือดร้อนตนเองและผู้อื่น สิ่งใดทำแล้วเป็นการกระทำความผิด หากผิดต่อกฎหมายต้องถูกลงโทษ เป็นต้น

4. สถาบันศาสนา

สถาบันศาสนาเป็นสถาบันหนึ่งที่ทำหน้าที่กล่อมเกล่าพฤติกรรมนิสัยของเยาวชนได้ โดยวัดมีบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริม สงเคราะห์เยาวชน เช่น เป็นศูนย์กลางรวมใจของชุมชน เป็นสถานที่ในการบำเพ็ญกิริยาวัตรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา เหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่กล่อมเกล่าเยาวชนให้เป็นคนมีจิตใจอ่อนโยน มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาป บิдамารดาต้องฝึกฝนให้บุตรหลานรู้จักเข้าวัดเพื่อให้ได้สัมผัสกับคำสอนของพุทธศาสนา พระสงฆ์ก็มีบทบาทสำคัญในการสอนเยาวชนให้เว้นจากความชั่ว ให้ตั้งอยู่ในความดี การที่เยาวชนได้สัมผัสพระธรรมคำสอนในทางพุทธศาสนาตั้งแต่เยาว์วัยและปฏิบัติเป็นประจำ หมั่นเข้าวัดทำบุญ ปฏิบัติธรรม เหล่านี้ย่อมเป็นการกล่อมเกล่าให้เยาวชนมีจิตใจในทางที่ดีงาม

5. กระบวนการกล่อมเกลารัฐ

รัฐเข้ามามีส่วนในการกล่อมเกลากฎติกรรมของเยาวชนได้มาก เช่นการกล่อมเกลารัฐโดยบทบัญญัติกฎหมาย เพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักถึงโทษของการกระทำความผิด หากไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำใดเป็นความผิดและผู้ที่ฝ่าฝืนต้องถูกลงโทษแล้ว ก็ไม่มีสิ่งใดเป็นตัวควบคุมให้เยาวชนรู้สึกเกรงกลัวในผลของการกระทำของตน โดยหน่วยงานของรัฐต้องให้ความรู้แก่เยาวชน การเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายให้แก่เยาวชนมีได้หลากหลายวิธี เช่น การจัดอบรมในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมความรู้ทางกฎหมายเพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วม หน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทในการพัฒนาเยาวชน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยผลิตและเผยแพร่สาระสร้างสรรค์ต่าง ๆ อาทิ การส่งเสริมสุขภาพจิต การสืบสานวัฒนธรรม เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ รู้สีกว่าตนมีความสำคัญและจะมีพฤติกรรมในทางที่ดี นับว่าเป็นการส่งเสริมการขัดเกลายาวชนได้อีกระดับหนึ่ง

6. กระบวนการกล่อมเกลารัฐอื่น

การกล่อมเกลารัฐโดยองค์กรเอกชน ที่สามารถจัดกิจกรรมในการพัฒนาเยาวชนในช่วงปิดภาคเรียน ที่เรียกว่าค่ายเยาวชน เช่น ค่ายผู้นำเยาวชนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ The Power Green Camp โดยบริษัทบ้านปูจำกัด (มหาชน) ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล ค่ายผู้นำเยาวชน YMCA จัดโดยสมาคมวายเอ็มซีเอกรุงเทพฯ หรือ Bangkok Y.M.C.A. Association ค่ายผู้นำเยาวชนต้นแบบ “เก่ง ดี มีจิตอาสา” โดย Youth for next-step เครือข่ายเยาวชนพัฒนาศักยภาพ เป็นต้น “ค่ายเยาวชน” คือสถานที่ซึ่งจัดขึ้นหรือใช้เพื่อฝึกอบรมเยาวชนให้รู้จักดำรงชีวิตเป็นหมู่คณะให้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้รู้จักความรับผิดชอบกับตนเอง การทำงานเป็นหมู่คณะ การรู้จักระเบียบวินัย การรู้จักการจัดการเวลา การรู้จักใช้และรักษาสาธารณสมบัติ การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

จะเห็นได้ว่าลักษณะของเยาวชนตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ เยาวชนเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากเล่น อยากลอง มีความต้องการค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง และสร้างความนับถือในตนเอง มีพลังที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นไปในทางสร้างสรรค์ได้มาก หากได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในทางที่ถูกต้อง และเหมาะสม และเยาวชนยังเป็นประชากรกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งของประเทศ หากได้รับการพัฒนาและส่งเสริมที่เหมาะสมตามศักยภาพ สร้างความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการ สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม และมีการส่งเสริมปัญหาและอุปสรรคในทางด้านใดด้านหนึ่ง เยาวชนจะรู้สึกถึงความภูมิใจในตนเอง ช่วยเพิ่มพลังและพัฒนาศักยภาพได้อีกมาก ในทางกลับกัน หากเยาวชนได้รับการดูแลและส่งเสริมที่ไม่เหมาะสมแล้ว ก็จะนำไปสู่ปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของประเทศในอนาคตได้เช่นกัน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ความหมายตามคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้านจิตวิทยาเยาวชนและลักษณะของเยาวชนกล่าวได้ว่าเยาวชนไทย หมายถึง บุคคลทั้งชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ที่อาศัยอยู่

ในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยลักษณะมีพัฒนาการทางด้านร่างกายเจริญเติบโต ทั้งโครงกระดูก กล้ามเนื้อ อวัยวะทุกส่วนแข็งแรง พัฒนาการด้านอารมณ์ มีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย พัฒนาการทางด้านสังคม มีความผูกพันกับเพื่อนร่วมวัย ทั้งเพศเดียวกันและระหว่างเพศ พัฒนาการด้านความคิด มีการเจริญทางสมองอย่างเต็มที่ สามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะที่สลับซับซ้อน ได้ รู้จักเหตุและผล

2.2 เยาวชนไทย 4.0

เยาวชนไทย 4.0 หมายถึง เด็กไทย หรือเยาวชนไทยรุ่นใหม่ที่มีความสามารถเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคประเทศไทย 4.0 ที่เน้นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพัฒนาเป็นธุรกิจ Start-ups ที่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์และบริการที่มีมูลค่าสูง เป็นที่ต้องการของสังคม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยในสังคม โดยเยาวชนไทย 4.0 นั้นเป็นเยาวชนที่มีความสามารถสร้างผลงานในเชิงนวัตกรรม มีทักษะในการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะของผู้ประกอบการ และมีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ในเรื่องความสามารถสร้างนวัตกรรมได้ มีทักษะในการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ สามารถปรับตัวได้ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีคุณธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยลักษณะเยาวชนไทย 4.0 (Zenodo.org, ม.ป.ป., ออนไลน์) ดังนี้

1. เยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่มีความสามารถสร้างนวัตกรรมได้

ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมมีส่วนสำคัญ ที่ทำให้ประเทศพัฒนาและมีความได้เปรียบเชิงเศรษฐกิจ ผลผลิตเชิงนวัตกรรมมีมูลค่าสูงเนื่องจากมีความแตกต่างจากผลผลิตทั่วไปและเป็นที่ต้องการของตลาดเนื่องจากสามารถช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้ เยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่สามารถสร้างผลงานในเชิงนวัตกรรมได้เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม โดยใช้เทคโนโลยีและความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับหรัศตวรรษที่ 21 ทางด้านทักษะทางภาษาและการคำนวณ ทักษะด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยบูรณาการองค์ความรู้ จากหลายสาขาวิชาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามที่ตนเองสนใจจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และเรียนรู้ประสบการณ์ตรงจากการลงมือทำจริงโดยการทำโครงการ (Project-based learning) จะทำให้ได้ลองถูกลองผิดและเรียนรู้จากการแก้ปัญหา (Problem-based learning) เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ของตนเองและนำองค์ความรู้ที่ตัวเองสร้างขึ้นนั้น มาต่อยอดสร้างผลงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและสามารถทำให้สังคมดีขึ้นได้

2. เยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่มีทักษะในการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

เยาวชนไทย 4.0 สามารถใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง เรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น งานวิจัยและความรู้ใหม่จากทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ เพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างผลงานและองค์ความรู้ของตัวเอง การใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง

ที่ช่วยเผยแพร่องค์ความรู้ต่าง ๆ อันจะส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning community) นำไปสู่การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนไทยและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

กลุ่มภาคีพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 (The Partnership for 21st Century Learning หรือ P21) กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นด้านข้อมูลสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ว่าประกอบด้วย

1) ความเข้าใจและใช้ในด้านสารสนเทศ (Information Literacy) สามารถเข้าถึง ใช้จัดการ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ความเข้าใจและใช้ในด้านสื่อ (Media Literacy) เข้าใจบทบาทของสื่อที่มีต่อความคิด และพฤติกรรมของคน วัตถุประสงค์ของการผลิตสื่อ และประเด็นทางกฎหมายและจริยธรรม

3) ความเข้าใจและปฏิบัติเป็นในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีในการค้นหา จัดการ และสื่อสารข้อมูล รวมถึงเข้าใจประเด็นทางกฎหมายและจริยธรรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. เยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

จากแนวคิดสำคัญของศตวรรษที่ 21 ของกลุ่ม P21 ที่กล่าวถึงความเข้าใจและปฏิบัติเป็นทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial literacy) ว่าเป็นความรู้และทักษะที่จำเป็นอีกด้านหนึ่งที่คนยุคใหม่พึงมีความรู้ทางด้านการเงิน ทั้งการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและการออมเงินเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างวินัยทางการเงิน ใช้เงินอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อไม่ใช้เงินอย่างสุรุ่ยสุร่ายและก่อหนี้สิน มีเงินออมไว้ใช้ยามจำเป็นและเพื่อลงทุนในอนาคตเพื่อให้ผลผลิตเชิงนวัตกรรมที่คิดค้นขึ้นได้ถูกนำไปผลิตและจำหน่ายได้จริงเพื่อสนองความต้องการของสังคม ภาวะผู้นำ การกล้าเสี่ยงและกล้าตัดสินใจ และความสามารถในการมองเห็นโอกาสทางธุรกิจเป็นคุณสมบัติสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการที่เยาวชนไทย 4.0 จำเป็นต้องมี

4. เยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่สามารถปรับตัวได้ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เยาวชนไทย 4.0 จึงต้องมีทักษะในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้ตลอดชีวิต ความรู้ 3Rs คือ อ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น จะช่วยในการแสวงหาความรู้ใหม่จากหลายสาขาวิชาและช่วยในการเผยแพร่และสื่อสารความรู้และบอกความต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจได้ นอกจากนี้ ทักษะทางอาชีพ (Career skill) ก็เป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากการอยู่ในยุคสังคมยุคใหม่ต้องอาศัยการติดต่อและความร่วมมือกับนานาประเทศ รวมทั้งทักษะด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural communication skill) เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล เยาวชนไทย 4.0 จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทยเพื่อที่จะได้ปฏิบัติต่อชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง อันจะเป็นอุปสรรคในการทำงานร่วมกันต่อไปในอนาคต

ทักษะอาชีพที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ทักษะภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับเยาวชนไทยในการหาความรู้ด้วยตัวเองจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายจากนานาประเทศ ทั้งในเรื่องความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาที่เรียนและวิชาชีพต่าง ๆ ความรู้ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ รวมทั้งข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนอกประเทศ เป็นต้น ดังนั้นทักษะภาษาต่างประเทศจึงเป็นทักษะที่สำคัญ ที่จะทำให้เยาวชนไทยสามารถตามทันข่าวสารและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อเพิ่มศักยภาพภาพของตนเองให้แข่งขันได้ และสามารถปรับตัวได้ในโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน

5. เยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่มีคุณธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

การมีความรู้และทักษะนั้นไม่เพียงพอที่เยาวชนไทยจะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม การจะอยู่ร่วมกับคนส่วนใหญ่ในสังคมอย่างสงบสุขนั้น เยาวชนไทยจำเป็นต้องมีคุณธรรม มีระเบียบวินัย มีความเคารพใน สิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ เมตตากรุณาผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน คนเก่งช่วยเหลือคนไม่เก่ง คนรวยช่วยเหลือคนยากจน ส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำ ทางสังคมและปัญหาสังคมลดลง ทำให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กล่าวได้ว่าเยาวชนไทย 4.0 คือ เยาวชนไทยที่มีความสามารถในการสร้างผลผลิตเชิงนวัตกรรมที่ต้องใช้การบูรณาการองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ประกอบกับทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานใหม่ ๆ ได้ และมีวิสัยทัศน์ในการทำธุรกิจและปรับปรุงผลผลิตให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและความต้องการของสังคม สามารถปรับตัวและมีศักยภาพในการแข่งขันในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมไทย โดยเยาวชนไทย 4.0 นี้จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้พัฒนาอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และพ้นจากกับดักการเป็นประเทศรายได้ปานกลางด้วยความสามารถในการสร้างนวัตกรรมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพและมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนไทยได้ (Zenodo, ม.ป.ป., ออนไลน์)

2.3 การศึกษากับเยาวชนไทย 4.0

กระบวนการเรียนรู้ของเยาวชนไทย 4.0 เป็นการเรียนรู้เพื่อสนองความต้องการของแต่ละบุคคล เน้นความสามารถในการสร้างนวัตกรรม นำองค์ความรู้ที่สั่งสมมาต่อยอดโดยการสร้างผลงานเป็นของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานที่สร้างขึ้นมาจากการประยุกต์ความรู้และทักษะที่ผู้เรียนถนัดและสนใจ โดยใช้องค์ความรู้ของตนเองและจากแหล่งการเรียนรู้และสื่อต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นหลากหลาย platform เยาวชนไทยยุคนี้เรียนรู้โดยตรงผ่านการลงมือทำ (Learning by doing) และการลองผิดลองถูก (Trial Error) ในการแก้ปัญหาที่เจอระหว่างการสร้างผลงาน โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการประเมินสภาพและปัญหาที่พบ ใช้ความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ในการหา

แนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตาม CCPR Model ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน ตามแนวทางปรัชญาการสร้างสรรค์เชิงผลิตภาพว่าผู้เรียนมีทักษะ 4 ประการ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2558, 152-153) ดังนี้

1. คติวิเคราะห์ (Critical mind) ในสังคมบริโภคนิยม ผู้เรียนจะต้องมีความคิดวิเคราะห์ให้ได้ เพื่อจะเข้าใจเรียน ชัมแข็ง และไม่ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อทั้งเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม

2. คติสร้างสรรค์ (Creative mind) เมื่อวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งใดแล้ว ก็ควรจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ คิดสิ่งใหม่ๆ ให้กับตนเองและสังคม เพราะถ้าเพียงแต่วิเคราะห์วิจารณ์ก็จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นใหม่

3. การมีผลิต (Productive mind) เมื่อคิดสิ่งใหม่ๆ แล้ว ก็ต้องนำเอาความคิดนั้นไปสู่รูปธรรม คือ การมีผลิตใหม่ๆ ด้วยค่าของคน ต้องให้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์

4. คติรับผิดชอบ (Responsible mind) ไม่ว่าจะเป็นการคิด วิเคราะห์ หรือการสร้างสิ่งใหม่ จะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม ต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมต่อไป

2.4 คุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับเยาวชนไทย

การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของสังคมโลก ทำให้เยาวชนไทยที่เป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศ จะต้องมึลักษณะการเป็นบุคคลการเรียนรู้ตลอดชีวิต ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย, อาชญญา รัตนอุบล, และสุวิธิดา จรุงเกียรติกุล (2559, น. 63-80) อธิบายคุณลักษณะการเป็นบุคคลการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ด้าน ได้แก่

1. คุณลักษณะด้านพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือความประพฤติในเชิงแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.1 รักการอ่าน หมายถึง การแสดงออกที่บ่งบอกถึงความชอบในการอ่านหนังสือ จะอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาและโอกาส โดยปราศจากการบังคับ แต่เต็มไปด้วยความสุขและความพอใจ

1.2 สงสัยและซักถาม หมายถึง การแสดงออกเมื่อเกิดความรู้สึกที่ว่าตนเองไม่รู้ข้อมูลหรือไม่แน่ใจในข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งนำไปสู่การตั้งคำถามเพื่อคลายความสงสัยจากผู้รู้แน่ชัด

1.3 ฟังและคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ด้วยการฟังและใช้กระบวนการคิดที่ใช้เหตุผลมาร่วมใช้ในการพิจารณาข้อมูลอย่างไตร่ตรอง รอบคอบ

1.4 การเขียนและบันทึก หมายถึง การเขียนบันทึกข้อมูลที่เป็นประสบการณ์ความรู้ หรือเขียนเพื่อสรุปความรู้โดยย่อ เพื่อเป็นประโยชน์ในการทบทวน หรือเป็นหลักฐานของการเรียนรู้

1.5 เรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง การแสดงออกที่ผู้เรียนสร้างผลสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่การวางแผน ดำเนินการ และประเมินผล

1.6 ปรับตัวและยืดหยุ่น หมายถึง การแสดงออกถึงการเรียนรู้ได้ในทุกสถานการณ์ และสามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างของช่วงวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 สร้างสรรค์และประยุกต์ หมายถึง การแสดงออกที่มีการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้มาสร้างสิ่งใหม่ ๆ ที่มีคุณค่า หรือนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

1.8 แสวงหาความรู้ หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนเองสนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้อย่างสม่ำเสมอ

1.9 สะท้อนผลการเรียนรู้ หมายถึง การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นผ่านช่องทางการเรียนรู้ต่าง ๆ

1.10 นักปฏิบัติ หมายถึง การลงมือเรียนรู้ด้วยการลงมือทำจริงในสิ่งที่ตนเองมีความถนัดหรือสนใจ โดยนำความผิดพลาดมาเป็นบทเรียนและพัฒนาผลงานการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นจนรู้สึกพอใจ

2. คุณลักษณะด้านเจตคติ หมายถึง กรอบความเชื่อหรือแนวความคิดของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือจากการสังสมประสบการณ์ ประกอบด้วย

2.1 เห็นคุณค่าและศักยภาพในตนเอง หมายถึง ความเชื่อที่ว่าตนเองมีคุณค่าและมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้เต็มประสิทธิภาพ

2.2 มีทัศนคติเชิงบวก หมายถึง การมีมุมมองต่อสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นด้วยความเข้าใจในเชิงสร้างสรรค์ที่ตั้งอยู่บนฐานความจริง ซึ่งทำให้ตนเองมีความสุข

2.3 กระหายในความรู้ หมายถึง ความรู้สึกตื่นตัวในการเรียนรู้และมีความเชื่อว่าความรู้สามารถเติมเต็มความสงสัยด้วยคำอธิบายที่มีหลักฐาน ซึ่งทุกปัญหามีทางออกที่อธิบายได้

2.4 มีแรงจูงใจใฝ่สำเร็จ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จตามเป้าหมายด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ

2.5 เชื่อในคุณค่าของการเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง การมีมุมมองความเชื่อที่ว่าประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละวัน ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในชีวิต เป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้การดำเนินชีวิตดำเนินไปอย่างมีความหมาย

2.6 ตระหนักในคุณค่าของผู้อื่น หมายถึง การมองบุคคลรอบข้างว่ามีคุณค่า มีความหมายและสามารถเป็นต้นแบบที่สร้างแรงบันดาลใจให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ได้

2.7 ตระหนักในคุณค่าของสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การมองสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวว่ามีคุณค่า มีความหมาย ที่สามารถเอื้อให้ตนเองเกิดการเรียนรู้ได้

2.8 มีจิตสาธารณะ หมายถึง ความรู้สึกที่อยากจะนำความรู้และศักยภาพที่ตนเองมีเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือ และแบ่งปันในสังคม

2.9 ยอมรับฟังข้อจำกัดทางสังคม หมายถึง การยอมรับในเงื่อนไขทางสังคมที่มีการกำหนดขึ้นและยินดีที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นด้วยความเต็มใจ

3. คุณลักษณะด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถอันเกิดจากกระบวนการฝึกฝน และเรียนรู้ของบุคคลจนมีความชำนาญ ส่งผลให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

3.1 ทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง ความสามารถควบคุมตนเองให้เรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้และประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 ทักษะการแสวงหาความรู้ หมายถึง ความสามารถในการค้นหาข้อมูลความรู้จากสื่อหรือแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว และเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

3.3 ทักษะการใช้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารได้อย่างเข้าใจ

3.4 ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้แก่ การมีส่วนร่วม การวางแผนและการแก้ไขปัญหา การอยู่ร่วมกันโดยปราศจากปัญหา และการทำงานร่วมกันเป็นทีม

3.5 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสร้างความเข้าใจให้กับบุคคลอื่นโดยใช้วิธีการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นตัวกลางในการสื่อสาร

3.6 ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ หมายถึง ความสามารถในการคิดที่มองเห็นภาพรวมที่มีส่วนประกอบย่อย ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล

3.7 ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผลงานการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

3.8 ทักษะทางสื่อ เทคโนโลยี และสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงเลือกใช้ประโยชน์ การประเมินความเหมาะสมในการใช้สื่อ เทคโนโลยี และสารสนเทศอย่างเหมาะสม

4. คุณลักษณะด้านความรู้ หมายถึง เนื้อหา ข้อมูล หรือความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าสำหรับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย

4.1 ความรู้ทางวิชาการ หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากการเรียนในระบบโรงเรียน จากการเข้าร่วมการฝึกอบรม หรือการเรียนการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ที่เป็นทางการ

4.2 ความรู้จากประสบการณ์ หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองมีความสนใจ ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจ และไม่ตั้งใจ

4.3 ความรู้ด้านบริบทชุมชน หมายถึง ความรู้เรื่องราวภายในชุมชนของตนเอง ทั้งด้านบริบท วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.4 ความรู้ด้านอาชีพ หมายถึง ความรู้ในเรื่องอาชีพของตนเอง รวมถึงแนวทางการพัฒนาอาชีพของตนเองในอนาคต

4.5 ความรู้ด้านการเปลี่ยนแปลงของโลก หมายถึง ความรู้เรื่องข่าวสาร เหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในปัจจุบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4.6 ความรู้ด้านสื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ หมายถึง ความรู้เรื่องวิธีการใช้ และวิธีการเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยีและสารสนเทศอย่างถูกต้องและเหมาะสม

4.7 ความรู้ด้านพลเมือง หมายถึง ความรู้เรื่องบทบาท หน้าที่ในฐานะที่เป็นพลเมือง คนหนึ่งของประเทศ และเป็นประชากรคนหนึ่งในโลกที่จะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในด้านต่าง ๆ

ขณะที่ เกษตรชัย และคณะ (ม.ป.ป., ออนไลน์) กล่าวถึงการพัฒนาเยาวชนไทย 4.0 ให้มีทักษะตามแนวคิดคุณลักษณะของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะ 8C ได้แก่

1. ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical thinking and Problem solving)
2. ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
3. ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding)
4. ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)
5. ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media literacy)
6. ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy)
7. ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning skills)
8. ทักษะด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย (Compassion)

3. ข้อมูลพื้นฐานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

3.1 สภาพทั่วไปของเขตพระนคร

เขตพระนคร เป็นเขตชั้นในเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานครที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ และการปกครอง นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติที่สร้างอย่างประณีตบรรจง บ่งบอกเอกลักษณ์ ศิลปะของชาติไทยเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเป็นศูนย์กลางของการศึกษา การค้า เศรษฐกิจ ฯลฯ แต่ปัญหาต่าง ๆ ก็ตามมา เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาทางเท้าชำรุด แม้กระทั่งปัญหาการล้นไหลของแรงงานอพยพจากถิ่นต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก (สำนักงานเขตพระนคร, 2553)

3.2 สภาพทางภูมิศาสตร์

เขตพระนคร มีอาณาบริเวณติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	จรด คลองผดุงกรุงเกษม ติดต่อกับเขตดุสิต
ทิศตะวันออก	จรด เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายและเขตสัมพันธวงศ์
ทิศตะวันตก	จรด แม่น้ำเจ้าพระยา ติดต่อกับเขตบางพลัด เขตบางกอกใหญ่ เขตบางกอกน้อย เขตธนบุรี
ทิศใต้	จรด แม่น้ำเจ้าพระยา ติดต่อกับเขตคลองสาน

3.3 ประวัติข้อมูลทั่วไปของเขตพระนคร

ปี พ.ศ. 2471 พระนคร เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดกรุงเทพมหานคร ต่อมาปี พ.ศ. 2515 เปลี่ยนฐานะเป็นเขตพระนคร เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2517 ย้ายที่ทำการมาที่ซอยวัดสามพระยาถึงปัจจุบัน (อาคารเดิมเป็นบ้านของพระยาอมเรศร์สมบัติ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2457 มีเนื้อที่ดินประมาณ 1 ไร่ 1 งาน 7 ตารางวา) จนกระทั่ง เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2540 ได้จัดซื้อที่ดินต่อเนื่องขยายพื้นที่เขตเพิ่มขึ้นอีก 2 ไร่ 79 ตารางวา

เขตพระนครมีชุมชนที่ได้รับการจัดตั้งตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชน พ.ศ. 2534 รวมจำนวน 21 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนท่าวัง ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ ชุมชนวัดอินทวิหาร ชุมชนวัดนรนาถ ชุมชนวัดสังเวชวิศยาราม ชุมชนวัดสามพระยา ชุมชนท่าเตียน ชุมชนตรอกเฟื่องทอง-ตรอกวิสูตร ชุมชนราชบพิธพัฒนา ชุมชนวัดเทพธิดาราม ชุมชนวังกรมพระสมมตอมรพันธุ์ ชุมชนแพ่งภูธร ชุมชนตรอกศิลป์ – ตรอกตึกดิน ชุมชนโบสถ์พราหมณ์ ชุมชนบวรรังษี ชุมชนมัสยิดบ้านตึกดิน ชุมชนหลังวัดราชนัคนาคา ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์-ตรอกไก่แจ้ ชุมชนตรอกบ้านพานถม ชุมชนวัดใหม่อมตรส ชุมชนสามยอด แต่ปัจจุบันมีจำนวน 20 ชุมชน เนื่องจากชุมชนสามยอด เกิดไฟไหม้ ปัจจุบันก่อสร้างเป็นแฟลต และยังไม่ได้มีการรวมตัวเป็นคณะกรรมการชุมชนใหม่ ชุมชนในเขตพระนครส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพและคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชนอยู่ในเกณฑ์ดี สภาพบ้านเรือนไม่มีความแออัดมากนัก และผู้อาศัยส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในบ้านพักของตนเอง ประกอบกับชุมชนส่วนใหญ่เป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและยังคงสืบทอดมาถึงทุกวันนี้ (สำนักเขตพระนคร. 2553)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการหลายท่านได้วิจัยเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน พบว่างานวิจัยเหล่านี้มีคุณภาพและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมาก ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

นกนกร บัญกว้าง และจินณวัตร ปะโคทั้ง (2557) ศึกษาเรื่อง *การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน กรณีศึกษา : โรงเรียนบ้านเหมือดขาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1* มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชนบ้านเหมือดขาว อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธรและศึกษาเงื่อนไขการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 42 คน คือ ผู้บริหาร 1 คน ผู้ปกครองนักเรียน 16 คน นักเรียน 6 คน คณะครู 9 คน ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 คน และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน จำนวน 4 ชุด คือ ชุดที่ 1 ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ชุดที่ 2 ใช้สัมภาษณ์กลุ่มคณะครู ชุดที่ 3 ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และชุดที่ 4 ใช้สัมภาษณ์นักเรียน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน ของโรงเรียนบ้านเหมือดขาว มี 6 แนวทาง คือ 1.1 การมีส่วนร่วมในการระดมคิด พบว่า โรงเรียนกับชุมชนการร่วมคิดค้นและวิเคราะห์ปัญหาาร่วมกันในลักษณะของการร่วมคิด มีใช้จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด แต่มาจากบนพื้นฐานความศรัทธาว่าทุกคนที่เข้ามามีส่วนร่วมนั้นมีศักยภาพในการพัฒนาโรงเรียนร่วมกัน 1.2 การมีส่วนร่วมในการการร่วมวางแผน พบว่าโรงเรียนกับชุมชนนำสิ่งที่ร่วมกันคิดมากำหนดเป็นแผนร่วมกันด้วยการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่าย 1.3 การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันลงมือทำ พบว่า โรงเรียนกับชุมชนนำแผนงาน ที่ได้ไปร่วมกันทำหรือแบ่งงานกันรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นไปตามแผนหรือเป้าหมายที่ร่วมกันวางไว้ 1.4 การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันติดตามและประเมินผล พบว่าโรงเรียนกับชุมชนร่วมกันติดตามผลงานที่ทำ ร่วมกันคิดพัฒนาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น หลังจากดำเนินกิจกรรมต่างๆ แล้ว ผู้ที่มีส่วนในการดำเนินงานจะประเมินผลการดำเนินการร่วมกัน เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องและหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน 1.5 การมีส่วนร่วมในการ การร่วมกันปรับปรุงแก้ไข พบว่า เมื่อมีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นโรงเรียนและชุมชนจะใช้โอกาสในการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อพูดคุยกันถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา รวมถึงช่วยกันหาแนวทางแก้ไข 1.6 การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันรับผลประโยชน์ร่วมกัน และชื่นชมยินดี พบว่า ส่วนมากเป็นผลประโยชน์ทางด้านจิตใจ มากกว่าจะเป็นผลตอบแทนทางด้านวัตถุสิ่งของจากโรงเรียนและชุมชน 2) เงื่อนไขการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2.1 เงื่อนไขการมีส่วนร่วมมากในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ผู้นำองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้นำชุมชนช่วยเหลือ การมีการรวมกลุ่มกันเองในชุมชนหลายกลุ่ม เช่น สมาคมศิษย์เก่าบ้านเหมือดขาว และกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนและสนับสนุนอย่างจริง คณะครูมีความสามัคคีและร่วมกันพัฒนาอย่างจริงจัง ผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของคณะครูและชุมชน 22 เงื่อนไขการมีส่วนร่วม

น้อยในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ คนในชุมชน ขาดความรู้เรื่องการดำเนินงานของโรงเรียน
เงื่อนไขเกี่ยวกับระเบียบราชการที่พบว่าค่อนข้างจะล่าช้า

จงดี โพธิ์สลัด (2558) ศึกษาเรื่อง *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*
วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
ต้นแบบ 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วม
โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน
119 คน จากประชากร จำนวน 160 คน การศึกษาพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่
ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย คือ
ด้านการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) ด้านการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =$
3.88) ด้านการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านประเมินผล
การดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นต้องการ
มีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมและ รายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น อาชีพ มีความคิดเห็นต้องการมี
ส่วนร่วมของประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ของอำเภอบางไทร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการมีโอกาส
เข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอน มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง ณ ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวม ($r =$
0.766) และรายด้าน คือ ด้านการดำเนินงานและด้านการรับผลประโยชน์ ($r = 0.739$ และ 0.708)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง

ลัดดาวรรณ นนปะติ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2559) ศึกษาเรื่อง *การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วน
ตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม* การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับ
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผล
ต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการรับรู้ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา
ท้องถิ่นกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ใช้ระเบียบวิธีการวิจัย
เชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 ราย
ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับ

ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามปัจจัยคุณลักษณะ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่รายได้มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านการศึกษาไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการรับรู้ข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้กำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

วิยาณี ล้าลอง (2560) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลลำพาน จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ t-test (Independent Variables) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (F-test) พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จำแนกตามเพศ และอายุ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนจำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) ข้อเสนอแนะจากการมีส่วนร่วมคือ เทศบาลตำบลควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามาเป็นคณะกรรมการด้านต่างๆ ของเทศบาลตำบล และควรตรวจสอบการนำแผนพัฒนาไปจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

มีงมกล รอดวัตร (2560) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล และ3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัย ได้แก่ ประชาชนในอำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 130 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา อำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ ร่วมกำหนดแผนงานและกฎระเบียบ ร่วมกิจกรรมท่องเที่ยว

ในพื้นที่ ร่วมบริหารจัดการ และร่วมประเมินผลและแก้ไขปัญหา ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ รายได้จากการท่องเที่ยว ทักษะติดต่อการท่องเที่ยว ความตระหนักรู้ ข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนจากภาครัฐ ตามลำดับ 2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า ด้านทัศนคติต่อการท่องเที่ยว ด้านความตระหนักรู้ ด้านรายได้จากการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สาธิต อุตมุล และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนในเขตเทศบาลตำบลกุดดินจี่ เพื่อเสริมสร้างบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบริบทชุมชนและทุนทางสังคมที่เกี่ยวข้อง กับการเสริมสร้างบทบาทเยาวชน 2) เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัญหาและปัจจัยเสี่ยงที่เกิดกับเด็กและเยาวชน 3) เพื่อศึกษาบทบาท ภาคีชุมชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน 4) กำหนดแนวทางการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนเพื่อเสริมสร้างบทบาทเยาวชนในการ พัฒนาท้องถิ่น เขตเทศบาลตำบลกุดดินจี่และ 5) เพื่อหารูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนเพื่อเสริมสร้างบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น เขตเทศบาลตำบลกุดดินจี่ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) ประเด็นการสนทนากลุ่ม (โฟกัสกรุ๊ป) 2) ประเด็นการสัมภาษณ์ 3) ประเด็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ (การจัดเวที) 4) ประเด็นสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 5) ประเด็นการวิเคราะห์เอกสาร กลุ่มเป้าหมาย คือ 1) กลุ่มเป้าหมายหลักคือ เยาวชนอายุ 10 – 20 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลกุดดินจี่ทั้ง 8 ชุมชน ชุมชนกุดดินจี่ใต้ ชุมชนกุดดินจี่เหนือ ชุมชนร่องน้ำไสใต้ ชุมชนร่องน้ำไสเหนือ ชุมชนหนองโสน ชุมชนทุ่งฝน ชุมชนทุ่งโพธิ์และชุมชนหม่านศรีทองพัฒนา ตำบลกุดดินจี่ อำเภอากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 790 คน 2) กลุ่มเป้าหมายรอง คือ ผู้นำชุมชน ทั้ง 8 หมู่บ้าน จำนวน 24 คน ผู้ปกครองเด็กและเยาวชน จำนวน 790 คน วัด 3 แห่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 8 คน สำนักงานเทศบาลตำบลกุดดินจี่ จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพร่องน้ำไส จำนวน 1 แห่ง สำนักงานตำรวจชุมชนตำบลกุดดินจี่ จำนวน 1 แห่ง โรงเรียนในเขตเทศบาล จำนวน 3 แห่ง พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนในการส่งเสริมบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลกุดดินจี่ คือ รูปแบบที่เริ่มต้นทำงานโดยคนกลุ่มเล็ก ๆ แล้วขยายผลไปสู่กลุ่มกลไกหลักในระดับตำบล การทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นมาจากการดำเนินงานในช่วงแรกพบอุปสรรคที่ภาคีต่าง ๆ ไม่สามารถเข้ามาร่วมงานกันได้อย่างพร้อมเพียง จึงปรับกระบวนการทำงานใหม่โดยเริ่มต้นจากภาคีที่มีความพร้อมเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีปฏิบัติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนใหม่ วิธีการสร้างและพัฒนาเยาวชนให้มีเป็นคนมีจิต

อาสา จึงเกิดแนวคิดคือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น ผ่านแนวคิด “การให้พื้นที่และการให้บทบาทเยาวชนในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาตนเอง” โดยมี ผู้ใหญ่เป็นคนเอื้ออำนวยสนับสนุน โดยมีกิจกรรมสำคัญดังนี้ 1) ประชุมเตรียมทีมเพื่อออกแบบ กิจกรรม 2) การจัดตั้งกลุ่มเยาวชน “เยาวชนอาสาก่อการดี” ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนจิตอาสาพัฒนา ท้องถิ่น 3) กิจกรรมจิตอาสาช่วยงานบุญประเพณี โดยให้เยาวชนกลุ่มนี้คิดและวางแผนกิจกรรม ร่วมกัน ทำงานผ่านกิจกรรม บุญประเพณี (ถนนวัฒนธรรม) 4) กิจกรรมจิตอาสาร่วมกันพัฒนาชุมชน โดยระดมเยาวชนไปชักชวนคนในชุมชนทำความสะอาดหมู่บ้าน 5) กิจกรรมปลูกทานตะวันเยาวชน ตามถนนในหมู่บ้าน 6) กิจกรรมจิตอาสาทำความดี โดยร่วมกับวัดและกลุ่มจิตอาสาหัวใจสิงห์ไปสร้าง ฝ่ายอาสา ในโครงการสร้าง 70 ฝ่าย 70 ปีในหลวงรัชการที่ 9 7) กิจกรรมประชุมติดตามทดลอง ปฏิบัติการ 8) ประชุมติดตาม/สรุปผลทดลองปฏิบัติการ

ผลที่เกิดขึ้น คือ 1) เกิดกลไกชุมชนตำบลลุดดินจี่ในการส่งเสริมบทบาทเยาวชนในการพัฒนา ท้องถิ่น โดยมีวัดศิริบุญธรรม ผู้นำชุมชน กลุ่มเยาวชน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและ โรงเรียนเป็นแกนนำหลักในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยภาคีชุมชนกลุ่มดังกล่าวให้ ความสำคัญกับการให้บทบาทให้พื้นที่เยาวชนเพื่อให้มีเวทีสำหรับการพัฒนาตนเองเชิงสร้างสรรค์ และ มีความพยายามในการเชื่อมโยงภาคีอื่นเข้ามาทำงานในทิศทางเดียวกัน 2) เกิดกลุ่มเยาวชนเขต เทศบาลตำบลลุดดินจี่ 8 หมู่บ้าน โดยมีชื่อเรียกกลุ่มว่า “กลุ่มผู้ก่อการดี” ซึ่งกลุ่มเยาวชนกลุ่มนี้จะ เป็นแกนกลางในการเชื่อมประสานเด็กและเยาวชนในพื้นที่เข้ามาทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกัน โดยมี การแบ่งบทบาทหน้าที่กันในการทำงาน ฝ่ายการเงิน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายปฏิคม และฝ่ายกิจกรรม เยาวชนกลุ่มนี้จะมีผู้ใหญ่เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ และได้ร่วมกันทำกิจกรรมทดลองปฏิบัติการ มาแล้วหลายอย่าง ได้แก่ บุญประเพณี ช่วยงานชุมชน ทำความสะอาดหมู่บ้าน เยาวชนอาสาทำความ ดี ทำฝ่าย 70 ฝ่าย 70 ปี สวนทานตะวัน เริ่มกิจกรรมทำฝ่ายก่อน ทำร่วมกับโรงเรียนอื่นนอกเขต เทศบาลและกลุ่มอาสาคนหัวใจสิงห์

นุชา สระสม (2560) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของ โรงเรียนวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบลักษณะการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้ การเลือกกรณีศึกษา การศึกษาการมีส่วนร่วมใน “การบริหาร แบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ การตั้งสมมุติฐานระหว่างวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยพหุวิธีการ การตรวจสอบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงาน ผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของ โรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มี 5 ลักษณะ 1) การมี ส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักความอาวุโส 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานโดย ให้เกียรติผู้ที่มีบารมีหรือผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ 3) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและ ดำเนินการตามความเชื่อและศรัทธาในพระพุทธศาสนา 4) การมีส่วนร่วมในการประสานประโยชน์

ร่วมกัน 5) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแบบกัลยาณมิตร โดยมีผลความสำเร็จของการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร คือ 1) การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน คือ โรงเรียนจัดการศึกษาได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์มาตรฐาน การประกันคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ด้านนักเรียน ด้านการจัดการศึกษา ด้าน การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา 2) การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ เป็นไปตามความคาดหวังของชุมชน

จินตวิทย์ เกษมสุข (2561) ศึกษาเรื่อง การใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน พบว่า แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation Approach) ถือว่าเป็นตัวอย่างแนวคิดหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้เกิดกระบวนการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างสมาชิกในสังคมหรือชุมชนให้เป็นไปได้โดยสะดวกขึ้น ความเป็นชุมชนเข้มแข็ง (Strong Community) จะเกิดขึ้นได้ หากสมาชิกของชุมชนมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนนี้ จะเป็นพลังชุมชนที่ผลักดันให้เกิดการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาของชุมชนในแต่ละขั้นตอนให้บรรลุเป้าหมาย ประเทศกำลังพัฒนาเช่นประเทศไทยเองนั้นยังจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสังคมหรือชุมชนให้เป็นไปอย่างยั่งยืน (Sustainable community development) โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ชนบทที่มีบริบทเฉพาะตน

วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล (2561) ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อศึกษาสารสนเทศและ กระบวนการสำคัญต่อการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธีการ คือ การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ตัวแทนเยาวชนในจังหวัดมหาสารคามจากเขตอำเภอต่าง ๆ 8 อำเภอ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประชากรมากกว่า 100,000 คน ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบรบือ อำเภอกันทรวิชัย อำเภอโกสุมพิสัย อำเภอเชียงยืน อำเภอนาคู อำเภอวาปีปทุม อำเภอนาดูน และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 480 คน ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ในส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้กระบวนการจัดสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นรายด้านพบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับ ปานกลางทุกด้าน สารสนเทศสำคัญต่อการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น คือ 1) องค์ความรู้ซึ่งจัดเป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ องค์

ความรู้ท้องถิ่นและการพัฒนาท้องถิ่นองค์ความรู้เรื่องบทบาทหน้าที่พลเมือง องค์ความรู้เรื่องวิธีการและกระบวนการศึกษาท้องถิ่นเชิงพหุ-ลักษณะ องค์ความรู้เรื่องวิธีการและกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) กระบวนการส่งเสริมบทบาทของเยาวชนในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การจัดค่ายเยาวชน 3) รูปแบบการประเมินผลการส่งเสริมเยาวชน ได้แก่ การสะท้อนผลการสะท้อนผลด้วยพฤติกรรม

พิชญ์สินี รัตนานพวงศ์ และคณะ (2564) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมพัฒนา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแม่บ้าน ผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมพัฒนา โดยเป็นการวิจัยเพื่อท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพกับกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นรายบุคคล 2) การสนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ฯลฯ ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การรับฟังความคิดเห็น การอบรมให้ความรู้ และการศึกษาดูงาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนา มี 7 ด้าน ดังนี้ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ด้านขั้นตอนการผลิต ด้านการบริหารจัดการ ด้านผลตอบแทน ด้านแรงจูงใจและขวัญกำลังใจ ด้านการตลาด และด้านค่านิยม ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแม่บ้าน ผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนร่วมพัฒนา พบว่า ปัจจัยด้านการตลาดจะพิจารณาปัจจัยสวามิปรสมการตลาดทั้ง 9 P's ซึ่งประกอบด้วย Product, Price, Place, Promotion, People, Process, Physical Evidence, Packing และ Power

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เซส และ อาร์ริเบส Marco Saez and Arribas (2002: 321-341) ศึกษาเรื่อง ลักษณะการดำเนินความความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและศูนย์วิจัยต่าง ๆ โดยศึกษาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและศูนย์วิจัยต่าง ๆ ในประเทศสเปน จำนวน 747 แห่ง และใน ค.ศ. 1994-1996 ได้ศึกษาประเภทของโครงการความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อการพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือที่ดำเนินการ ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการวิจัยพื้นฐานภายใต้การสนับสนุนของกลุ่มผู้ให้ทุนวิจัย โดยจะสนับสนุนหัวข้อวิจัยในเรื่องการบริหารงานวิจัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยผลของความร่วมมือระหว่างองค์กรที่มีความแตกต่างกันแต่ละกลุ่มองค์กร เช่น กลุ่มคู่แข่ง กลุ่มศูนย์วิจัยต่าง ๆ โดยมีกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จที่แตกต่างกัน

ลูน (Arthur L. Gay Lune, 1959, Abstract) ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือของคณะกรรมการของโรงเรียนและหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของโรงเรียน ในประเด็นความสำคัญของความร่วมมือของโรงเรียน โครงการสถานที่พักผ่อน และความสำคัญของการใช้เวลา

ว่างให้เป็นไปตามหลักการจัดการศึกษา และการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนใน ตำบลและส่วนราชการอื่น ๆ ในการกำหนดพัฒนาให้เป็นสถานที่พักผ่อนสำหรับนักเรียน จาก ความสำคัญดังกล่าว ภาคส่วนราชการให้การตอบรับให้ความร่วมมือของทางราชการที่จะให้การ สนับสนุนต่างๆ อย่างเพียงพอ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสรุปตามตาราง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
กนกอร บุญกว้าง และ จินณวัตรปะโคทัง (2557)	การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชนบ้านเหมือดขาว อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร	กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 42 คน คือ ผู้บริหาร 1 คน ผู้ปกครองนักเรียน 16 คน นักเรียน 6 คน คณะครู 9 คน ผู้อำนวยการปกครองส่วนท้องถิ่น 1 คน และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 คน	รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์	การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน มี 6 แนวทาง คือ 1. การมีส่วนร่วมในการระดมคิด 2. การมีส่วนร่วมในการร่วมวางแผน 3. การมีส่วนร่วมในการร่วมกันลงมือทำ 4. การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันติดตามและประเมินผล 5. การมีส่วนร่วมในการร่วมกันปรับปรุงแก้ไข 6. การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันรับผลประโยชน์ร่วมกันและชื่นชมยินดี	ควรศึกษากการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ศึกษาใกล้เคียง
จงดี โพธิ์สลัด (2558)	1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ต้นแบบของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบอำเภอบางไทร จังหวัด	รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ค่าร้อยละและค่าที่	1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการ	1. ควรมีการศึกษปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุง

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
	2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3. ปัจจัยที่วัดความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	พระนครศรีอยุธยา จำนวน 119 คน จากประชากร จำนวน 160 คน		ดำเนินงาน ด้านการตัดสินใจ และด้านประเมินผล การดำเนินงาน 2. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น อาชีพ มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ปัจจัยที่วัดความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า ด้านการมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอน มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง ณ ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวมและรายด้าน คือ ด้านการดำเนินงานและด้านการรับผลประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01	แก่ในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน 2. ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ช่วยสร้างให้การดำเนินโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบประสบความสำเร็จ 3. ควรมีการศึกษาประเมินผลการดำเนินโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ 4. ควรมีการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
ลัดดาวรรณ นนปะติ และวิมลภา รัฐฉัตรานนท์ (2559)	1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 2. เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านความรู้ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกับระดับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 ราย	ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับ	นอกนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง 1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง 2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามปัจจัยคุณลักษณะ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่รายได้มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับที่แตกต่างกัน 3. ส่วนปัจจัยด้านการศึกษาไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการรับรู้ข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมี	ต้นแบบ ที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน 1. องค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด จะต้องส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในกิจกรรมด้านการปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมตามแผน 2. การให้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนทราบแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนมากขึ้น

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
วิยาณี ลำลอง (2560)	1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์	ประชากรที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลลำพาน จำนวน 384 คน	ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ t-test (Independent Variables) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (F-test)	ความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้กำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จำแนกตามเพศ และอายุ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2. จำแนกตามระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05	1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของประชาชนเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 2. ควรศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
				3. ข้อเสนอแนะจากการมีส่วนร่วม คือ เทศบาลตำบลควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามาเป็นคณะกรรมการด้านต่างๆ ของเทศบาลตำบล	
มิ่งมงคล รอดวงศ์ (2560)	1. ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ประชาชนในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 130 คน	ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์	1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก 2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวแตกต่างกัน	1. ควรมีการศึกษาเชิงลึก โดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อเป็นการตรวจสอบถึงความคิดเห็นที่แท้จริงของประชาชน และจะทำให้ได้แง่มุมหลาย ๆ ด้าน หรือพัฒนาการของพื้นที่นี้ 2. ควรศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่เกี่ยวกับเรื่องของสถานที่ และการบริการเพื่อ

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
				อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01	เป็นการพัฒนาระบบการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกันหรือไม่ หรือทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพื้นที่อื่นที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 3. ควรทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของหน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่น เช่น การบริหารส่วนตำบลในบทบาทการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
สาธิต อุตุมุส (2560)	1. กำหนดแนวทางการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนเพื่อเสริมสร้างบทบาทเยาวชนในการ พัฒนาท้องถิ่น เขตเทศบาลตำบลทับลุดคินจี 2. เพื่อหารูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนเพื่อเสริมสร้างบทบาท	1. กลุ่มเป้าหมายหลักคือ เยาวชนอายุ 10 – 20 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลคุดคินจีทั้ง 8 ชุมชน จำนวน 790 คน 2. กลุ่มเป้าหมายรอง คือ ผู้นำชุมชน ทั้ง 8 หมู่บ้าน จำนวน 24 คน	ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์	1. บทบาทของภาคีชุมชนในการพัฒนาเยาวชนที่ผ่านมา มีผู้นำจะเป็นแกนนำจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ชุมชน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เชื่อมโยงบทบาทระหว่างบ้านสถาบันศาสนา โรงเรียน และ	1. หากทำการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ควรให้ภาคีทุกภาพ ส่วนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย 2. ควรมีการต่อยอดการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคี

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
	เยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น เขตเทศบาลตำบลกุตุตินจี	ผู้ปกครองเด็กและเยาวชน จำนวน 790 คน วัด 3 แห่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 8 คน สำนักงานเทศบาลตำบลกุตุตินจี จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพร่อนน้ำใส จำนวน 1 แห่ง สำนักงานดำรงชุมชนตำบลกุตุตินจี จำนวน 1 แห่ง โรงเรียนในเขตเทศบาล จำนวน 3 แห่ง		องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการดูแลคุ้มครอง การจัดสวัสดิการสังคมภายในชุมชน จัดให้มีมาตรการทางสังคมในชุมชน ติดตาม ตรวจสอบบริการต่าง ๆ สร้าง ธรรมนูญภายในชุมชน แต่ก็ยังเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำจัดไม่พร้อมกัน มักจะจัดตามความพร้อมของผู้สนับสนุน 2. รูปแบบที่ค้นพบคือ รูปแบบที่เริ่มต้นทำงานโดยคนกลุ่มเล็ก ๆ แล้วขยายผลไปสู่กลุ่มโลกาภิวัตน์หลักในระดับตำบล	ในระดับตำบลที่ทุกส่วนร่วมมือกันทำงานไปพร้อม ๆ เพื่อจะได้ประเมินผลการส่งเสริมบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่นว่าจะมีผลต่อการลดพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนได้จริงหรือไม่
นุชา สระสม (2560)	เพื่อทราบลักษณะการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร	การเลือกกรณีศึกษา การศึกษาการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ	ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม	ลักษณะการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร พบ 5 ลักษณะ 1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักความอาวุโส	1. ควรมีการศึกษาเรื่อง “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครอื่น ๆ ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
				2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานโดยให้เกียรติผู้ที่มีบารมีหรือผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ 3. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและดำเนินการตามความเชื่อและศรัทธาในพระพุทธศาสนา 4. การมีส่วนร่วมในการประสานประโยชน์ร่วมกัน 5. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแบบกัลยาณมิตร	เช่นนี้ด้วยกรอบทฤษฎีอื่นด้วย 2. ควรศึกษาเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดอื่น ๆ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ
จินตวีร์ เกษมสุข (2561)	เพื่อแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน	การใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน (จินตวีร์ เกษมสุข, 2556) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์และสกัดบทเรียนจาก การดำเนินงานของชุมชนแห่งหนึ่ง ได้แก่ ชุมชนหมู่บ้านจ่ารุ่ง ตำบลเนินสอ จังหวัดระยอง โดยใช้กระบวนการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน	ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม	แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation Approach) ถือว่าเป็นตัวอย่างแนวคิดหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้เกิดกระบวนการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างสมาชิกในสังคมหรือชุมชนให้เข้าไปได้โดยสะดวกขึ้น ความเป็นชุมชนเข้มแข็ง (Strong	การมีกลุ่มกิจกรรมภายในชุมชนอันมีพื้นฐานมาจากต้นทุนทางสังคมหรือภูมิปัญญาของชุมชนนั้น จะ เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนได้อย่างยั่งยืน และสามารถ

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
				Community) จะเกิดขึ้นได้ หากสมาชิกของชุมชนมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนนี้ จะเป็นพลังชุมชนที่ผลักดันให้เกิดการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาของชุมชนในแต่ละขั้นตอนให้บรรลุเป้าหมาย ประเทศไทยเองยังพัฒนาเช่นประเทศไทยเองนั้นยังจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสังคมหรือชุมชนให้ไปอย่างยั่งยืน (Sustainable community development) โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีบริบทเฉพาะตน	แสดงให้เห็นถึงการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม ชุมชนหลายแห่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนในชนบทที่มีทุนทางสังคม มีภูมิปัญญาในตัวเอง มีภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีกลุ่มกิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาเป็น แหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้คนในสังคมหรือชุมชนแห่งอื่น ๆ ที่สนใจ ศึกษาลักษณะการทำงานในรูปแบบของกลุ่มกิจกรรมของชุมชนจนสามารถพัฒนาชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล (2561)	1. บทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น 2. สารสนเทศและ กระบวนการสำคัญต่อการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ตัวแทนเยาวชนในจังหวัดมหาสารคาม จากเขตอำเภอต่าง ๆ 8 อำเภอ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 480 คน	ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน เครื่องมือใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือวิจัยวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ในส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้กระบวนการจัดสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)	1. บทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง 2. สารสนเทศสำคัญต่อการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น คือ 1) องค์ความรู้ซึ่งจัดเป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ องค์ความรู้ท้องถิ่น และการพัฒนาท้องถิ่นองค์ความรู้เรื่องบทบาทหน้าที่พลเมือง องค์ความรู้เรื่องวิธีการและกระบวนการศึกษาท้องถิ่นเชิงพหุ-ลักษณะ องค์ความรู้เรื่องวิธีการและกระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) กระบวนการส่งเสริมบทบาทของเยาวชนในการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การจัดค่ายเยาวชน 3) รูปแบบการประเมินผลการส่งเสริมเยาวชน ได้แก่ การทะเลาะ	ควรมีการศึกษาปัจจัยการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้
พิชญ์สินี รัตนานุพงศ์ และคณะ (2564)	1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 2. ศึกษาปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมพัฒนา	การวิจัยเพื่อท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพกับกลุ่มเป้าหมายในชุมชน	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. แบบสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นรายบุคคล 2. การสนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ฯลฯ ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การรับฟังความคิดเห็น การอบรมให้ความรู้ และการศึกษาดูงาน	ท้องถิ่นและการสะท้อนผลด้วยพฤติกรรม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนา มี 7 ด้าน ดังนี้ ด้านปัจจัย ส่วนบุคคล ด้านอายุ ด้านขั้นตอนการผลิต ด้านการบริหารจัดการ ด้านผลตอบแทน ด้านแรงจูงใจและขวัญกำลังใจ ด้านการตลาด และด้านค่านิยม ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนร่วมพัฒนา พบว่า ปัจจัยด้านการตลาดจะพิจารณาปัจจัยสามประสมการตลาดทั้ง 9 P's ซึ่งประกอบด้วย Product, Price, Place, Promotion, People,	1. ควรศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนจากกลุ่มบ้านชุมชน พัฒนาร่วมพัฒนา เพื่อชุมชนจะได้นำข้อมูลมาศึกษาด้านกลยุทธ์การตลาด และการบริหารจัดการภายในชุมชน 2. ควรมีการศึกษาการพัฒนาศักยภาพกลุ่มอื่น ๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มชุมชนพอเพียง กลุ่มออมทรัพย์ เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จต่อไป 3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคคลโดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการ ด้าน

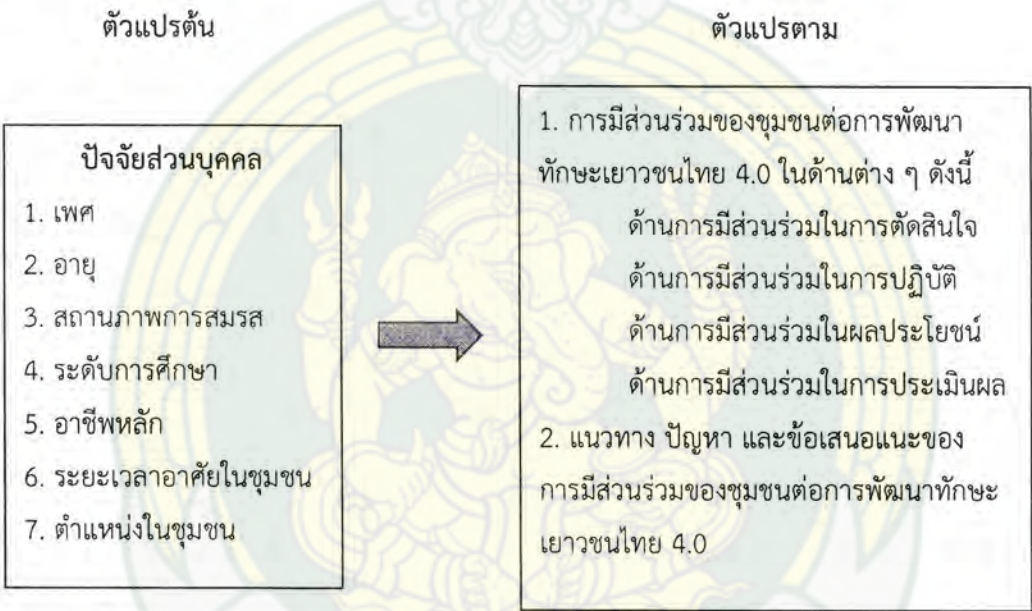
ผู้วิจัย	ประเด็นที่ศึกษา	ประชากร-กลุ่มตัวอย่าง	รูปแบบการวิจัย/เครื่องมือ/สถิติที่ใช้	สรุปผลการวิจัย	ประเด็นที่สามารถนำไปพัฒนาต่อไป
				Process, Physical Evidence, Packing และ Power	ผลตอบแทน และด้านจิตใจ และขวัญกำลังใจ เพื่อสามารถพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

จากตารางที่ 1 การสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนใหญ่งานวิจัยการมีส่วนร่วมมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วม ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุป จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และเอกสารงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแนวทางการในการดำเนินการจัดทำกรอบแนวคิดการวิจัยและการทำวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ต่อไป

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 2) ศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขต พระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การออกแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยสรุปในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เนื้อหา จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา วารสาร บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาทักษะเยาวชนไทย

1.2 ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม โดยสร้างมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อสอบถามระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหา จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา วารสาร บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการทำวิจัยเชิงคุณภาพ

2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ครอบคลุมพื้นที่ 20 ชุมชน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ด้วยการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) โดยให้อาสาสมัครที่ผู้วิจัย

เลือกสัมภาษณ์คนแรกของกลุ่มแนะนำอาสาสมัครคนต่อไปและอาสาสมัครที่ได้รับการสัมภาษณ์ในรายถัดไปก็จะให้ช่วยแนะนำอาสาสมัครต่อไปอีกเรื่อย ๆ จนผู้วิจัยได้ข้อมูลครบถ้วนและข้อมูลที่ได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วผู้วิจัยจะยุติการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานหรือเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน มาไม่ต่ำกว่าสามปี โดยแบ่งกลุ่มตัวแทนผู้ให้ข้อมูล 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มประธานชุมชน /เยาวชนในชุมชน 2) กลุ่มสถานศึกษา 3) กลุ่มวัด 4) กลุ่มภาครัฐบาล 5) กลุ่มเอกชน/บริษัท

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ดังนี้

1. การทำวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 20 ชุมชน จำนวน 37,287 คน (กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ กรุงเทพมหานคร, 2562, ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน จากนั้นผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยกำหนดชั้นภูมิเป็นชุมชนของเขตพระนคร กรุงเทพมหานครและสุ่มตัวอย่างในแต่ละชุมชนตามสัดส่วนของประชากร

จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	ขนาดประชากร
e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดเป็น 0.05

แทนค่าในสูตรจะได้

$$n = \frac{37,287}{1 + (37,287 \times 0.05^2)}$$

$$= 395.75$$

$$\approx 396 \text{ คน}$$

1.3 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเทียบสัดส่วนประชากรตามชุมชน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร คำนวณได้ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากร}} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม}$$

แทนค่าได้ดังนี้

$$\frac{396}{37,287} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม}$$

ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชุมชน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ชุมชนเขตพระนคร	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชุมชนท่าวัง	1,250	13
ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์	2,233	24
ชุมชนวัดอินทรวิหาร	4,302	46
ชุมชนวัดสามพระยา	940	10
ชุมชนตรอกบ้านพานถม	3,214	34
ชุมชนท่าเตียน	2,457	26
ชุมชนตรอกเฟื่องทอง-ตรอกวิสูตร	2,092	22
ชุมชนราชบพิธพัฒนา	1,046	11
ชุมชนวัดเทพธิดาราม	2,066	21
ชุมชนวังกรมพระสมมตอมรพันธ์	1,033	11
ชุมชนแพร่งภูธร	3,130	33
ชุมชนตรอกศิลป์-ตรอกตึกดิน	1,109	12
ชุมชนโบสถ์พราหมณ์	2,146	23
ชุมชนบวรรังษี	1,105	12
ชุมชนวัดนรนาถ	938	10
ชุมชนวัดสังเวชวิศยาราม	940	10
ชุมชนหลังวัดราชนัคนา	1,112	12
ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์-ตรอกไก่แจ้	1,843	20
ชุมชนวัดใหม่อมตรส	3,216	34
ชุมชนมัสยิดบ้านตึกดิน	1,115	12
รวม	37,287	396

(กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ, 2562, ออนไลน์)

2. การทำวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) กลุ่มชุมชน /เยาวชน 2) กลุ่มสถานศึกษา 3) วัด 4) กลุ่มภาคส่วนรัฐ 5) กลุ่มห้างหุ้นส่วน/ร้านค้า

3. เครื่องมือการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณและการใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือทั้งสองประเภทดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป มีลักษณะแบบสอบถามแบบเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมายลงใน ☒ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ระยะเวลาอาศัยในชุมชน ตำแหน่งในชุมชน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) โดยให้ผู้ตอบเลือกตามความคิดเห็น

การให้คะแนนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป โดยถามในประเด็นต่อไปนี้ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ประสบการณ์การทำงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา อายุ กรณีผู้สัมภาษณ์มีสถานภาพเป็นพระ ถามในประเด็น ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อวัด ระยะเวลาจำวัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด เพื่อศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 จำนวน 2 ข้อ ข้อที่ 1 แนวทางการมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการปฏิบัติต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านผลประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0) ข้อที่ 2

ปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านด้านการตัดสินใจต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการปฏิบัติต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านผลประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

การสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. เครื่องมือเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาและค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมการพัฒนาทักษะเยาวชนและข้อมูลพื้นฐานชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

1.2 นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารเผยแพร่ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบสอบถาม

1.3 นำเครื่องมือแบบสอบถาม ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทดสอบหาความเที่ยงตรง และหาความเชื่อมั่น ดังนี้

1.3.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านระเบียบวิธีการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence - - IOC) โดยใช้สูตร (ยุธ igoวรรณ, 2545, น. 159) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาเกณฑ์ ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป มาใช้เป็นข้อคำถาม

1.3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มชุมชนเขตดุสิต ซึ่งมีมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะศึกษา

จำนวน 30 คน และหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีวัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α alpha coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .980

1.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์

2.2 กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมการศึกษาค้นคว้า

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยรวมถึงความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขทางด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การปฏิบัติการด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ผู้วิจัยได้คำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคนในทุกด้านทุกประเด็น จึงได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมก่อนดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย โดยดำเนินการยื่นเอกสารโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทางคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ได้ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS, Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP เลขที่โครงการวิจัย 055/63E43 หลังจากนั้นผู้วิจัยเริ่มดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในพื้นที่ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 จัดเตรียมเครื่องมือตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุมชน

1.2 ดำเนินการจัดทำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จาก คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ถึงประธานชุมชน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 ชุมชน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

1.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน ในพื้นที่ 20 ชุมชน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร และเพื่อให้เข้ากับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจึงได้ตัดรายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพออก

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ก่อนนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการวิจัยในพื้นที่ชุมชน 20 ชุมชน เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับการแนะนำจากผู้ให้ข้อมูลคนแรก ข้อมูลที่ได้จะนำมาเขียนรายละเอียดผลการสัมภาษณ์ แล้วนำไปตรวจสอบเพื่อยืนยันผลการเก็บข้อมูลจากผู้ให้หรือผู้ให้ข้อมูลรายต่อไปในประเด็นสัมภาษณ์เดียวกันจนได้ข้อมูลที่นิ่ง (Saturate) คือไม่มีคำตอบอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากประเด็นสัมภาษณ์เดียวกันจึงหยุดเก็บข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วให้รหัส (Coding) เป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2 นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ โดยวิธีการหาค่าร้อยละ และบรรยายประกอบตาราง

1.3 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ชุมชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\text{Mean} - (\bar{X})$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation -- S.D.) เมื่อหาค่าได้แล้ว นำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน โดยวิธีการแปรผลตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของบุญชม ศรีสะอาด (2543) ซึ่งแบ่งคะแนนเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วง มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.4 วิเคราะห์ สรุป ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ปัญหา แนวทางและข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 จากนั้นเรียบเรียง บรรยาย ตรวจสอบความถูกต้อง จัดพิมพ์รูปเล่มต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ถอดเทปการสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ

2.2 อ่านข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปทั้งหมด ทบทวนข้อมูลทั้งหมดและทำความเข้าใจในข้อมูล

2.3 จัดกลุ่มความหมายแยกเป็นประเด็น (Content analysis) โดยจัดกลุ่มข้อมูลที่มีลักษณะร่วมหรือที่มีความหมายเหมือนกันเข้าไว้ด้วยกัน จากนั้นให้ความหมายหรือจำแนกตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.4 นำกลุ่มคำข้อความหรือประโยคที่ได้มาตีความหรือให้ความหมาย หากข้อมูลยังไม่มี ความชัดเจนจะบันทึกแยกเป็นข้อสังเกตต่างหาก เพื่อสะสมข้อมูลนั้นไว้แล้วนำมาร่วมวิเคราะห์เมื่อได้ข้อมูลมากพอ

2.5 ทำการวิเคราะห์คุณลักษณะของข้อมูลตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

2.6 ทำการวิเคราะห์ เรียบเรียงบรรยาย ตรวจสอบความถูกต้อง

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรของ Povichelli และ Hambleton (Povichelli & Hambleton, 1977 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ Cronbach (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ดังนี้

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าความถี่ (Frequency)

2.2 หาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

2.3 การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมด
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2.4 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
$\sum x$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำเสนอข้อมูล ด้วยตารางประกอบการอธิบายตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์วิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์วิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแปลความหมาย ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ตอนที่ 3 แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ผลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n = 396 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	163	41.16
หญิง	233	58.84
อายุ		
21-30 ปี	40	10.10
31-40 ปี	67	16.92
41-50 ปี	97	24.50
51-60 ปี	96	24.24
61 ปีขึ้นไป	96	24.24
สถานภาพการสมรส		
โสด	105	26.52
สมรส	228	57.58
อยู่ร้าง	22	5.56
หม้าย	35	8.84
แยกกันอยู่	6	1.52
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	51	12.88
มัธยมศึกษา	147	37.12
อนุปริญญา	37	9.34
ปริญญาตรี	153	38.64
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	8	2.02
อาชีพหลัก		
รับจ้าง	121	30.56
พนักงานบริษัทเอกชน	67	16.92
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ	19	4.80
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	144	36.36
อื่นๆ เช่น แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ ว่างงาน นิสิต/นักศึกษา	45	11.36

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n = 396 คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาอาศัยในชุมชน		
5-10 ปี	82	20.71
11-15 ปี	91	22.98
16-20 ปี	55	13.89
21 ปีขึ้นไป	168	42.42
ตำแหน่งในชุมชน		
ประธานชุมชน	7	1.77
คณะกรรมการในชุมชน	68	17.17
สมาชิกกลุ่มต่างๆ ในชุมชน	20	5.05
ประชาชนทั่วไป	301	76.01
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 396 คน พบว่า ด้านเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.84 และเพศชาย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 41.16

ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.92 และมีอายุ 21-30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10

ด้านสถานภาพการสมรส ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.56 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.52 สถานภาพเป็นหม้าย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 สถานภาพอยู่ร้าง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 และสถานภาพแยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.52

ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 37.12 ระดับประถมศึกษา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88 ระดับอนุปริญญา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.34 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.02

ด้านอาชีพหลัก ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาอาชีพรับจ้าง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน

67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.92 อาชีพอื่น ๆ เช่น แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ ว่างงาน นิสิต/นักศึกษา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.36 และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ด้านระยะเวลาอาศัยในชุมชน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 รองลงมาระยะเวลาอาศัย 11-15 ปี จำนวน 91 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.98 ระยะเวลาดำรงอาศัย 5-10 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.71 และระยะเวลาอาศัย 16-20 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 คน

ด้านตำแหน่งในชุมชน ส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไป จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 76.01 รองลงมาเป็นคณะกรรมการในชุมชน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.17 เป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เช่น อ.พ.ม. สภาวัฒนธรรม กองทุนแม่ ผู้นำเยาวชน ประชานวิสาหกิจชุมชน จิตอาสาชุมชน เขตพระนคร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.05 และเป็นประธานชุมชน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.77

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 รายด้าน และจำแนกรายข้อ

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ตารางที่ 4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตามรายข้อ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ท่านมีส่วนร่วมกับผู้นำและคนในชุมชนกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน	3.36	0.99	ปานกลาง
2. ท่านมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอกชุมชนกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน	3.27	1.07	ปานกลาง
3. ท่านมีส่วนร่วมในการประชุม ปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็นเพื่อนำเสนอเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.39	0.97	ปานกลาง
4. ท่านมีส่วนร่วมต่อการตัดสินใจ วางแผนขั้นตอนการดำเนินงานของกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.31	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จำแนกตาม รายข้อ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
5. ท่านมีส่วนร่วมกำหนดการใช้ทรัพยากร แหล่งของ ทรัพยากรที่จะใช้ในกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะ เยาวชนไทย	3.32	1.02	ปานกลาง
6. ท่านมีส่วนร่วมเสนอปัญหาและแนวทางในการพัฒนา ทักษะเยาวชนไทย	3.41	1.00	ปานกลาง
7. ท่านมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น จัด บอร์ด แผ่นปลิว โปสเตอร์ ให้ชุมชนรับทราบเพื่อการ ตัดสินใจการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.56	1.08	มาก
รวม	3.37	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.02) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น จัดบอร์ด แผ่นปลิว โปสเตอร์ ให้ชุมชนรับทราบเพื่อการตัดสินใจ การพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.08) รองลงมามีส่วนร่วมเสนอปัญหา และแนวทางในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.00) และพบน้อย ที่สุดมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอกชุมชนกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ในชุมชน ระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.07)

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

ตารางที่ 5

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จำแนกตาม รายชื่อ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ท่านมีส่วนร่วมออกแรงในการทำกิจกรรม หรือโครงการเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.38	0.92	ปานกลาง
2. ท่านมีส่วนร่วมสนับสนุนทรัพยากรเงินทองเพื่อใช้ในการทำกิจกรรม หรือโครงการเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.30	1.14	ปานกลาง
3. ท่านมีส่วนร่วมสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อใช้ในการทำกิจกรรม หรือโครงการเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.29	1.11	ปานกลาง
4. ท่านมีส่วนร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.44	1.06	ปานกลาง
5. ท่านมีส่วนร่วมให้คำการแนะนำปรึกษาเพื่อนบ้าน/ผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.49	1.00	ปานกลาง
6. ท่านมีส่วนร่วมรายงานผลการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.14	1.12	ปานกลาง
7. ท่านมีส่วนร่วมประชุมและวางแผนกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.39	1.11	ปานกลาง
รวม	3.35	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.07) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อพบว่า มีส่วนร่วมให้คำการแนะนำปรึกษาเพื่อนบ้าน/ผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.00) รองลงมามีส่วนร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 1.06) และพบน้อยที่สุดมีส่วนร่วมรายงานผลการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 1.12)

3. ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

ตารางที่ 6

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ จำแนกตามรายข้อ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ท่านมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน เช่น เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ	3.05	1.22	ปานกลาง
2. ท่านมีส่วนร่วมได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง จากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.59	1.16	มาก
3. ท่านมีส่วนร่วมได้รับค่าตอบแทนหรือของรางวัล	2.31	1.21	น้อย
4. ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชน	4.01	1.09	มาก
5. ท่านได้รับการเคารพและการยอมรับจากคนในชุมชน	3.77	1.06	มาก
6. ท่านได้รับการเชิญเป็นวิทยากรจากหน่วยงานภายนอก	2.00	1.31	น้อย
7. เยาวชนในชุมชนของท่านได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ คนในชุมชนมีความรัก ความสามัคคีกัน	4.11	1.09	มาก
รวม	3.26	1.16	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.16) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง จากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.16) รองลงมา มีความรู้สึกภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 1.09) และพบน้อยที่สุดได้รับการเชิญเป็นวิทยากรจากหน่วยงานภายนอก ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 1.31)

4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำแนกตามรายชื่อ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ท่านมีส่วนร่วมสังเกตการณ์การทำงานของหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาทำกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.13	0.93	ปานกลาง
2. ท่านมีส่วนติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	3.22	0.99	ปานกลาง
3. ท่านมีส่วนร่วมการประเมินความพึงพอใจของเยาวชนไทยในการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย	3.19	0.99	ปานกลาง
4. ท่านมีส่วนร่วมติดตามและประเมินการใช้งบประมาณการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน	3.03	1.10	ปานกลาง
5. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตาม ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของกิจกรรม/โครงการการพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน	3.12	1.08	ปานกลาง
6. ท่านร่วมพูดคุยความสำเร็จพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชนของท่าน	3.30	1.05	ปานกลาง
7. ท่านร่วมประชุมผลการจัดทำกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชน	3.18	1.07	ปานกลาง
รวม	3.17	1.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.03) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อพบว่า มีการร่วมพูดคุยความสำเร็จพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชนของท่าน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 1.05) รองลงมามีส่วนติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยใน

ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.99) และพบน้อยที่สุดมีส่วนร่วมติดตาม และประเมินการใช้งบประมาณการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.10)

ตารางที่ 8

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.37	1.02	ปานกลาง
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	3.35	1.07	ปานกลาง
3. ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์	3.26	1.16	ปานกลาง
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.17	1.03	ปานกลาง
รวม	3.29	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.07) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านประชาชนมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.02) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.07) ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.16) และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.03)

ตอนที่ 3 แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษา ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์ โดยข้อมูลดังกล่าวได้รับการถ่ายทอดจากประสบการณ์หรือมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ การนำเสนอข้อมูลพิจารณา ในช่วงเวลา 5 ปี ย้อนหลัง (พ.ศ. 2559-2563) ภายใต้เงื่อนไขที่เป็นบริบทที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญในการที่จะผลักดันให้เกิดการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ประกอบด้วยชุมชน เยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ห้างหุ้นส่วน/ร้านค้า ในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการมีส่วนร่วมของโคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1977) ที่แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) ประการแรกสุดที่ต้องกระทำ คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ จากนั้นก็เลือกนโยบายและประชากรที่

เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผนและการตัดสินใจในช่วงปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Implementation) ประกอบด้วย การสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหารและการประสานความร่วมมือ ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินโครงการนั้นจะได้คำถามที่ว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้ด้วยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือทางด้านทรัพยากร การบริหารและการประสานงานและการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ในโครงการนี้ รวมทั้งผลประโยชน์ในทางบวก และผลที่เกิดขึ้นในทางลบ ที่เป็นผลเสียของโครงการซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น สิ่งที่สำคัญที่จะต้องสังเกตก็คือ ความเห็น ความชอบ และความคาดหวัง ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้ จากขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อ 1) แนวทาง 2) ปัญหา และ 3) ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขต พระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ดังนี้

1. แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 นำเสนอข้อมูล ดังนี้

1.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แยกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ชุมชนและเยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มชุมชนและเยาวชน

การสร้างชุมชนในเขตพระนครให้เป็นแบบอย่างที่ดีจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนสามารถมีทักษะที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่นับวันจะยิ่งทันสมัยและเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ชุมชนมีแนวทางการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือ การจัดทำในรูปแบบคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการชุมชนเปิดโอกาสให้ตัวแทนเยาวชนในชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมวางแผนขั้นตอนการดำเนินงานของกิจกรรมพัฒนาทักษะของเยาวชน เช่น ขั้นตอนการจัดกิจกรรม สถานที่ เวลา ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้คณะกรรมการชุมชน ต้องยอมรับการแสดงความคิดเห็น หากกิจกรรมบางอย่างจะสร้างความเสียหาย หรือผลกระทบต่อคนหมู่มาก คณะกรรมการชุมชนจะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ชี้แนวทาง พร้อมให้คำปรึกษากับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ดังที่ประธานชุมชนกล่าวว่า “ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับเยาวชน ทางคณะกรรมการชุมชนก็จะให้ตัวแทนเยาวชนเข้าร่วมด้วย เพื่อจะทราบความต้องการของเขา”

กลุ่มสถานศึกษา

สถานศึกษา ถือว่าเป็นหน่วยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะเยาวชน สถานศึกษา ประกอบไปด้วย บุคลากรที่เป็นครู อาจารย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญที่จะต้องกล่อมเกล่าและพัฒนาทักษะที่สำคัญให้แก่ลูกศิษย์ เพื่อให้ลูกศิษย์มีความรู้เท่าทันในวิชาการและเท่าทันการดำรงชีวิตในสังคม ด้วยการจัดให้สถานศึกษาเป็นสถานที่สนับสนุนให้เยาวชนได้พัฒนาตนเอง ทั้งด้านการเรียนรู้ วิชาการโดยจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ดี ให้เยาวชนได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ และพิจารณาถึงเหตุและผล ตลอดจนการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ให้กับเยาวชน เช่น โครงการพัฒนาผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 โครงการประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โครงการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน) โครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น โครงการพัฒนาศักยภาพครูสู่ครูมืออาชีพด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) โครงการโรงเรียนวิถีพุทธ การอนุรักษ์วัฒนธรรม ทุกวันศุกร์จัดกิจกรรม ฟังเทศน์จากพระ (การทำบุญ ตักบาตร แต่งชุดปฏิบัติธรรม การประกวดสวดสรภัญญะ) โครงการพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีและการสื่อสารสำหรับนักเรียน โครงการสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์พลังงานในสถานศึกษา โครงการประชาธิปไตยในสถานศึกษา โครงการค่ายวิชาการ โครงการลูกเสือต้านยาเสพติด โครงการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานเพื่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำชิ้นงานโดยใช้กระบวนการคิด การสืบค้น ครูต้องคิดสื่อ นักเรียนคิดชิ้นงาน คัดเลือกนำไปประกอบการประกวด โครงการจิตอาสา กิจกรรมตามหลักสูตรแกนกลาง 8 สาระ กำหนดไว้ กิจกรรมเสริมเป็นไปตามสังคม เช่น วันสำคัญทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม โครงการโรงเรียนคุณธรรม กิจกรรมตามแผนและนโยบายที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดอบรมให้เยาวชนได้รู้และตระหนักถึงอันตรายไวรัสโควิด - 19 (COVID - 19) 4) กิจกรรมที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เช่น กิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น การจัดโครงการ/กิจกรรมเหล่านี้ เพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 พร้อมทั้งแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชน และมีการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่จะพัฒนาเยาวชนให้สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชนสถานศึกษาได้รับการสนับสนุนงบประมาณ/วัสดุ อุปกรณ์ จากหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้ 1) ชุมชนบริเวณโดยรอบสถานศึกษา 2) สมาคมศิษย์เก่า 3) วัด 4) หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กร สโมสรโรตารีพระนคร เช่น บริษัทเทเวศร์ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ตั้งฮั่วเส็ง ร้านค้า (ทิพย์สมัยประตู่ผี) ร้านมนต์นมสด กองทุนของไฟฟ้าพัฒนา จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผู้ใหญ่ใจดี/ผู้มีอุปการคุณ ผู้ปกครอง และ 5) งบประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยสถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 คือ

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นกระบวนการอ่าน การคิดวิเคราะห์ จัดลำดับข้อมูล และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ด้วยกิจกรรมลงมือปฏิบัติจริง และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมผ่านการ

เรียนวิชาวิทยาการคำนวณ วิชาคอมพิวเตอร์ กิจกรรมโครงงาน และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียน

2. พัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสม ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมผ่านห้องเรียนออนไลน์ บทเรียนสำเร็จรูป จัดโปรแกรมทัวร์ภาษาอังกฤษ โดยมีคณะกรรมการของสถานศึกษา และสมาคมผู้ปกครอง ร่วมเสนอแนะให้แนวทางการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมในรูปแบบมีคฤเทศก์ และเพิ่มจำนวนชั่วโมงเรียนมากกว่าหลักสูตรที่กำหนด

3. นำกระบวนการ PLC มาใช้พัฒนารูปแบบการทำงาน พัฒนาการสอนของครูให้ครบทั้งระบบ

4. ควรเน้นการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น การคิด และการแก้ปัญหา

5. การนำเทคนิคแบบ STEM มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรม ตลอดจนสอนทักษะการใช้ชีวิต

6. ควรปรับวิธีการสอนเป็นแบบ Active Learning เช่น นำเอาองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในสถานศึกษา สอนวิธีการนวด ชาวต่างชาติชอบ สนใจมาก

7. เน้นการปลูกฝังศิลปวัฒนธรรม ไม่ลืมรากเหง้า ให้มีความนอบน้อม

8. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน

9. ฝึกการคิดสร้างสรรค์ในการทำชิ้นงาน ผลิตภัณฑ์ ที่ต้องอาศัยทักษะต่าง ๆ เช่น การพูด การมีมนุษยสัมพันธ์

10. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยใช้สถานักเรียน

แนวทางการการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยสถานศึกษากับชุมชนในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือ ในสถานศึกษาจะมีคณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วย คณะกรรมการเจ้าอาวาส วัด ประธานชุมชน เครือข่ายสถานศึกษา สมาคมศิษย์เก่า ในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชนทางสถานศึกษาจะมีการจัดประชุม และคณะกรรมการเหล่านี้จะมีหน้าที่ 1) การมีส่วนร่วมในกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชน 2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ วางแผนขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม การให้ความคิดเห็น ในการพัฒนาทักษะเยาวชน 3) การมีส่วนร่วมในการกำหนดการใช้วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่

กลุ่มวัด

ศาสนาพุทธศาสนามีหลักการสอนให้คนเป็นคนดี สถาบันศาสนาสามารถเข้าถึงเยาวชนได้ ด้วยการกล่อมเกลาทักษะของเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัด เป็นสถานที่ที่มีบทบาทในการสนับสนุนส่งเสริม สงเคราะห์เยาวชน เช่น เป็นศูนย์กลางการรวมใจของชุมชน เป็นสถานที่ในการบำเพ็ญกิริยาวัตรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา เหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่กล่อมเกลาเยาวชนให้มีจิตใจที่อ่อนโยน มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาป บิถัมภารดาต้องฝึกฝนให้บุตรหลาน รู้จักการเข้าวัดเพื่อให้ได้สัมผัสกับคำสอนของพระพุทธศาสนา ในขณะที่พระสงฆ์มีบทบาทสำคัญในการสอนเยาวชนให้เว้นจากความชั่ว ให้ตั้งอยู่ในความดี การที่เยาวชนได้ สัมผัสพระธรรมคำสอนตั้งแต่เยาว์วัย

และปฏิบัติเป็นประจำ หมั่นเข้าวัด ทำบุญปฏิบัติธรรม การกระทำสิ่งเหล่านี้ย่อมกล่อมเกล้าให้เยาวชน มีทักษะที่จะก่อให้เกิดปัญญา มีสติไตร่ตรอง ไม่หลงไปกับสิ่งเร้า อบายมุขต่าง ๆ สถาบันศาสนาจึงมี บทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ปัจจุบันมีรายการโทรทัศน์ หรือสื่อทางอินเทอร์เน็ต มีรายการเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ที่จะสามารถอบรมสั่งสอนเยาวชนได้ แต่ในบางครั้งอาจจะไม่ได้รับความสนใจจากเยาวชน จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอของรายการให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ตัวอย่างกิจกรรมที่ทางวัดจัดขึ้นร่วมกับชุมชน งานประจำปีระลึกถึงเจ้าอาวาส กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา สถานศึกษานิมนต์พระสงฆ์เทศน์ในโอกาสสำคัญๆ เช่น ทำบุญคณะ รับบิณฑบาตในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 แห่งราชวงศ์จักรี

พระสงฆ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนเพราะพระสงฆ์เป็นที่พึ่งของประชาชน และต้องทำหน้าที่ในการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา มีบทบาทต่อชุมชนควบคู่กันไป ในชุมชนเขตพระนคร ดังนั้นวัดมีแนวทางการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 การจัดกิจกรรมของวัด ได้มีการเชิญประธานชุมชนหรือตัวแทนชุมชนมาร่วมตัดสินใจใน เสนอแนะ และการกำหนดสภาพปัญหา และความต้องการของชุมชนรูปแบบการตัดสินใจแบบบ้าน วัด โรงเรียน สิ่งสำคัญ คือ การเปิดโอกาสให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ลักษณะกิจกรรม สถานที่ ดังการสัมภาษณ์พระสงฆ์รูปหนึ่งว่า “โรงเรียน ปรียัติ จัดกิจกรรมจะเชิญผู้นำท้องถิ่น มาเป็นคณะกรรมการบริการ ประธานชุมชน หรือตัวแทนชุมชน เข้ามาประชุม เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาชุมชน”

ภาคส่วนรัฐ

หน่วยงานของรัฐต้องให้ความรู้แก่เยาวชน เช่น การจัดการอบรมในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางกฎหมายเพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วม หน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทในการพัฒนาทักษะเยาวชน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยผลิตและเผยแพร่สาระสร้างสรรค์ต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมสภาเยาวชนในเขต พระนครอย่างต่อเนื่อง การจัดกีฬาประจำปีของสโมสรกีฬาของเขตพระนคร โดยจัดแข่งขันที่สนามสราญรมย์ การจัดกิจกรรม วัฒนธรรม เป็นต้น

ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ส่วนมากจะสนับสนุนการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในชุมชน ในรูปแบบวัสดุสิ่งของ ทุน และสถานที่ เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนในชุมชนได้มีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ การเป็นผู้นำ และผู้ตาม การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหาเฉพาะและการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์

1.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ

แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ แยกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ชุมชนและเยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มชุมชนและเยาวชน

คณะกรรมการในชุมชนหรือตัวแทนในชุมชน เข้าร่วมประชุม กำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชน ตามที่สำนักงานเขตจัดขึ้น เพื่อปรึกษา หาแนวทาง กิจกรรมที่เหมาะสมกับเยาวชน เช่น การอบรมเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดในชุมชน และในชุมชนจัดให้มีการพูดคุยกันภายในครอบครัว ชุมชน เกี่ยวกับเรื่องการเข้าถึงเนื้อหาจากสื่อสังคม (Social media) เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ซึ่งในปัจจุบันเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ให้มีการใช้วิจารณญาณ การประเมินในการเลือกที่จะเชื่อ ตรงกับบทสัมภาษณ์ประธานชุมชนว่า “ปัจจุบันนี้ปัญหาที่เกิดมาจากสังคมเปลี่ยนไป โลกกว้างขึ้น ทุกคนอยู่ในโลกโซเชียลมีเดีย ปัญหาคือความใกล้ชิดลดน้อยลง กินข้าวด้วยกันน้อยลง คอยกันน้อยลง เศรษฐกิจไม่มี พ่อแม่มีเวลาให้ลูกน้อยลง ไม่มีเวลาอยู่กับลูก ดังนั้นแนวทางแก้ไข คือ พ่อแม่ต้องใจนิ่งๆ ค่อย ๆ พูดคุยกับลูก ให้คำปรึกษาชี้ให้เห็นว่าข้อมูลอะไรควรเชื่อ ให้มีวิจารณญาณรับฟังสื่อ รวมไปถึงการเปิดรับฟังสื่อจากหลาย ๆ ช่องทาง” รวมถึงการการเล่นเกมส์ ควรจะมีการแบ่งเวลา และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในด้านการเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ชุมชนส่วนมากจะมีบอร์ดในชุมชน เมื่อประธานได้รับข้อมูลสารการพัฒนาทักษะเยาวชน จะมีการติดบอร์ด เพื่อให้เยาวชนได้เข้ามาอ่าน ในบางชุมชนจัดกิจกรรมให้เยาวชนมีส่วนร่วมปฏิบัติ เช่น การฝึกปฏิบัติให้เยาวชนเป็นมัคคุเทศก์ (ไกด์) เยาวชนแนะนำประวัติของชุมชน จุดเด่นของชุมชน ความประทับใจของคนในชุมชน เช่น มัคคุเทศก์เยาวชนวัดสามพระยา ที่ให้เยาวชนเป็นผู้จัดกิจกรรมการนำเสนอเนื้อหา วิธีการเผยแพร่

ในขณะที่บางชุมชนมีการจัดเตรียมสถานที่การจัดกิจกรรมให้กับเยาวชน เช่น ชุมชนราชพิศพัฒนา จัดหาอาคารสถานที่มุงหนังสือในชุมชนเพื่อส่งเสริมการอ่านในชุมชน จัดตั้งชื่อว่า “ศูนย์เรียนรู้เด็ก/เยาวชนและผู้สูงอายุ” และ “การจัดเตรียมฐานข้อมูลชุมชน” เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ การแก้ปัญหา หากคนในชุมชนต่อไป ชุมชนวัดอินทรวีหาร กำลังดำเนินการจัดตั้งโครงการ “ลานกีฬา” สำหรับ เด็ก เยาวชน และคนในชุมชนได้มากออกกำลังกาย ห่างไกลจากยาเสพติด ชุมชนแพ่งสามพระยา ขอความอนุเคราะห์สถานที่จากหน่วยงานราชการใกล้กับชุมชนจัดพื้นที่เป็น “ลานภูธรศ” ในขณะที่ชุมชนตรอกเฟื่องทอง-ตรอกวิสูตร ให้การสนับสนุนการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลจากการสัมภาษณ์ประธานกล่าวว่า “ทางชุมชนให้การสนับสนุนเยาวชน จัดให้มีชมรมกีฬาฟุตบอลของชุมชน เพื่อให้เยาวชนมีร่างกายแข็งแรง มีความรักความสามัคคี ฝึกความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความเป็นผู้นำและผู้ตาม การทำงานเป็นทีม และที่สำคัญเราต้องทำให้เยาวชนไว้วางใจเรา และเราต้องให้ใจ

กับเขา รับฟังปัญหาของเขา เราก็จะอยู่ด้วยกันได้ เยาวชนก็ไม่หลงไหลไปกับยาเสพติด” และมีการ จัดหากิจกรรม อุปกรณ์ส่งเสริมทางด้านนันทนาการ และการกีฬา อาชีพ

นอกจากนี้เยาวชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ คือ การแบ่งหน้าที่สำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนา ทักษะเยาวชนให้ชัดเจน และมีหน่วยงานภายนอกจัดอบรมให้กับเยาวชน เนื้อหาเกี่ยวกับความรักชาติ การมีวินัย การมีคุณธรรม และรักษาสีแกวัล้อม การศึกษานอกสถานที่ ตลอดจนส่งเสริม และ สนับสนุนให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นในสภาเยาวชนเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มสถานศึกษา

สถานศึกษามีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนกับหน่วยงานภายนอก เช่น ทาง สถานศึกษาจัดส่งข้อมูลรายงานผลการพัฒนาทักษะเยาวชนให้หน่วยงานสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับชุมชน เช่น โครงการสานสัมพันธ์บ้าน วัด โรงเรียน สถานศึกษาร่วมกับชุมชนจัดกิจกรรมโดยเน้นภูมิปัญญา ท้องถิ่น เชิญวิทยากรจากชุมชนมาสอน เช่น การสอนนวดแบบฤๅษีดัดตน โครงการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม โครงการห้องเรียนในโลกกว้าง โครงการแนะแนว โครงการปลอดภัย และโครงการ สัมพันธ์กับชุมชน การนำเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมกับวัด เช่น วันสำคัญทางศาสนา และการจัด กิจกรรมอบรมคุณธรรม โดยได้รับความอนุเคราะห์จากทางวัด ส่ง พระมาเป็นวิทยากร โครงการนาคา กัตถ์ญูตา บรรพชาสามเณรกับวัดบวรนิเวศวิหาร โครงการสวนเกษตรพอเพียง สถานศึกษาร่วมกับ กรมอนามัย จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอนามัย การคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สถานศึกษาร่วมกับสถานีตำรวจชนะสงคราม พัฒนาผู้นำกับเยาวชน และร่วมกับสถานประกอบการ ชุมชน ให้เยาวชนฝึกการเป็นผู้ประกอบการ เรียนรู้อาชีพ เช่น ค้าธอง ในย่านถนนดินสอ การเรียนรู้ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในชุมชน โครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา โครงการ เป็นอยู่รู้คิดกับมิตรสิ่งแวดล้อมศึกษาชุมชน กิจกรรมถั่วยขานอ้อย โดยนักเรียนกับชุมชนร่วมกันสร้าง ขึ้น จากนั้นนำถั่วยขานอ้อยขายให้กับชุมชน ในครั้งราคาที่กำหนด กิจกรรมทำหน้ากากอนามัย ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ทำเสร็จ นำไปแจกให้กับผู้สูงอายุในชุมชน เยาวชนจิตอาสาพัฒนาเขต พระนคร ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากนี้สถานศึกษาการมีส่วนแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยน ขั้นตอนการดำเนินงานค่าย กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การ ร่วมมือ ร่วมใจกันของครู และผู้บริหารโรงเรียน และหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนเกิดเป็นวัฒนธรรม หรือชุมชนของการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในโรงเรียน และการนำศักยภาพของนักเรียนไปช่วยเหลือชุมชน เช่น โครงการพิ สอนน้องที่โรงเรียนวัดสุทัศน์

กลุ่มวัด

วัดเป็นศูนย์กลางและศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน รวมทั้งคนในชุมชนรอบ ๆ วัดยังใช้เป็น สถานที่พบปะสังสรรค์และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น การประชุมของชุมชน การใช้เป็นที่ประชุม

ของราชการ หรือใช้วัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ แต่ในปัจจุบันท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม สื่อสังคมเพิ่มมากขึ้น ทำให้เยาวชนหันไปยึดติดกับวัตถุนิยมเพิ่มมากขึ้น จากการสัมภาษณ์เจ้าอาวาสวัดรูปหนึ่งท่านกล่าวว่า “ในปัจจุบันวัดเป็นเพียงสถานที่ประกอบพิธีทำบุญ ทำพิธีกรรม เมื่อ 10 ปีก่อน มีการบริหารแบบ บวร (บ้าน วัด โรงเรียน) จัดกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้คนทุกเพศทุกวัย แนวทางการพัฒนาเยาวชนไทย 4.0 เป็นยุคที่เจริญ เยาวชนมุ่งไปสู่ทางวัตถุ เทคโนโลยี มากกว่าประเพณี โดยเฉพาะในเรื่องของพหุวัฒนธรรม เป็นสิทธิเสรีภาพ เยาวชนต้องเข้าใจว่าจริง แต่ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตที่จะสามารถทำได้” นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่เยาวชนห่างกันวัดโดยไม่รู้ตัว ดังนั้น วัดจึงได้มีแนวทางในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ดังนี้

1. การปลูกฝังเยาวชนก่อนที่จะไปทำงาน ทางวัดเน้นเยาวชนระดับ ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 การใช้ลานวัดศูนย์กลางการกีฬา เล่นฟุตบอล กิจกรรมต่าง ๆ ในการสนทนากับเด็ก เยาวชน วัดต้องใจกว้าง เช่น เมื่อเด็ก เยาวชน เล่น วัดต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็ก เยาวชน ว่าเกิดขึ้นเพราะพฤติกรรมของเขา ทั้งนี้วัดต้องเอื้ออำนวยความสะดวกต่อเด็ก เยาวชน ชุมชน รวมทั้งคนที่เข้ามาวัด

2. การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมปฏิบัติ โดยใช้วัดเป็นสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และวัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ เช่น สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมคุณธรรม กิจกรรมฐานธรรมะทุกวันพระ โครงการยวทูตด้านภาษาอังกฤษ โดยจะมีมีคฤหบดีมาช่วยสอน แนะนำความรู้ โครงการธรรมสวณะ เมื่อตรงกับวันพระ ครู นักเรียน จะแต่งกายชุดขาว มาวัดสวดมนต์ เพื่อปลูกฝังความผูกพันกับวัด ฝึกความอ่อนน้อมอ่อนโยน รู้จักการเป็นผู้ให้ โครงการบวชภาคฤดูร้อน โครงการเศรษฐกิจพอเพียง หากวัดไหนมีสถานที่ ปรับพื้นที่ปลูกพืชผัก สวนครัว โรงเพาะเห็ด โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ สนับสนุนการศึกษา และจัดอย่างสม่ำเสมอ

3. การทำความเข้าใจระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน ให้เห็นคุณค่าของวัด ความสำคัญของวัด นำไปสู่ความสงบสุข

4. วัดร่วมมือกับสถานศึกษา จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ เช่น กิจกรรมจิตอาสาในวัด การทำความสะอาดบริเวณวัด หรือการทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย เช่น พระสงฆ์รับนิมนต์เทศน์ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศน์

5. จัดตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธ ทุกวันอาทิตย์ เด็กอนุบาล จนถึง ระดับสถาบันอุดมศึกษา เข้ามาศึกษาวิชาธรรมะเป็นการบ่มเพาะ การประพฤติไปในทางที่ดี

5. การเพิ่มระเบียบวินัยให้กับเยาวชน ความตรงต่อเวลา มีจิตอาสา ความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ ต้องมีการบริหารจัดการในลักษณะความสัมพันธ์แบบ บ้าน วัด โรงเรียน

กลุ่มภาคส่วนรัฐ

กลุ่มภาคส่วนรัฐบาล ในการจัดทำกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน ส่วนมากจะจัด

กิจกรรมตามแผนกิจกรรมที่ได้รับมาจากหน่วยงานต้นสังกัด กิจกรรมที่จัดขึ้น เช่น กีฬาเยาวชน สภาเยาวชน

กลุ่มภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชน ไม่ปรากฏ ส่วนมากจะช่วยสนับสนุนด้านอื่น เช่น ทุน วัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนกิจกรรม

1.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ แยกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ชุมชนและเยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มชุมชนและเยาวชน

คณะกรรมการในชุมชนร่วมกันกำหนดการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะเยาวชน เช่น การจัดทำพื้นที่และกิจกรรมให้แก่เยาวชนในชุมชนสามารถใช้เวลาว่างเพื่อแสดงความคิดและศักยภาพในเชิงสร้างสรรค์ ที่เหมาะสมกับช่วงวัยของเยาวชน เช่น การจัดสถานที่ส่งเสริมการอ่าน การจัดมุมอ่านหนังสือพิมพ์ การจัดสถานที่ให้มีแหล่งเรียนรู้ ICT การจัดให้มีลานกีฬาในชุมชน การบริการสัญญาณ WIFI ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เยาวชนตกอยู่ในสถานะเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาไม่พึงประสงค์ เช่น การมั่วสุม การเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือการสร้างความเดือนร้อนให้กับผู้อื่นในชุมชน โดยคำตอบแทนที่ได้จากการจัดกิจกรรมเยาวชน อยู่ในรูปแบบความรู้สึกระงับใจ ความภาคภูมิใจหรือคำชม เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นก็เพื่อคนในชุมชน เพื่อบุตรหลานในชุมชน หรือการจัดกิจกรรมบางครั้งจัดส่งเยาวชนเข้าประกวดแข่งขัน ผลตอบแทนที่ได้บางครั้งอยู่ในรูปแบบถ้วยรางวัล ประกาศนียบัตร การจัดกิจกรรมจะช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี เยาวชนมีความกล้า มีสมาธิเพิ่มมากขึ้น ห่างไกลจากยาเสพติด การพนัน อบายมุขต่าง ๆ และในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน เมื่อมีผู้ให้การสนับสนุนจะมีการติดรายชื่อ การติดรูปภาพ เพื่อสร้างความประทับใจ

ในกลุ่มเยาวชนมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้วยการส่งตัวแทนเยาวชนเข้าร่วมอบรมประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่เยาวชนจะนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาถ่ายทอดให้เยาวชนในชุมชนได้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มสถานศึกษา

กลุ่มสถานศึกษาได้พัฒนาทักษะเยาวชนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ และมีบางสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของวัด จะได้รับการสนับสนุนจากวัดในเรื่องอาคาร สถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ ทุนสนับสนุนทุนการศึกษา และ พระ มาเป็นวิทยากรอบรมให้ความรู้ศาสนา

กลุ่มวัด การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ดังนี้

วัดมีส่วนรับผลประโยชน์มากขึ้น ในด้านเยาวชนได้เข้ามาใช้พื้นที่วัดจัดกิจกรรม ใช้วัดเพื่อเป็นที่ศึกษาหาความรู้ รักษาศีล ไม่ก้าวร้าว การให้ทุนการศึกษาแก่เด็กที่ด้อยโอกาส หรือคนที่เรียนดี แต่ขาดทุนทรัพย์ เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ ให้เป็นคนดีของสังคมต่อไป

กลุ่มภาคส่วนรัฐ

กลุ่มภาคส่วนรัฐบาลมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ทางด้านการจัดกิจกรรมบรรลุตามเป้าหมาย หรือตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ตามแผนงาน

กลุ่มภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์จะอยู่ในรูปแบบ การรับผิดชอบต่อสังคม คำนึงถึงชุมชนที่อยู่โดยรอบเพื่อดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนพร้อมสร้างคุณค่าร่วมกัน

1.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล แยกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ชุมชนและเยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มชุมชนและเยาวชน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ดังนี้

กลุ่มชุมชนและเยาวชน มีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้วยคณะกรรมการชุมชนเปิดโอกาสให้ตัวแทนเยาวชนร่วมกันประเมินผลสำเร็จของการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน ในประเด็น การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ความรู้สึกของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ความร่วมมือร่วมใจการจัดกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรค แนวทางการแก้ไขปัญหามีการพูดคุยกัน อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น และมีการเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมนอกชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชนรักษ์ยิ้ม ที่เกิดจากการรวมตัวกันจากนักเรียนหลายสถาบันการศึกษา (โรงเรียนราชพิพิธ โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนสตรีวิทย์ โรงเรียนสายปัญญา โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม) มาทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนแพรงภูธร ได้พัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่มเยาวชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้วยการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมหรือแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ร่วมกัน เช่น ชุมชนวัดสังเวชและชุมชนพานถม มีโค้ดเยาวชน เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในชุมชน กลุ่มเพจชุมชนสามแพรง สภาเด็กและเยาวชน ร่วมกันจัดสถานที่ ช่วยกันออกร้าน และมีการจัดทำกล่องกล่องแสดงความคิดเห็นในชุมชน เพื่อให้เยาวชนได้มีส่วนร่วม

กลุ่มสถานศึกษา การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ดังนี้

กลุ่มสถานศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ตรวจสอบ เอกสาร การจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ ครุภัณฑ์ งบประมาณของสถานศึกษา มีกองทุนติดตาม ตรวจสอบการ

ใช้วัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ การรายงานผลหรือสรุปผลการจัดกิจกรรม มีการติดตามนิเทศการดำเนินงาน ติดตามกิจกรรม ต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ประมาณ 4 ครั้งต่อปี และกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางการและไม่ทางการ ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและร่วมดำเนินงานไปด้วยกัน การประเมินงานแบบ เป็นพี่เป็นน้องกัน ร่วมประชุม ติดตามเครือข่ายผู้ปกครองทุกสัปดาห์

กลุ่มวัด

กลุ่มวัดมีส่วนร่วมในการประเมินผล นอกจากความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาการแล้ว การวัดผลสามารถประเมินได้จากความสุข ความสบายใจ ของผู้เข้าร่วมการจัดกิจกรรม

กลุ่มภาคส่วนรัฐ

กลุ่มภาคส่วนรัฐ การมีส่วนร่วมในการประเมิน ส่วนมากจะอยู่ในรูปแบบการสังเกต และ สัมภาษณ์ การทำแบบสอบถามความพึงพอใจการจัดกิจกรรม

กลุ่มภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า

กลุ่มภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า ส่วนมากการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ไม่มีหรือค่อนข้างน้อย

1.5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

กลุ่มชุมชน ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของกลุ่มชุมชนกับการมีส่วนร่วมพัฒนาทักษะ เยาวชนไทย 4.0 ดังนี้

1. ใช้หลักแกนกลาง โดยพิจารณาการจัดกิจกรรมที่มีความสำคัญก่อน-หลัง เพราะถูกจำกัดด้วยงบประมาณสนับสนุน
2. ข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับ หน่วยงานต้นสังกัด งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร การสนับสนุนจากชุมชน สายงานการบังคับบัญชา
3. การพัฒนาโรงเรียนขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ คณะกรรมการของผู้บริหาร ผู้บริหาร โรงเรียน
4. ร่วมมือร่วมแรงในบริบทของตนเองอย่างเหมาะสม
5. เรียนพัฒนาไปพร้อมๆ กันทั้งองค์กร เปิดใจรับสิ่งใหม่ทดลองปฏิบัติและ ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง
6. เสริมแรงให้กำลังใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในบริบทของตนเองอย่าง เหมาะสม
7. สถานศึกษาที่มีขนาดเล็ก จะประสบปัญหาด้านจำนวนผู้สอนไม่เพียงพอ ผู้สอนลาออกบ่อย
8. การจัดกิจกรรมที่เข้าถึงแก่นของทักษะเยาวชนไทย 4.0 อาจจำต้องมีการ จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ในบางสถานศึกษาเยาวชนยังไม่รู้ว่า ทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีอะไรบ้าง และนำ

ทักษะเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร และการจัดกิจกรรมที่มีอยู่แล้ว สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้

9. การได้รับการสนับสนุนบางสถานศึกษางบประมาณหรือวัสดุอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ

กลุ่มวัด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของกลุ่มวัดกับการมีส่วนร่วมพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ดังนี้

1. ภาครัฐควรให้การสนับสนุน ให้โอกาส ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ให้การสนับสนุนการศึกษาของสามเณร
2. ภาครัฐสถานศึกษาให้ความร่วมมือ การเพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ในหลักสูตร
3. การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ควรมีมาตั้งแต่เด็ก พ่อแม่มีส่วนพัฒนาเยาวชน เป็นต้นแบบให้ลูกปฏิบัติตาม
4. วัดควรจะมีการปรับตัวในเรื่องสถานที่ มาใช้เพื่อให้เกิดกิจกรรมน่าสนใจให้กับเยาวชน
5. วัดควีนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้สร้างกิจกรรม เช่น การถ่ายทอดสด (Live) การเผยแพร่กิจกรรมผ่านเฟซบุ๊ก เพื่อให้หน้าติดตาม
6. การทำให้เกิดการยอมรับตลอดไปว่า วัดกับชุมชนเป็นหน่วยงานเดียวกัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน สามารถที่จะพัฒนาเยาวชนได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย ชุมชน เยาวชน สถานศึกษา วัด ภาครัฐ ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในรูปแบบคณะกรรมการ เป็นลักษณะของการมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการศึกษาปัญหา การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชน ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ให้ทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไข
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยการเปิดโอกาส เปิดใจ เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น วางแผน การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน ซึ่งเยาวชนคนรุ่นใหม่พร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง เพียงแต่เปิดโอกาสให้เขามีส่วนในกิจกรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ขอแค่เข้าใจและรับฟังเขา
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในเชิงปริมาณ เช่น ทุนสนับสนุน วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน และเชิงคุณภาพ เช่น ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ คุณค่า ความรู้สึกทางจิตใจ เช่น ความประทับใจ ความสุขใจ ข้อดีของการจัดกิจกรรม และข้อเสียของการจัดกิจกรรม ผลกระทบจากการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนมากจัดหลังจากการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินงานเป็นที่เพื่อน้องกัน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะร่วมพูดคุยถึงความสำเร็จของการจัดกิจกรรม ปัญหาและแนวทางแก้ไขสำหรับจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

2. ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

กลุ่มชุมชน ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยกลุ่มส่วนชุมชนและเยาวชน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเบิกจ่ายในกิจกรรมเยาวชน มีขั้นตอนการเบิกจ่ายที่ยุ่งยาก อาจจะเนื่องมาจาก การขาดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ขั้นตอนการเบิกจ่าย กฎ ระเบียบ การเบิกจ่ายวัสดุของภาคส่วนรัฐบาล
2. การจัดอบรมที่สำนักเขตจัดอบรมส่วนมากจะเน้นการการอบรมเกี่ยวกับการดูแลป้องกันยาเสพติดในชุมชน การป้องกันอัคคีภัย ความปลอดภัยในชุมชน
3. บางชุมชนมีพื้นที่ชุมชนอย่างจำกัด ทำให้บางครั้งมีปัญหาต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน
4. การจัดกิจกรรมบางชุมชนขึ้นอยู่กับคณะกรรมการชุมชน ถ้าหากไม่เห็นด้วยก็ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้
5. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับพัฒนาทักษะเยาวชนมีน้อย หรือไม่มี
6. จำนวนเยาวชนลดน้อย ชุมชนจึงไม่ได้กิจกรรม บางชุมชน มีแรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนมาก หรือบางชุมชน ผู้ปกครองเป็นคนต่างจังหวัด ไม่ได้อาศัยอยู่ประจำ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชน
7. เวลาไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม เยาวชนต้องเรียนหนังสือ วันเสาร์-วันอาทิตย์ รัฐบาลหยุดทำงาน ส่งผลให้เวลาไม่เอื้อต่อการจัด
8. คนในชุมชน ชื้อบ้านแถวชานเมืองเพิ่มมากขึ้น ส่วนบ้านที่อยู่ในชุมชนใช้สำหรับประกอบอาชีพเท่านั้น
9. ขอความร่วมมือให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาในชุมชน จัดกิจกรรม ดูแลและใส่ใจเยาวชนเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มสถานศึกษา ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยสถานศึกษา ดังนี้

1. การดำเนินการพัฒนาชุมชนกับสถานศึกษาวิธีการปฏิบัติบางอย่างขัดกัน เช่น ความปลอดภัย แนวปฏิบัติ
2. จำนวนนักเรียนต่างด้าวมีจำนวนค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชน

3. เศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน ไม่สามารถตอบสนองด้านอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีได้

4. ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้และพัฒนาที่แตกต่างกัน

5. มีความร่วมมือในด้านการพัฒนาเยาวชนกับชุมชนน้อยมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนในโรงเรียนส่วนมากมาจากต่างพื้นที่

6. พ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวมากกว่า 50% มาจากการอย่าร้าง ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน และไม่ได้คิดเรื่องการวางแผนการศึกษาให้กับบุตรของตนเอง

7. ความผูกพันระหว่างสถานศึกษาและชุมชนแบบเดิมเริ่มเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสภาพแวดล้อม สังคม ซึ่งทางสถานศึกษาต้องเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เรื่องประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มากขึ้น เช่น ผ่านออนไลน์ เฟซบุ๊ก

กลุ่มวัด ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยกลุ่มวัด ดังนี้

1. สังคมปัจจุบัน วิถีชีวิตของประชาชนทั่วไปทำงานทุกวัน ยกเว้นวันเสาร์-วันอาทิตย์ ต้องหยุดพักผ่อน ทำให้ไม่สะดวกเรื่องเวลา การเดินทาง

2. สื่อสังคมได้เข้ามามีบทบาทต่อเยาวชนมากขึ้น ความสนใจเข้าวัดลดลง

3. ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากไม่ให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของชุมชน เวลาที่มีกิจกรรมต่าง ๆ อยากให้เยาวชนในชุมชนมานั่งประชุม รับฟัง ในกิจกรรมที่เกิดขึ้นหรือรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อที่จะได้มีความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันเพื่อพัฒนาชุมชนต่อไป

2. เยาวชนในชุมชนส่วนมากไม่ได้อยู่กับชุมชนประจำ ต้องย้ายออกจากชุมชนเพื่อติดตามผู้ปกครอง ทำให้มีการเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัยเสมอ ๆ ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาไม่ต่อเนื่อง

3. การพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 บางชุมชนยังไม่ได้จัด ไม่ได้รับการมีส่วนร่วม ไม่ได้รับการสื่อสารใด ๆ ในชุมชน และไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาในชุมชน อยากเสนอทางหน่วยงานให้เข้ามาประชาสัมพันธ์ด้วย การจัดทำโครงการผู้คนในชุมชนไม่เคยรับรู้ เรื่องสภาพเด็กและเยาวชนไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารใด ๆ อยากให้ทางเขตพระนครช่วยแจ้งบอกและดำเนินเรื่องให้ผู้คนมีส่วนร่วม เพราะแบบนี้โครงการจะไม่มีประสิทธิภาพและเพิ่มความเหลื่อมล้ำให้คนที่แตกต่างที่อยู่ต่างชุมชนกัน

4. คนในชุมชนเอื้อเฟื้อกัน มีการดูแลชุมชนอย่างดี ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือพัฒนาเยาวชน เพราะต่อไปเยาวชนจะเป็นผู้พัฒนาชาติ ศาสนา ให้เจริญรุ่งเรือง เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญในอนาคต ควรมีการปลูกฝังความรักและสามัคคี พร้อมมีส่วนร่วมทางสังคม

เพื่อปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่บกพร่องต่อไป มีงบประมาณส่งเสริม เห็นศักยภาพของเด็กและเยาวชน มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

5. วิถีชีวิตของคนในชุมชนดูรักใคร่กันดี แต่หากจะมีการพัฒนาหรือจัดกิจกรรม ที่จะทำให้ความต้องการของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลง มักเป็นเรื่องที่ยาก อยากจะให้การศึกษาช่วยคิดค้น วิธีการพูดหรือแนะนำในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น (อยากเป็นกิจกรรมงานมงคลหรืองานที่สำคัญทุกคน ร่วมมือ)

6. อยากให้เยาวชนมีกิจกรรมร่วมกันในบางโอกาสเพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ในชุมชนตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือของกิจกรรมนั้น ๆ

7. ปัญหา ประชากรส่วนใหญ่เป็นประชากรแฝง ให้ความสนใจในการทำงานของ ชุมชนน้อยมาก และเยาวชนในชุมชนมีปริมาณน้อย ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร

8. ต้องการให้มีกิจกรรมในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะของเยาวชนไทย 4.0 เยาวชนจะ ได้รู้เท่าทันสื่อ ไม่หลงเชื่อในด้านใดด้านหนึ่ง คือ เป็นคนมองรอบด้านนั่นเอง

9. ต้องการให้เกิดการรวมตัวกันของเยาวชนในชุมชน เพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ และ แนวคิดใหม่ ๆ โดยจัดให้มีโครงการการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนขึ้น เพื่อเยาวชนในชุมชนจะ ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตที่ดี เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพ มีความรักใคร่ สามัคคีกัน เข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน เกิดการทำงานอย่าง สร้างสรรค์ ใช้วิจารณ์ญาณในการใช้สื่ออย่างมีเหตุผล ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาเยาวชนไทย 4.0 และ ชาวชุมชนจะได้ร่วมกันพัฒนาศักยภาพของตนเองไปด้วย

10. เยาวชนมีความสามารถอยู่แล้ว เพียงแต่ขาดแรงสนับสนุนจากผู้ใหญ่ในชุมชนอีก มาก และผู้ใหญ่ต้องมีวินัยและความกระตือรือร้นด้วย รวมทั้งผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับเยาวชน มาทำ กิจกรรม และสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม

11. ร่วมแรงร่วมใจส่งเสริมให้เป็นเยาวชนดีเด่นในด้านกิจกรรม กีฬา ไม่พึ่งยาเสพติด เช่น เหล้า บุหรี่ ฯลฯ เป็นสิ่งที่สร้างความสามัคคีได้ดีที่สุดและทำให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติดด้วย และให้เด็ก ๆ เยาวชน มารวมกันทำกิจกรรมที่ตัวเองชอบ ถนัด เช่น ฟ้อน รำ ตีหมี่ ฯลฯ การส่งเสริม กิจกรรมเด็ก ๆ ผู้ใหญ่ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมน้อย ให้การสนับสนุนไม่เต็มที่กับเด็กและ เยาวชน แรก ๆ ก็มาสนับสนุนดี พอผ่านไปปี 2 ปี ก็เงียบหาย

12. ควรให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ที่ทำให้เยาวชนในชุมชนได้รับความรู้ที่เป็นผลดีและ ผลเสีย และอันตรายให้เยาวชนในชุมชนได้รับทราบ และให้เยาวชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่างๆ ในโครงการที่มีประโยชน์ และเยาวชนในชุมชน จะได้ทราบว่ากิจกรรมนั้น ๆ มีผลดีผลเสียอ ย่างไร

13. อยากให้มีการจัดสภาเยาวชนเหมือนเดิม ส่วนตัวแล้วเคยทำเมื่อ 10 ปีที่แล้ว สนุก ได้สาระ ได้เพื่อน ได้รู้จักคนในชุมชน ได้ออกไปทำกิจกรรมภายนอกมากขึ้น สร้างความสัมพันธ์

ในชุมชน ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ อย่างน้อยสภาเยาวชนยังเป็นพื้นฐานให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ชุมชน สังคม และได้มีการปฏิสัมพันธ์กับคนมากขึ้น เพราะเยาวชนอาจจะไม่เข้าใจว่าควรเอาเวลาว่าง ๆ ไปทำอะไร

14. ควรจัดกิจกรรมให้เห็นหรือจัดเป็น Even ที่คนภายนอกเข้าถึงได้ง่าย ๆ เป็นรูปร่างเพื่อให้เยาวชนและคนในเยาวชนมีส่วนร่วม สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนา ให้คนภายนอกได้เข้ามาเห็นคุณค่าของชุมชนพระนครมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 2) เพื่อศึกษาแนวทางปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเขตพระนคร จำนวน 396 คน และกลุ่มชุมชน /เยาวชน กลุ่มสถานศึกษา กลุ่มวัด กลุ่มภาคส่วนรัฐ และ กลุ่มห้างหุ้นส่วน/ร้านค้า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งไม่มีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจะนำเสนอ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี สถานภาพมีการสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพหลักในชุมชนประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาศัยในชุมชน 21 ปีขึ้นไป และตำแหน่งในชุมชน ส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไป

1.2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยรวมมีระดับความคิดเห็น

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.02) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.07) ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.16) และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาเป็นด้าน สรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.02) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น จัดบอร์ด แผ่นปลิว โปสเตอร์ ให้ชุมชนรับทราบเพื่อการตัดสินใจการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.08) รองลงมามีส่วนร่วมเสนอปัญหาและแนวทางในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.00) และพบน้อยที่สุดมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอกชุมชน

กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน ระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.07)

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.07) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมให้คำการแนะนำปรึกษาเพื่อนบ้าน/ผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.00) รองลงมา มีส่วนร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 1.06) และพบน้อยที่สุดมีส่วนร่วมรายงานผลการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 1.12)

3. ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.16) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีส่วนร่วมได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง จากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.16) รองลงมา มีความรู้สึกภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 1.09) และพบน้อยที่สุดได้รับการเชิญเป็นวิทยากรจากหน่วยงานภายนอก ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = 1.31)

4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.03) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า มีการร่วมพูดคุยความสำเร็จพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชนของท่าน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 1.05) รองลงมา มีส่วนติดตามผลการดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.99) และพบน้อยที่สุดมีส่วนร่วมติดตามและประเมินการใช้งบประมาณการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.10)

1.3 แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขต

พระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

1.3.1 แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร

กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

การนำเสนอผลการศึกษา ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ผู้วิจัยได้เข้าไปสัมภาษณ์ โดยข้อมูลดังกล่าวได้รับการถ่ายทอดจากประสบการณ์หรือมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์ การนำเสนอข้อมูลพิจารณา ในช่วงเวลา 5 ปี ย้อนหลัง (พ.ศ. 2559-2563) ภายใต้เงื่อนไขที่เป็นบริบทที่เกี่ยวข้อง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเหล่านั้นมีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญในการที่จะผลักดันให้เกิดการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ประกอบด้วยชุมชน เยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ห้างหุ้นส่วน/ร้านค้า ในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในรูปแบบคณะกรรมการ เป็นลักษณะของการมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการศึกษาปัญหา การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชน ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ให้ทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไข

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยการเปิดโอกาส เปิดใจ เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น วางแผน การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน ซึ่งเยาวชนคนรุ่นใหม่พร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง เพียงแต่เปิดโอกาสให้เขามีส่วนในกิจกรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ขอแค่เข้าใจและรับฟังเขา

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ มีส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ในเชิงปริมาณ เช่น ทุนสนับสนุน วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน และเชิงคุณภาพ เช่น ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ คุณค่า ความรู้สึกทางจิตใจ เช่น ความประทับใจ ความสุขใจ ข้อดีของการจัดกิจกรรม และข้อเสียของการจัดกิจกรรม ผลกระทบจากการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนมากจัดหลังจากการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินงานแบบเป็นพี่เป็นน้องกัน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะร่วมพูดคุยถึงความสำเร็จของการจัดกิจกรรม ปัญหาและแนวทางแก้ไขสำหรับจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

1.3.2 ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

กลุ่มชุมชนและเยาวชน พบปัญหาการมีส่วนร่วมดังนี้

1. ขั้นตอนการเบิกจ่ายในกิจกรรมเยาวชน มีขั้นตอนการเบิกจ่ายที่ยุ่งยาก อาจจะเนื่องมาจาก การขาดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ขั้นตอนการเบิกจ่าย กฎ ระเบียบ การเบิกจ่ายวัสดุของภาคส่วนรัฐบาล

2. การจัดอบรมที่สำนักเขตจัดอบรมส่วนมากจะเน้นการการอบรมเกี่ยวกับการดูแลป้องกันยาเสพติดในชุมชน การป้องกันอัคคีภัย ความปลอดภัยในชุมชน

3. บางชุมชนมีพื้นที่ชุมชนอย่างจำกัด ทำให้บางครั้งมีปัญหาต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน

4. การจัดกิจกรรมบางชุมชนขึ้นอยู่กับคณะกรรมการชุมชน ถ้าหากไม่เห็นด้วยก็ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้

5. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับพัฒนาทักษะเยาวชนมีน้อย หรือไม่มี

6. จำนวนเยาวชนลดน้อย ชุมชนจึงไม่ได้กิจกรรม บางชุมชน มีแรงงาน

ต่างด้าวเป็นจำนวนมาก หรือบางชุมชน ผู้ปกครองเป็นคนต่างจังหวัด ไม่ได้อาศัยอยู่ประจำ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชน

7. เวลาไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม เยาวชนต้องเรียนหนังสือ วันเสาร์-วันอาทิตย์ รัฐบาลหยุดทำงาน ส่งผลให้เวลาไม่เอื้อต่อการจัด

8. คนในชุมชน ชื้อบ้านแถวชานเมืองเพิ่มมากขึ้น ส่วนบ้านที่อยู่ในชุมชนใช้สำหรับประกอบอาชีพเท่านั้น

9. ขอความร่วมมือให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาในชุมชน จัดกิจกรรม ดูแลและใส่ใจเยาวชนเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มสถานศึกษา พบปัญหาการมีส่วนร่วมดังนี้

1. การดำเนินการพัฒนาชุมชนกับสถานศึกษาวิธีการปฏิบัติบางอย่างขัดกัน เช่น ความปลอดภัย แนวปฏิบัติ

2. จำนวนนักเรียนต่างด้าวมีจำนวนค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชน

3. เศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน ไม่สามารถตอบสนองด้านอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีได้

4. ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้และพัฒนาที่แตกต่างกัน

5. มีความร่วมมือในด้านการพัฒนาเยาวชนกับชุมชนน้อยมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนในโรงเรียนส่วนมากมาจากต่างพื้นที่

6. พ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวมากกว่าร้อยละ 50 มาจากการอยู่ร้าง ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน และไม่ได้คิดเรื่องการวางแผนการศึกษาให้กับบุตรของตนเอง

7. ความผูกพันระหว่างสถานศึกษาและชุมชนแบบเดิมเริ่มเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทสภาพแวดล้อม สังคม ซึ่งทางสถานศึกษาต้องเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เรื่องประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มากขึ้น เช่น ผ่านออนไลน์ เฟซบุ๊ก

กลุ่มวัด พบปัญหาการมีส่วนร่วมดังนี้

1. สังคมปัจจุบัน วิถีชีวิตของประชาชนทั่วไปทำงานทุกวัน ยกเว้นวันเสาร์-วันอาทิตย์ ต้องหยุดพักผ่อน ทำให้ไม่สะดวกเรื่องเวลา การเดินทาง

2. สื่อสังคมได้เข้ามามีบทบาทต่อเยาวชนมากขึ้น ความสนใจเข้าวัดลดลง

1.3.3 ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร

กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากไม่ให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของชุมชน เวลาที่มีกิจกรรมต่าง ๆ อยากให้เยาวชนในชุมชนมานั่งประชุม รับฟัง ในกิจกรรมที่เกิดขึ้นหรือรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อที่จะได้มีความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันเพื่อพัฒนาชุมชนต่อไป

2. เยาวชนในชุมชนส่วนมากไม่ได้อยู่กับชุมชนประจำ ต้องย้ายออกจากชุมชนเพื่อติดตามผู้ปกครอง ทำให้มีการเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัยเสมอ ๆ ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาไม่ต่อเนื่อง

3. การพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 บางชุมชนยังไม่ได้จัด ไม่ได้ได้รับการมีส่วนร่วมไม่ได้รับการสื่อสารใด ๆ ในชุมชน และไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาในชุมชน อยากเสนอทางหน่วยงานให้เข้ามาประชาสัมพันธ์ด้วย การจัดทำโครงการผู้คนในชุมชนไม่เคยรับรู้ เรื่องสภาเด็กและเยาวชนไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารใด ๆ อยากให้ทางเขตพระนครช่วยแจ้งบอกและดำเนินเรื่องให้ผู้คนมีส่วนร่วม เพราะแบบนี้โครงการจะไม่มีประสิทธิภาพและเพิ่มความเหลื่อมล้ำให้คนที่แตกต่างที่อยู่ต่างชุมชนกัน

4. คนในชุมชนเอื้อเฟื้อกัน มีการดูแลชุมชนอย่างดี ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือพัฒนาเยาวชน เพราะต่อไปเยาวชนจะเป็นผู้พัฒนาชาติ ศาสนา ให้เจริญรุ่งเรือง เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญในอนาคต ควรมีการปลูกฝังความรักและสามัคคี พร้อมมีส่วนร่วมทางสังคมเพื่อปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่บกพร่องต่อไป มีงบประมาณส่งเสริม เห็นศักยภาพของเด็กและเยาวชนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

5. วิถีชีวิตของคนในชุมชนดูรักใคร่กันดี แต่หากจะมีการพัฒนาหรือจัดกิจกรรม ที่จะทำให้ความต้องการของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลง มักเป็นเรื่องที่ยาก อยากจะให้การศึกษาช่วยคิดค้นวิธีการพูดหรือแนะนำในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น (อยากเป็นกิจกรรมงานมงคลหรืองานที่สำคัญทุกคนร่วมมือ)

6. อยากให้เยาวชนมีกิจกรรมร่วมกันในบางโอกาสเพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชนในชุมชนตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือของกิจกรรมนั้น ๆ

7. ปัญหา ประชากรส่วนใหญ่เป็นประชากรแฝง ให้ความสนใจในการทำงานของชุมชนน้อยมาก และเยาวชนในชุมชนมีปริมาณน้อย ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร

8. ต้องการให้มีกิจกรรมในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะของเยาวชนไทย 4.0 เยาวชนจะได้รู้เท่าทันสื่อ ไม่หลงเชื่อในด้านใดด้านหนึ่ง คือ เป็นคนมองรอบด้านนั่นเอง

9. ต้องการให้เกิดการรวมตัวกันของเยาวชนในชุมชน เพื่อเพิ่มความรู้ทักษะ และแนวคิดใหม่ ๆ โดยจัดให้มีโครงการการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนขึ้น เพื่อเยาวชนในชุมชนจะได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตที่ดี เพื่อการดำรงชีวิต

อย่างมีคุณภาพ มีความรักใคร่ สามัคคีกัน เข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน เกิดการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ใช้วิจารณญาณในการใช้สื่ออย่างมีเหตุผล ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาเยาวชนไทย 4.0 และชาวชุมชนจะได้ร่วมกันพัฒนาศักยภาพของตนเองไปด้วย

10. เยาวชนมีความสามารถอยู่แล้ว เพียงแต่ขาดแรงสนับสนุนจากผู้ใหญ่ในชุมชนอีกมาก และผู้ใหญ่ต้องมีวินัยและความกระตือรือร้นด้วย รวมทั้งผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับเยาวชน มาทำกิจกรรม และสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม

11. ร่วมแรงร่วมใจส่งเสริมให้เป็นเยาวชนดีเด่นในด้านกิจกรรม กีฬา ไม่พึ่งยาเสพติด เช่น เหล้า บุหรี่ ฯลฯ เป็นสิ่งที่สร้างความสามัคคีได้ดีที่สุดและทำให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติดด้วย และให้เด็ก ๆ เยาวชน มารวมกันทำกิจกรรมที่ตัวเองชอบ ถนัด เช่น ฟุตบอล ว่ายน้ำ ตีแบต ฯลฯ การส่งเสริมกิจกรรมเด็ก ๆ ผู้ใหญ่ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมน้อย ให้การสนับสนุนไม่เต็มที่กับเด็กและเยาวชน แรก ๆ ก็มาสนับสนุนดี พอผ่านไปปี 2 ปี ก็เงียบหาย

12. ควรให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ที่ทำให้เยาวชนในชุมชนได้รับความรู้ที่เป็นผลดีและผลเสีย และอันตรายให้เยาวชนในชุมชนได้รับทราบ และให้เยาวชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในโครงการที่มีประโยชน์ และเยาวชนในชุมชน จะได้ทราบว่ากิจกรรมนั้น ๆ มีผลดีผลเสียอย่างไร

13. อยากให้มีการจัดสภาเยาวชนเหมือนเดิม ส่วนตัวแล้วเคยทำเมื่อ 10 ปีที่แล้ว สนุก ได้สาระ ได้เพื่อน ได้รู้จักคนในชุมชน ได้ออกไปทำกิจกรรมภายนอกมากขึ้น สร้างความสัมพันธ์ในชุมชน ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ อย่างน้อยสภาเยาวชนยังเป็นพื้นฐานให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ชุมชน สังคม และได้มีการปฏิสัมพันธ์กับคนมากขึ้น เพราะเยาวชนอาจจะไม่เข้าใจว่าควรเอาเวลาว่าง ๆ ไปทำอะไร

14) ควรจัดกิจกรรมให้เห็นหรือจัดเป็น Even ที่คนภายนอกเข้าถึงได้ง่าย ๆ เป็นรูปร่างเพื่อให้เยาวชนและคนในเยาวชนมีส่วนร่วม สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนา ให้คนภายนอกได้เข้ามาเห็นคุณค่าของชุมชนพระนครมากขึ้น

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 2 ข้อ ซึ่งค้นพบผลวิจัยประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 โดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในส่วนร่วมระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วม

ร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ยังไม่ทั่วถึงทุกชุมชนในเขต พระนคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่จะพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุ พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในเยาวชนส่วนใหญ่เป็นทำงาน ต้องทำงานเลี้ยงดูครอบครัว ทำให้เหนื่อย ทำให้ไม่มีเวลาที่จะเข้ากิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญ์สินี รัตนานพวงศ์, ปรีชา พันธุ์แน่น, ดวงทิพย์ จันทร์อ่วม, มุทิตา อารยะเศรษฐากร, และ ชเนตติ พิพัฒนางกูร. (2564) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร คือ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล อายุ กลุ่มแม่บ้านส่วนใหญ่อายุค่อนข้างมาก โดยมีอายุระหว่าง 60 – 75 ปี มีความอ่อนล้า หดเหี่ยวแรงและมีปัญหาสุขภาพ จำเป็นต้องพบแพทย์บ่อยครั้ง อีกทั้งต้องดูแลลูกหลาน ทำงานบ้าน ช่วยงานบุญ งานกุศล ทำให้ไม่มีเวลาที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับกลุ่มแม่บ้าน จึงส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มแม่บ้าน นอกจากนี้ความแตกต่างของแต่ละชุมชน บางชุมชนให้ความร่วมมือมาก บางชุมชนให้ความร่วมมือน้อย สอดคล้องกับการสัมภาษณ์คนในชุมชน กล่าวว่า “ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากไม่ให้ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของชุมชน เวลาที่มีกิจกรรมต่าง ๆ อยากให้เยาวชนในชุมชนมานั่งประชุม รับฟัง ในกิจกรรมที่เกิดขึ้นหรือรับฟัง ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน เพื่อที่จะได้มีความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันเพื่อพัฒนาชุมชนต่อไป” ในขณะที่บางชุมชนจำนวนเยาวชนน้อยจึงไม่ได้จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อพัฒนาเยาวชนมีน้อย เพราะงบประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่จะใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค ความปลอดภัยของชุมชนเป็นหลัก และข้อจำกัดในด้านสถานที่ บางชุมชนมีพื้นที่จำกัด ก็ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ประธานชุมชนกล่าวว่า “ในชุมชนมีพื้นที่จำกัด ส่วนมากพื้นที่จะเป็นที่อยู่อาศัย การจัดกิจกรรมจะใช้ถนนกลางชุมชนเป็นหลัก อยากจะพัฒนาเยาวชนเหมือนกัน เพราะในชุมชนเราก็มีเยาวชน แต่เราถูกจำกัดด้านสถานที่ และงบประมาณ เงินที่ได้รับจัดสรรได้ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับจำนวนคนที่อาศัยในชุมชน ชุมชนขนาดใหญ่ ได้รับเงินมาพัฒนามากกว่าชุมชนขนาดเล็ก และเงินที่ได้มาถูกนำไปใช้แก้ปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน ความปลอดภัย ดังนั้นเงินที่จะมาพัฒนาเยาวชนจึงแทบจะไม่มีเลย” เมื่องบประมาณที่ได้รับจัดสรรมีจำนวนจำกัด ส่งผลต่อการขาดแรงจูงใจที่จะจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญ์สินี รัตนานพวงศ์, ปรีชา พันธุ์แน่น, ดวงทิพย์ จันทร์อ่วม, มุทิตา อารยะเศรษฐากร, และ ชเนตติ พิพัฒนางกูร (2564) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร คือ เรื่องของแรงจูงใจและขวัญกำลังใจในการจัดกิจกรรม และเมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

2.1.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยรวมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นด้านที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนมีส่วนร่วมกับผู้นำและคนในชุมชนกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา การร่วมกำหนดการใช้ทรัพยากร แหล่งของทรัพยากรที่จะใช้ใน

กิจกรรม/โครงการ การร่วมเสนอปัญหาและแนวทางการพัฒนา การประชุมปรึกษา แสดงความคิดเห็นเพื่อนำเสนอเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นในการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย มีส่วนร่วมยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของวิยาณี ลำลอง ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการศึกษาศิลปวัฒนธรรมอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ (วิยาณี ลำลอง, 2560) และสอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดาวรรณ นนปะติ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ในภาพรวมประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ทั่วถึงหรือครอบคลุมทุกองค์ประกอบของกระบวนการ (ลัดดาวรรณ นนปะติ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2559)

2.1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ โดยรวมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะการได้มีส่วนร่วมรายงานผลการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยมีน้อย หรือกระบวนการนี้ไม่เคยเกิดขึ้นในชุมชน การมีส่วนร่วมสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ทรัพย์สินเงินทองเพื่อใช้ในการทำกิจกรรม มีน้อย เพราะชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละชุมชนไม่เหมือนกัน บางชุมชนประชาชนต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว ฐานะเศรษฐกิจระดับครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง การที่จะมีส่วนร่วมในการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ รวมทั้งทุนสนับสนุน จึงไม่ค่อยมีส่วนร่วมในด้านนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของมิ่งกมล รอดวัตร ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุน (มิ่งกมล รอดวัตร, 2560)

2.1.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ โดยรวมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะคนในชุมชนได้รับการเชิญเป็นวิทยากรจากหน่วยงานภายนอกน้อย หรือไม่เคย ทำให้ขาดประสบการณ์แลกเปลี่ยนความรู้การจัดกิจกรรม การมีส่วนร่วมได้รับค่าตอบแทนหรือของรางวัล หรือเครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ มีน้อย เพราะงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมาเพื่อพัฒนาเยาวชนมีจำนวนจำกัด หรือไม่มี ส่วนมากได้รับผลประโยชน์ทางจิตใจ ประชาชนได้รับทางความประทับใจและความรู้สึกดี เพราะได้ร่วมพัฒนาเยาวชนในชุมชนให้สามารถพัฒนาตนเองได้ สอดคล้องงานวิจัยจดี โพธิ์สลัด ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบของอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ประชาชนได้เห็นถึงประโยชน์ในการเข้าร่วมโครงการต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชน ประชาชนได้สละแรงงานเพื่อช่วยในการดำเนินโครงการ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำประโยชน์ให้กับชุมชน

(จงดี โพธิ์สัถ, 2558) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยรวมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เป็นเพราะคนในชุมชนได้มีส่วนร่วมติดตามและประเมินการใช้งบประมาณ การติดตาม ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ของกิจกรรม/โครงการ การพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนน้อย เพราะการติดตามและประเมินการใช้งบประมาณ ผู้หน้าที่เรื่องนี้ส่วนมากจะเป็นคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้ที่ ติดตามและประเมินการใช้งบประมาณ และโอกาสที่จะมีส่วนร่วมสังเกตการณ์การทำงานของ หน่วยงานภายนอกที่เข้ามาทำกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนมีน้อย เพราะคน ในชุมชนต้องประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาที่จะมาสังเกต หรือมามีส่วนร่วม หรืออาจจะได้มาส่วนร่วม บางครั้ง เพราะเวลาไม่เอื้อ สอดคล้องกับแนวคิด โคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen, J. M., & Uphoff, N. T., 1977) ได้เสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึงรวมถึงการมี ส่วนร่วมในการวัดผลและวิเคราะห์ผลของการดำเนินงาน รวมทั้งเป็นการค้นหาข้อดีและข้อบกพร่อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขการทำงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป แต่การมีส่วนร่วมในขั้นนี้ ส่วนใหญ่บทบาท ดังกล่าวจะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ คนที่มีหน้าที่ดูแลหน่วยงาน โดยจะเป็นการประเมินผลของงบประมาณที่ จัดสรรนั้นนำไปใช้อย่างไร การประเมินนี้จะเห็นถึงอิทธิพลของพลังความคิดของคน ในชุมชนที่จะทำให้โครงการ/กิจกรรมพัฒนาหรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป (Cohen, J. M., & Uphoff, N. T., 1977)

2.1.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยรวมมี ส่วนร่วมในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะคนในชุมชนได้มีส่วนร่วมติดตามและประเมินการ ใช้งบประมาณ การติดตาม ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของกิจกรรม/โครงการ การพัฒนาทักษะ เยาวชนไทยในชุมชนน้อย เพราะการติดตามและประเมินการใช้งบประมาณ ผู้หน้าที่เรื่องนี้ส่วนมาก จะเป็นคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้ที่ติดตามและประเมินการใช้งบประมาณ และโอกาสที่จะมีส่วนร่วม สังเกตการณ์การทำงานของหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาทำกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ในชุมชนมีน้อย เพราะคนในชุมชนต้องประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาที่จะมาสังเกต หรือมามีส่วนร่วม หรือ อาจจะได้มาส่วนร่วมบางครั้ง เพราะเวลาไม่เอื้อ สอดคล้องกับแนวคิด โคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen, J. M., & Uphoff, N. T., 1977) ได้เสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึงรวมถึงการมีส่วนร่วมในการวัดผลและวิเคราะห์ผลของการดำเนินงาน รวมทั้งเป็นการค้นหา ข้อดีและข้อบกพร่องเพื่อหาแนวทางแก้ไขการทำงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป แต่การมีส่วนร่วมในขั้นนี้ ส่วนใหญ่บทบาทดังกล่าวจะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ คนที่มีหน้าที่ดูแลหน่วยงาน โดยจะเป็นการประเมินผล ของงบประมาณที่จัดสรรนั้นนำไปใช้อย่างไร การประเมินนี้จะเห็นถึงอิทธิพลของพลัง ความคิดของคนในชุมชนที่จะทำให้โครงการ/กิจกรรมพัฒนาหรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป (Cohen, J. M., & Uphoff, N. T., 1977)

2.2 แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย ชุมชน เยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ภาคส่วนเอกชน ห้างร้านและร้านค้า สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในรูปแบบคณะกรรมการ เป็นลักษณะของการมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการศึกษาปัญหา การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การพัฒนาทักษะเยาวชน ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ให้ทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไข ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารงานชุมชน ดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการ การตัดสินใจไม่สามารถที่จะกระทำได้โดยคนเดียว สอดคล้องงานวิจัยของจินตวีร์ เกษมสุข ศึกษาเรื่อง การใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน พบว่า ความเป็นชุมชนเข้มแข็ง (Strong community) จะเกิดขึ้นได้ หากสมาชิกของชุมชนมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนนี้ จะเป็นพลังชุมชนที่ผลักดันให้เกิดการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาของชุมชนในแต่ละขั้นตอนให้บรรลุเป้าหมาย (จินตวีร์ เกษมสุข, 2561)

2.2.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยการเปิดโอกาส เปิดใจ เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น วางแผน การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน ซึ่งเยาวชนคนรุ่นใหม่พร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง เพียงแต่เปิดโอกาสให้เขามีส่วนในกิจกรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ขอแค่เข้าใจและรับฟังเขา ทั้งนี้เป็นเพราะทุกวันนี้ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ ที่จะแสดงความคิดเห็น การกระทำได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย และคณะกรรมการชุมชนเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสาธิต อุดมุล และคณะ ศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนในเขตเทศบาลตำบลกุดดินจี่ เพื่อเสริมสร้างบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองบัวลำภู พบว่า การทำงานต้องเริ่มที่การปรับกระบวนการทำงานใหม่ ปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีปฏิบัติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนใหม่ วิธีการสร้างและพัฒนาเยาวชนให้มีเป็นคนมีจิตอาสา จึงเกิดแนวคิดคือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น ผ่านแนวคิด “การให้พื้นที่และการให้บทบาทเยาวชนในการทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาตนเอง” โดยมีผู้ใหญ่เป็นคนเอื้ออำนวยสนับสนุน (สาธิต อุดมุล และคณะ, 2560)

2.2.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในเชิงปริมาณ เช่น ทุนสนับสนุน วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชน และเชิงคุณภาพ เช่น ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ คุณค่า ความรู้สึกทางจิตใจ ความประทับใจ ความสุขใจ

ข้อดี - ข้อเสีย ผลกระทบของการจัดกิจกรรม ทั้งนี้การทำการกิจกรรมต้องมีผู้ได้รับประโยชน์จากการจัดโครงการ/กิจกรรม แต่โดยส่วนมากจะได้รับผลประโยชน์ทางด้านจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกอร บุญกว้าง และจิณณวัตร ปะโคทั้ง ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชน กรณีศึกษา : โรงเรียนบ้านเหมือดขาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1 พบว่า การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันรับผลประโยชน์ร่วมกันและชื่นชมยินดี พบว่า ส่วนมากเป็นผลประโยชน์ทางด้านจิตใจ มากกว่าจะเป็นผลตอบแทนทางด้านวัตถุสิ่งของจากโรงเรียนและชุมชน (กนกอร บุญกว้าง และจิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2557)

2.2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนมากจัดหลังจากการจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินงานแบบเป็นที่เป็นนื่องกัน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะร่วมพูดคุยถึงความสำเร็จของการจัดกิจกรรม ปัญหาและแนวทางแก้ไขสำหรับจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้เป็นเพราะ ต้องการติดตามว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นคุ้มค่า คุ้มทุน การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และข้อเสนอแนะเป็นไปในเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของนุชา สระสม ศึกษาเรื่อง เรื่อง การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัด สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแบบกัลยาณมิตร (นุชา สระสม, 2560) และ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกอร บุญกว้าง และจิณณวัตร ปะโคทั้ง พบว่า การมีส่วนร่วมในการการร่วมกันติดตามและประเมินผล พบว่าโรงเรียนกับชุมชนร่วมกันติดตามผลงานที่ทำ ร่วมกันคิดพัฒนาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น หลังจากดำเนินกิจกรรมต่างๆ แล้ว ผู้ที่มีส่วนในการดำเนินงานจะประเมินผลการดำเนินการร่วมกัน เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องและหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน และการมีส่วนร่วมในการการร่วมกันปรับปรุงแก้ไข พบว่า เมื่อมีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นโรงเรียนและชุมชนจะใช้โอกาสในการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อพูดคุยกันถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา รวมถึงช่วยกันหาแนวทางแก้ไข (กนกอร บุญกว้าง และจิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2557)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

3.1.1 รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะเยาวชนให้มากขึ้น

3.1.2 รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดทำคู่มือกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทักษะเยาวชน โดยมีเนื้อหาความสำคัญของเยาวชน ความสำคัญการมีส่วนร่วมพัฒนาทักษะเยาวชน กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาทักษะเยาวชน แนวทางการจัด สิทธิเสรีภาพของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการวางแผน การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะเยาวชน

3.1.3 รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผลการพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวางแผนการพัฒนาชุมชนต่อไป

3.1.4 การพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน ต้องได้รับการส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างเท่าเทียมกัน ประกอบด้วย ชุมชน เยาวชน สถานศึกษา วัด ภาคส่วนรัฐ ท่างหุ้นส่วน/ร้านค้า ในการกำหนดรูปแบบการสนับสนุนทรัพยากร แผนงาน นโยบาย และงบประมาณที่เพียงพอ โดยมีขั้นตอนการมีส่วนร่วม ดังนี้ ด้านการตัดสินใจอยู่ในลักษณะคณะกรรมการ ด้านการปฏิบัติด้วยการเปิดโอกาส เปิดใจ เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อพัฒนาศักยภาพ และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน ด้านการรับผลประโยชน์ มีส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ด้านการประเมินผลอยู่ในลักษณะแบบเป็นพี่เป็นน้องกัน

3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.2.1 ชุมชนในเขตพระนคร ควรมีการจัดตั้งเครือข่ายการพัฒนาทักษะเยาวชน เพื่อเป็นเวทีให้คนในชุมชน เยาวชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน

3.2.2 การพัฒนาทักษะเยาวชนให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุค ไทยแลนด์ 4.0 สามารถทำได้โดย 1) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น ประกอบด้วย 8 ทักษะ ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่าง มีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านสื่อสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะด้านอาชีพและการเรียนรู้ ทักษะด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม เมตตากรุณา มีระเบียบวินัย 2) ส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น สามารถออกแบบการใช้งาน สร้างโปรแกรมและการใช้ประโยชน์จากการทำงาน เพื่อสอดคล้องกับแนวคิด ประเทศไทย 4.0 3) ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM - Education) ในสถานศึกษา ตลอดจนทักษะการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

3.2.3 สำนักงานเขตควรการจัดทำคู่มือกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน พร้อมกิจกรรมพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) เพราะถ้าชุมชนนำความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม การพัฒนาทักษะเยาวชนไปใช้ ความรู้นั้นก็จะยิ่งเพิ่มคุณค่า เพราะทำให้เกิดการต่อยอดความรู้ให้แตกแขนงออกไป

3.2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนพื้นที่การเรียนรู้ เช่น วัดจัดกิจกรรมและจัดพื้นที่การเรียนรู้เพื่อเอื้อต่อการพัฒนา เช่น อำนวยสถานที่และอุปกรณ์ของวัด การให้กำลังใจและคำสอน การอบรมคุณธรรม จริยธรรมในโอกาสต่าง ๆ

3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.3.1 ควรศึกษาปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

3.3.2 ควรศึกษารูปแบบการการมีส่วนร่วมของของประชาชนในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

3.3.3 ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน

บรรณานุกรม

- กนกอร บุญกว้าง และจิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2559, มกราคม-เมษายน). การมีส่วนร่วมการจัด
การศึกษาของชุมชน กรณีศึกษา : โรงเรียนบ้านเหมือดขาวสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต 1. *Buabandit Journal of Educational
Administration* 16(1) : 217-226. สืบค้นจาก
<https://tci-thaijo.org/index.php/buajead-ubru/article/view/63955>
- กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2554). *โครงการพัฒนาเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์สืบ
สานภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาอาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: กรมการพัฒนาชุมชน
- กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ กรุงเทพมหานคร. (2562). *สถิติกรุงเทพมหานคร 2562*. สืบค้นจาก
shorturl.at/cyl57
- เกษตรชัย และคณะ. (2560). *การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเยาวชนไทย 4.0 อย่างครบ
วงจรและยั่งยืน*. สืบค้นจาก <http://1ab.in/9r0>
- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2561). *พระราชบัญญัติส่งเสริม
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550*. สืบค้นจาก
<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%CA36/%CA36-20-2551-a0001.htm>
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). *การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2561). *แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน*. สืบค้น
จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/husojournal/article/view/116188>
- ชูศักดิ์ เอื้องโชคชัย, อาชญญา รัตนอุบล, และ สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2559, ตุลาคม-ธันวาคม).
คุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเยาวชนไทย. *วารสารครุศาสตร์*,
44(4) : 63 – 80. สืบค้นจาก
<https://www.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/105868/83948>
- ถวิล ธาราโกชน. (2543). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิ.
- นุชา สระสม. (2560). *การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัด
สังกัดกรุงเทพมหานคร (ปริญญาานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร,
กรุงเทพมหานคร.
- ปมณห์ สุภาพักตร์, วีระ วงศ์สรรค์ และและสุธิดา หอวัฒนกุล. (2560). *การพัฒนาคุณลักษณะผู้นำ
เยาวชนด้านเศรษฐกิจพอเพียง*. สืบค้นจาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/84914/132765
- ปหานี ฐิติวัฒนา. (2535). *การพัฒนาเด็ก เยาวชน และสตรี*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2548). *นวัตกรรมการเรียนรู้: คน ชุมชน และการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: พิสิษฐ์ ไทยออฟเซต.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชญ์สินี รัตนานุพงศ์, ปรีชา พันธุ์แน่น, ดวงทิพย์ จันทร์อ่วม, มุกิตา อารยะเศรษฐากร, และ ชเนตติ พิพัฒนางกูร. (2564, มกราคม – เมษายน). การพัฒนาศักยภาพกลุ่มแม่บ้านผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมพัฒนา เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร. *วารสารร่วมพฤษ มหาวิทยาลัยเกริก*. 39(1): 61 – 84. สืบค้นจาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/romphruekj/article/view/249192/169886>
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2558). *ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2559). *การศึกษาไทย 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มีงมกล รอดวัตร. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, เพชรบุรี.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- เยาวมาลย์ จ้อยจุฬี. (2542). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นต่อการจัดการมูลฝอย : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกริก, กรุงเทพมหานคร.
- รจนา น้อยปลูก. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง* (งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเนชั่น, ลำปาง.
- ลัดดาวรรณ นนปะติ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2559, กรกฎาคม – ธันวาคม). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม. *วารสารการบริหารปกครอง (Governance Journal)* 5(2) : 289 – 305. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/gjournal-ksu/article/view/88398/69520>
- วรณรัตน์ คนเชื้อ. (2558). *สารสนเทศสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษย์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- วิยาณี ลำลอง. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- วีณา เทียงธรรม, สุนีย์ ลำกำป็น, และ อาภาพร เผ่าวัฒนา. (2558). *การพัฒนาศักยภาพชุมชน : แนวคิด และการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 4 (ปรับปรุงครั้งที่ 1)). กรุงเทพมหานคร: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น จำกัด.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สนธยา พลศรี. (2556). *การพัฒนาความสามารถของบุคคลและกลุ่ม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สาธิต อุดมฤกษ์ และคณะ. (2560). *รูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคีชุมชนในเขตเทศบาลตำบลกุดดินจี่ เพื่อเสริมสร้างบทบาทเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สืบค้นจาก https://elibrary.trf.or.th/download_fullstep1TRFN.asp
- สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2561). *โครงการบริการวิชาการเพื่อสร้างสรรค์สังคม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561*. สืบค้นจาก http://libapp.tsu.ac.th/news/file/camp2561_detail.pdf
- สุชา จันทน์เอม. (2542). *จิตวิทยาเด็ก*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยเส็ง.
- อรรถัย กักพล. (2552). *คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับผู้บริหารท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- อภิศักดิ์ ธีระวิสิทธิ์. (2553). *หลักการพัฒนาชุมชน*. ขอนแก่น: กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อมรวิรัช นาครทรรพ. (2549). *เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : องค์การส่งเสริมวัฒนธรรมผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อาภรณ์ ดินาน. (2551). *แนวคิดและวิธีการส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่น*. ชลบุรี: โฮเดน กรุป ปริ้นท์แอนด์มีเดีย.
- Arnstein S. (1969). Eight rungs on a ladder of citizen participation. *JAID* 35(4) : 216-214.
- Arthur L. Gay Lurie. (1959) *Areas of cooperation between school boards and governmental agencies for school-park-recreation development*. Southern California USC University.
- Cohen.J., M and Uphoff. (1977). *Rural development participation: concept and measures for project design*. New York: Cornell University.
- Marco Saez, & Arribas. (2002). Collaboration in R&D with Universities and Research Center (pp.321-341). An Empirical and the Need for trust. *Journal of Education Administration*, 38-331.

- Rovinelli, R.J., & Hambleton, R.K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, (2), 49-60.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rdEd) .New York: Harper and Row Publications.
- Weber, M. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. (A.M. Henderson & Talcott Parsons Trans). New York : Harold Process.
- Zenodo. (ม.ป.ป.). *เด็กไทย 4.0*. สืบค้นจาก <http://1ab.in/9J2>

ภาคผนวก

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

COA No. BSRU-REC 6310011

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1061 ซอยอิสรภาพ 15 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600 โทรศัพท์ 0 2473 7000 ต่อ 1600-1601 หรือ 1603

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

- ชื่อโครงการ : การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0
- เลขที่โครงการวิจัย : 055/63E43
- ผู้วิจัยหลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง
- สังกัด : คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- วิธีทบทวน : แบบเร่งด่วน (Expedited Review)
- รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าเมื่อเสร็จสิ้นโครงการวิจัยหรือไม่เกิน 12 เดือน
- เอกสารรับรอง : โครงการวิจัย เลขที่ 055/63E43-V.02 (ฉบับแก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงร่างการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2563)

ลงนาม
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัจจา จิตรภิรมย์)
ประธาน
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ผสานสินธุวงศ์)
กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 22 ตุลาคม พ.ศ. 2563
วันหมดอายุ : 21 ตุลาคม พ.ศ. 2564

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
2. ใช้เอกสารแนะนำอาสาสมัคร หนังสือขอความยินยอม เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้วิจัย แบบสัมภาษณ์ และหรือ แบบสอบถาม ตามที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เท่านั้น และส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้กับผู้เข้าร่วมวิจัยจริงรายแรกมาที่สำนักงานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน
3. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงที่เกิดขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมวิจัยใด ๆ ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ภายใน 5 วันทำการ (แบบฟอร์ม AF 19-01)
4. ส่งรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ (แบบฟอร์ม AF 14-01)
5. หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในกำหนด ผู้วิจัยต้องยื่นขอความเห็นชอบใหม่ก่อนเอกสารรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ 1 เดือน
6. หากการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยต้องแจ้งปิดโครงการ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (แบบฟอร์ม AF 15-01)
7. หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โทร 0 2473 7000 ต่อ 1600-1601 หรือ 1603

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์การวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนา ทักษะเยาวชนไทย 4.0

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 และเพื่อศึกษาแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

2. แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 ในแต่ละด้านประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล จำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะของ การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3. คำตอบหรือการแสดงความคิดเห็นนี้ จะไม่กระทบกระเทือนด้านใดๆ ของท่านทั้งสิ้น เพราะผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น

4. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะเก็บรักษาไว้เป็นความลับและนำผลไปใช้เฉพาะงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง

อาจารย์ประจำคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นิยามศัพท์

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชน ในลักษณะร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนาทักษะเยาวชนให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ กำหนดสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนหรือชุมชน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญ และคัดเลือกโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน

1.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน ทรัพยากร การบริหารและประสานความร่วมมือจัดทำหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับพัฒนาทักษะเยาวชน ที่ชุมชนในเขตพระนครศรีอยุธยาได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดี

1.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน รวมทั้งได้รับความสะดวกต่อการดำเนินงาน

1.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่ประชาชนให้ความสนใจและติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงาน รวมถึงการตรวจสอบโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน

2. ทักษะเยาวชนไทย 4.0 หมายถึง การพัฒนาทักษะเยาวชน จำนวน 8 ทักษะ ได้แก่ 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4) ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 5) สื่อสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) อาชีพและการเรียนรู้ 8) การมีคุณธรรม จริยธรรม เมตตากรุณา มีระเบียบวินัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ ☐ 1. 21 - 30 ปี ☐ 2. 31 - 40 ปี ☐ 3. 41 - 50 ปี
☐ 4. 51 - 60 ปี ☐ 5. 61 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพการสมรส ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส ☐ 3. หย่าร้าง
☐ 4. หม้าย ☐ 5. แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา ☐ 1. ประถมศึกษา ☐ 2. มัธยมศึกษา ☐ 3. อนุปริญญา
☐ 4. ปริญญาตรี ☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพหลัก ☐ 1. รับจ้าง
☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ
☐ 4. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ระยะเวลาอาศัยในชุมชน ☐ 1. 5 – 10 ปี
☐ 2. 11 – 15 ปี
☐ 3. 16 – 20 ปี
☐ 4. 21 ปีขึ้นไป
7. ตำแหน่งในชุมชน ☐ 1. ประธานชุมชน
☐ 2. คณะกรรมการชุมชน
☐ 3. สมาชิกกลุ่มต่างๆ ในชุมชน
☐ 4. ประชาทั่วไป
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนา
 ทักษะเยาวชนไทย 4.0

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับการมีส่วนร่วมที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่อง

รายละเอียดการให้คะแนนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

5	หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับ มากที่สุด	ระหว่าง 81 – 100
4	หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับ มาก	ระหว่าง 61 – 80
3	หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับ ปานกลาง	ระหว่าง 41 – 60
2	หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับ น้อย	ระหว่าง 21 – 40
1	หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด	ระหว่าง 1 – 20

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
1. ท่านมีส่วนร่วมกับผู้นำและคนในชุมชนกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน					
2. ท่านมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอกชุมชนกำหนดแนว ทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน					
3. ท่านมีส่วนร่วมในการประชุม ปรึกษาหารือ แสดงความ คิดเห็นเพื่อนำเสนอเรื่องต่างๆ ที่มีความจำเป็นในการพัฒนา ทักษะเยาวชนไทย					
4. ท่านมีส่วนร่วมต่อการตัดสินใจ วางแผนขั้นตอนการ ดำเนินงานของกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
5. ท่านมีส่วนร่วมกำหนดการใช้ทรัพยากร แหล่งของทรัพยากร ที่จะใช้ในกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
6. ท่านมีส่วนร่วมเสนอปัญหาและแนวทางในการพัฒนาทักษะ เยาวชนไทย					
7. ท่านมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น จัดบอร์ด แผ่นปลิว โปสเตอร์ ให้ชุมชนรับทราบเพื่อการตัดสินใจการ พัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ					
8. ท่านมีส่วนร่วมออกแรงในการทำกิจกรรม หรือโครงการเพื่อ พัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
9. ท่านมีส่วนร่วมสนับสนุนทรัพยากรเงินทองเพื่อใช้ในการทำ กิจกรรม หรือโครงการเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
10. ท่านมีส่วนร่วมสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อใช้ในการทำ กิจกรรม หรือโครงการเพื่อพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
11. ท่านมีส่วนร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการ พัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
12. ท่านมีส่วนร่วมให้คำการแนะนำปรึกษาเพื่อนบ้าน/ ผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
13. ท่านมีส่วนร่วมรายงานผลการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
14. ท่านมีส่วนร่วมประชุมและวางแผนกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์					
15. ท่านมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์จากกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน เช่น เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ					
16. ท่านมีส่วนร่วมได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเอง จากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
17. ท่านมีส่วนร่วมได้รับค่าตอบแทนหรือของรางวัล					
18. ท่านมีความรู้สึกภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชน					
19. ท่านได้รับการเคารพและการยอมรับจากคนในชุมชน					
20. ท่านได้รับการเชิญเป็นวิทยากรจากหน่วยงานภายนอก					
21. เยาวชนในชุมชนของการท่านได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ คนในชุมชนมีความรัก ความสามัคคีกัน					
ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล					
22. ท่านมีส่วนร่วมสังเกตการณ์การทำงานของหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาทำกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
23. ท่านมีส่วนติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ					
24. ท่านมีส่วนร่วมการประเมินความพึงพอใจของเยาวชนไทยในการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย					
25. ท่านมีส่วนร่วมติดตามและประเมินการใช้งบประมาณการพัฒนาทักษะเยาวชนไทยในชุมชน					
26. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตาม ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของกิจกรรม/โครงการการพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน					
27. ท่านร่วมพูดคุยความสำเร็จพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชนของท่าน					

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
28. ท่านร่วมประชุมผลการจัดทำกิจกรรม/โครงการพัฒนา ทักษะเยาวชน					

ตอนที่ 3 แนวทาง ปัญหา และข้อเสนอแนะของ การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาทักษะ
เยาวชนไทย 4.0

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบบันทึกการสัมภาษณ์

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ.....ปี การศึกษาสูงสุด.....ประกอบอาชีพ.....

ชื่อชุมชนที่อาศัย.....ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน.....

ปี โทรศัพท์ที่ติดต่อได้.....สถานที่สัมภาษณ์.....

ระยะเวลาเริ่ม - สิ้นสุดการสัมภาษณ์.....

ตัวแทนกลุ่ม ☐ ประธานชุมชน ☐ เยาวชน ☐ ภาครัฐบาล ☐ ภาคสถานที่ราชการ
☐ ภาคเอกชน ☐ วัด

นิยามศัพท์

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชน ในลักษณะร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนาทักษะเยาวชนให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

1.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะ กำหนดสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนหรือชุมชน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญ และคัดเลือกโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชนในชุมชน

1.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน ทรัพยากร การบริหารและประสานความร่วมมือจัดทำหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับพัฒนาทักษะเยาวชน ที่ชุมชนในเขตพระนครกำหนดไว้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดี

1.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน รวมทั้งได้รับความสะดวกต่อการดำเนินงาน

1.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่ประชาชนให้ความสนใจและติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงาน รวมถึงการตรวจสอบโครงการหรือกิจกรรมการพัฒนาทักษะเยาวชน

2. ทักษะเยาวชนไทย 4.0 หมายถึง การพัฒนาทักษะเยาวชน จำนวน 8 ทักษะ ได้แก่ 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4) ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 5) สื่อสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) อาชีพและการเรียนรู้ 8) การมีคุณธรรม จริยธรรม เมตตากรุณา มีระเบียบวินัย

ประเด็นคำถามการสัมภาษณ์

1. ท่านมีแนวทางการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ อย่างไร

1.1 ด้านการตัดสินใจต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านการปฏิบัติต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านผลประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

.....

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการตัดสินใจต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

2.2 ด้านการปฏิบัติต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

2.3 ด้านผลประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนา
ทักษะเยาวชนไทย 4.0

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ วธ ๐๘๐๔/ว ๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวัดสามพระยา

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวัดสามพระยา เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ รธ ๐๘๐๔/ ๖๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนมัสยิดบ้านตึกดิน

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนมัสยิดบ้านตึกดิน เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ นลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/วพ

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนบวรรังษี

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนบวรรังษี เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/ว๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวัดอินทรวีหาร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวัดอินทรวีหาร เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/วท

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนโบสถ์พราหมณ์

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนโบสถ์พราหมณ์ เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ รธ ๐๘๐๔/วท

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนท่าเตียน

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนท่าเตียน เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วร ๐๘๐๔/ว ม

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวัดนรนาถ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาศักยภาพเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวัดนรนาถ เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๕๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/ ว ๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนมัสยิดจักรพงษ์

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/๖ ๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนท่าวัง

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนท่าวัง เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ รธ ๐๘๐๔/วท

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวัดสังเวชวิทยาราม

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวัดสังเวชวิทยาราม เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/วส

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์-ตรอกไก่แจ้

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์-ตรอกไก่แจ้ เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/วท

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนตรอกศิลป์-ตรอกตึกดิน

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนตรอกศิลป์-ตรอกตึกดิน เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ รธ ๐๘๐๔/ว.๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนตรอกเฟื่องทอง-ตรอกวิสูตร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนตรอกเฟื่องทอง-ตรอกวิสูตร เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ นิลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

ที่ วธ ๐๘๐๔/๖๓

คณะศิลปศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวังกรมพระสมมตอมรินทร์

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวังกรมพระสมมตอมรินทร์ เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/พ.๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวัดเทพธิดาราม

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวัดเทพธิดาราม เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/วศ

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนหลังวัดราชนั้ดดา

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนหลังวัดราชนั้ดดา เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ รธ ๐๘๐๔/๖๓

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนแพรงภูธร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนแพรงภูธร เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๓๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ นลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/๖๗

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนวัดใหม่อมตรส

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนวัดใหม่อมตรส เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ชลธงธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ รธ ๐๘๐๔/๖๓

คณะศิลปศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนตรอกบ้านพานถม

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนตรอกบ้านพานถม เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/วศ

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๘/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

เรียน ประธานชุมชนราชบพิธพัฒนา

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำลังทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ในพื้นที่ชุมชนราชบพิธพัฒนา เขตพระนคร ระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัย โดยท่านสามารถติดต่อประสานงานเพิ่มเติมได้ที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ที่ วธ ๐๘๐๔/

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอินทรวีหาร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนวัดอินทรวีหารเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ ชลสงคราม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตพระนคร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าสำนักงานเขตพระนครเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการปกครอง การทะเบียน การปกครอง การพัฒนาคุณภาพชีวิต ฯลฯ ตลอดจนพัฒนาดูแล ปรับปรุง ชุมชนในเขตพระนคร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันอังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/ ๒๖๑

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนสตรีวิทยาเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๑.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๔๔๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๕๓ ๑๙๕๓

ที่ รธ ๐๘๐๔/๒๖๑

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชบพิธ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนราชบพิธเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นวลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/ ๒๖๒

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดสุทัศน์

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ๔.๐” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนวัดสุทัศน์ เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ ชลจรธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๕๕๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๕๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/ ๒๖๒

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดเชตุพน

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ๔.๐” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนวัดเชตุพน เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันจันทร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๔.๐๐ – ๑๕.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นล่องธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๔๔๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๔๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/๒๖๑

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนวัดบวรนิเวศเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันอังคารที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นล่องธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

ที่ รธ ๐๘๐๔/๒๖๑

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดปรินายก

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนอนุบาลวัดปรินายก เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๑.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๔๔๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๔๓ ๑๔๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/ ๒ ๖๑

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชนะสงคราม

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนวัดชนะสงคราม เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๔.๓๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ นองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๔๔๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๔๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/ ๒๖๒

คณะศิลปศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา

อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดมหารณพาราม ในพระราชูปถัมภ์ฯ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย ๔.๐” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าโรงเรียนวัดมหารณพาราม ในพระราชูปถัมภ์ฯ เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนเขตพระนคร มีหน้าที่ร่วมส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนชุมชน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ในวันพฤหัสบดีที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๑.๐๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(นางสาวศิริลักษณ์ ขลงธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๔๔๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๔๓ ๑๙๕๓

ที่ วธ ๐๘๐๔/๒๖๒

คณะศิลปศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๑๙/๑๑ หมู่ ๓ ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๐๑๗๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
นมัสการ เจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้รับอนุมัติทำวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อการพัฒนาทักษะเยาวชนไทย 4.0” นั้น

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะศิลปศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าพระคุณท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากพระคุณท่านซึ่งเป็นกลุ่มประชากรผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก ได้ให้การสัมภาษณ์ ในวันศุกร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๐.๓๐ น. เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการวิจัยและเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป

คณะศิลปศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงน้อมสมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(นางสาวศิริลักษณ์ ฉลองธรรม)

คณบดีคณะศิลปศึกษา

สำนักเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๔๐๘ ๒๙๙๗

ติดต่อประสานงาน ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ๐๙๕ ๕๙๓ ๑๙๕๓

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ แยกตามตัวแทนกลุ่ม

กลุ่มประธานและคณะกรรมการ

1. นายศิริชัย เมฆาประพัฒน์สกุล ตำแหน่งประธานชุมชนวัดอินทรวihar อายุ 71 ปี การศึกษา ประถมศึกษา 7 ที่อาศัยชุมชนวัดอินทรวihar ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 71 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 10.00 – 10.35 น.
2. นางเลอสรวง แก้งกิจ ตำแหน่งคณะกรรมการชุมชนวัดอินทรวihar อายุ 69 ปี การศึกษา อนุปริญญา ที่อาศัยชุมชนวัดอินทรวihar ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 69 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 10.35 – 11.00 น.
3. นางสาวธมสรพรรณ มัชฌิมปุระ ตำแหน่งคณะกรรมการชุมชนวัดอินทรวihar อายุ 41 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ที่อาศัยชุมชนวัดอินทรวihar ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 71 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 11.00 – 11.30 น.
4. นางวิมลรัตน์ ดันศิริ ตำแหน่งคณะกรรมการชุมชนวัดอินทรวihar อายุ 60 ปี การศึกษา ประถมศึกษา 4 ที่อาศัยชุมชนวัดอินทรวihar ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 50 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 11.30 – 12.00 น.
5. นายธนพลกฤต เชิดชู ตำแหน่งประธานชุมชนตรอกเฟื่องทอง - ตรอกวิสูตร อายุ 54 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ที่อาศัยชุมชนตรอกเฟื่องทอง - ตรอกวิสูตร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 39 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 13.00 – 13.30 น.
6. นางลำไพร นาคเอี่ยม ตำแหน่งประธานชุมชนตรอกศิลป์ - ตรอกตึกดิน อายุ 58 ปี การศึกษา มัธยมศึกษา ที่อาศัยชุมชนตรอกศิลป์ - ตรอกตึกดิน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 40 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 15.30 – 16.00 น.
7. นายประสิทธิ์ เหมพรหมราช ตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมการชุมชนโบสถ์พราหมณ์ อายุ 65 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ที่อาศัยชุมชนโบสถ์พราหมณ์ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 65 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มกราคม 2564 เวลา 10.00 – 10.45 น.
8. นายธนากร สวาร์ักษ์ ตำแหน่งประธานชุมชนหลังวัดราชนัคดา อายุ 73 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ที่อาศัยชุมชนหลังวัดราชนัคดา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 44 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 23 มกราคม 2564 เวลา 14.00 – 15.00 น.

9. นายสงกรานต์ อภัยนันท ดำแหน่งคณะกรรมการชุมชนหลังวัดราชนั้ดดา อายุ 53 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ที่อาศัยชุมชนหลังวัดราชนั้ดดา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 53 ปี สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2564 เวลา 15.10 – 15.30 น.
10. นายทำนุ เหลียงขันธ์ ตำแหน่งประธานชุมชนมัสยิดตึกดิน อายุ 62 ปี การศึกษา มัธยมศึกษา 5 ที่อาศัยชุมชนมัสยิดตึกดิน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 62 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มกราคม 2564 เวลา 12.30 – 13.15 น.
11. นายประสิทธิ์ มธวาส ตำแหน่งคณะกรรมการชุมชนมัสยิดตึกดิน อายุ 57 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ที่อาศัยชุมชนมัสยิดตึกดิน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 40 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มกราคม 2564 เวลา 13.15 – 13.40 น.
12. นาวาเอกพีระ นุชพุ่ม ตำแหน่งประธานชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์ - ตรอกไก่แจ้ อายุ 79 ปี การศึกษา มัธยมศึกษา 6 ที่อาศัยชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์ - ตรอกไก่แจ้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 60 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 12.40 – 13.00 น.
13. นายสมประสงค์ ต่างใจ ตำแหน่งประธานชุมชนวัดสามพระยา อายุ 57 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ที่อาศัยชุมชนวัดสามพระยา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 35 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 16.50 – 17.00 น.
14. นายพจน์ตะวัน ชินนาสวัสดิ์ ตำแหน่งรองประธานชุมชนท่าเตียน อายุ 62 ปี การศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่อาศัยชุมชนท่าเตียน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 62 ปี สัมภาษณ์ เมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 14.00 – 14.40 น.
15. นายสมจอง รองแก้ว ตำแหน่งประธานชุมชนท่าวัง อายุ 70 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่อาศัยชุมชนท่าวัง ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 70 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 14.30 – 15.30 น.
16. นายอภิชาญ วัลลา ตำแหน่งประธานชุมชนแพร่ภูธร อายุ 52 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่อาศัยชุมชนแพร่ภูธร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 52 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 15.00 – 16.00 น.

กลุ่มเอกชน

1. นางประพัย เล็กศิริ อายุ 55 ปี การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ที่อาศัยชุมชนตรอกเฟื่องทอง - ตรอกวิสูตร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 38 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 13.30 – 14.00 น.
2. นางนิรมล เลิศเกตุพัฒนกุล การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่อาศัยชุมชนตรอกเฟื่องทอง - ตรอกวิสูตร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 50 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 14.50 – 15.20 น.
3. นางสาวสิริวดี แสงจันทร์ การศึกษา ปริญญาตรี ที่อาศัยชุมชนตรอกศิลป์ - ตรอกตึกดิน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 5 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา 16.00–16.30 น.
4. นางสาวเกสร เหลียงขันธ์ อายุ 61 ปี การศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่อาศัยชุมชนมัสยิดตึกดิน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 61 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 22 มกราคม 2564 เวลา 13.40 – 14.15 น.
5. นางยุพิน ไตรยศ อายุ 48 ปี การศึกษา ประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 อาศัยชุมชนวัดสามพระยา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 48 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 16.00 – 16.30 น.
6. นางสาวฐิติชญา วีระชาลี อายุ 50 ปี การศึกษา ปริญญาโท อาศัยชุมชนวัดสามพระยา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 50 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 17.40 – 18.10 น.
7. นางสาวสลักใจ พูลสุขทวีทรัพย์ อายุ 65 ปี การศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่อาศัยชุมชนวัดใหม่อมตรส ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 20 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 12.00 – 12.25 น.
8. นางสาวนวลจันทร์ ปัทมินทร อายุ 64 ปี การศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่อาศัยชุมชนวัดใหม่อมตรส ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 25 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 12.25 – 12.40 น.
9. นางสาวปานทิพย์ ลิกชะชัย (ประธานชมรมเกสรลำพู) การศึกษา ระดับปริญญาโท ที่อาศัยชุมชนวัดสังเวช สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 13.15 – 13.40 น.

10. นายอรรถกร แก้วกรประดิษฐ์ อายุ 39 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ที่อาศัยชุมชนท่าเตียน
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 39 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 15.00 –
15.30 น.

กลุ่มเยาวชน

1. นางสาวนรินทร์ทิพ ยันตะนะ อายุ 25 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ประกอบอาชีพ พนักงานเอกชน ที่อาศัย
ชุมชนตรอกเฟื่องทอง - ตรอกวิสูตร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 24 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่
16 มกราคม 2564 เวลา 14.00 – 14.30 น.

2. นางสาวสุทธิดา เชิดชู อายุ 25 ปี การศึกษา ปริญญาตรี ประกอบอาชีพ พนักงานเอกชน ที่อาศัย
ชุมชนตรอกเฟื่องทอง - ตรอกวิสูตร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 25 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16
มกราคม 2564 เวลา 14.30 – 14.50 น.

3. นายอำนวย ศรีบัวสวน อายุ 21 การศึกษา กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ที่อาศัยชุมชนตรอกศิลป์ -
ตรอกตึกดิน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 8 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 16 มกราคม 2564 เวลา
16.00 – 16.30 น.

4. นายโสฬส ธีรธรรตนะ (ไกด์ชมรมเกสรบางลำพู) อายุ 21 การศึกษา กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่อาศัยชุมชนวัดใหม่อมตรส สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 13.40
– 14.00 น.

5. นายวรชิต สิงห์แก้ว (ไกด์ชมรมเกสรบางลำพู) อายุ 22 การศึกษา กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่อาศัยชุมชนวัดใหม่อมตรส สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564 เวลา 14.00 –
14.30 น.

6. นางสาวเมริกา พลังเดช (ไกด์ชมรมเกสรบางลำพู) อายุ 22 การศึกษา กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี
ที่อาศัยชุมชนวัดใหม่อมตรส สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม 2564
เวลา 14.00 – 14.30 น.

กลุ่มวัด

1. พระมหาธวัชชัย ธชปัญโญ อายุ 54 ปี การศึกษา ปริญญาโท จำวัดที่วัดนรนาถสุนทริการาม
ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าอาวาส สัมภาษณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 10.00 – 11.00 น.
2. พระโสภณธรรมวงศ์ ดร. (วศก ปัญญาเอกโช) น.ธ.เอก, พธ.บ., ศศ.ม., รป.ด. อายุ 49 ปี จำวัดที่วัด
อินทวิหาร ตำแหน่งเจ้าคณะแขวงวัดสามพระยา เจ้าอาวาสวัดอินทวิหาร สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่
12 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 11.45 – 13.45 น.
3. พระครูสมุห์ทอง ธิตปัญโญ, ดร. อายุ 40 ปี การศึกษา ปริญญาเอก จำวัดที่วัดเอี่ยมวรนุช ประกอบ
อาชีพ พนักงานของรัฐ สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 09.30 – 10.00 น.
4. พระครูวิธานสมณวัตร (สมชาย อภิวัฒน์ ป.ธ.3) อายุ 64 ปี จำวัดที่วัดมหรณพารามวรวิหาร
ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดมหรณพารามวรวิหาร สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2564
เวลา 10.30 – 11.00 น.
5. พระมหาสุชาติ สุชาติมาณี อายุ 35 ปี การศึกษา ปริญญาตรี จำวัดที่วัดสุทัศนเทพวรารามราช
วรมหาวิหาร ประกอบอาชีพ พระอาจารย์ สัมภาษณ์เมื่อวันเสาร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 10.00
– 10.45 น.
6. พระมหามังกร สิทธิเมธี อายุ 31 ปี การศึกษา ปริญญาโท จำวัดที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
ราชวรมหาวิหาร สัมภาษณ์เมื่อวันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2564 เวลา 09.45– 10.30 น.

กลุ่มราชการ

สำนักงานเขตพระนคร ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวนิตยา เทนอิสสระ อายุ 41 ปี การศึกษา ปริญญาตรี
ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ สัมภาษณ์เมื่อวันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 10.00 -
12.00 น. ณ สำนักงานเขตพระนคร

กลุ่มสถานศึกษา

1. โรงเรียนวัดอินทวิหาร ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวธัญญา ฤกษ์มี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัด
อินทวิหาร อายุ 56 ปี การศึกษา ปริญญาโท (การจัดการเรียน) สัมภาษณ์เมื่อวันพุธที่ 17 กุมภาพันธ์
2564 เวลา 10.45 – 11.30 น.

2. โรงเรียนราชบพิธ ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสุริยา ลุนหงส์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนราชบพิธ อายุ 57 ปี การศึกษา ปริญญาโท สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 10.00 – 12.00 น.
3. โรงเรียนวัดสุทัศน์ ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวกาญจนา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสถานศึกษาวัดสุทัศน์ อายุ 57 ปี การศึกษา ปริญญาโท สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 13.30 – 14.30 น.
4. โรงเรียนวัดพระเชตุพน ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวพิมล มาประกอบ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดพระเชตุพน อายุ 42 ปี การศึกษา ปริญญาโท (บริหารการศึกษา) สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 1 มีนาคม 2564 เวลา 15.30 – 17.00 น.
5. โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ผู้ให้สัมภาษณ์ นายอิสรภัทร วาริสอาด ตำแหน่ง ครู อายุ 34 ปี การศึกษา ปริญญาตรี สัมภาษณ์เมื่อวันอังคารที่ 2 มีนาคม 2564 เวลา 13.30 – 14.30 น.
6. โรงเรียนวัดชนะสงคราม ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวสุปราณี อุปรา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชนะสงคราม อายุ 41 ปี การศึกษา ปริญญาโท (สาขาบริหารศึกษา) สัมภาษณ์เมื่อวันพุธที่ 3 มีนาคม 2564 เวลา 13.00 – 15.00 น.
7. โรงเรียนอนุบาลวัดปรินายก ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวเมตตา ศรีเกื้อกลิ่น ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดปรินายก อายุ 51 ปี การศึกษา ปริญญาโท สัมภาษณ์เมื่อวันพุธที่ 3 มีนาคม 2564 เวลา 10.00 – 11.00 น.
8. โรงเรียนวัดมหารพาราม ในพระราชูปถัมภ์ฯ ผู้ให้สัมภาษณ์ นางสาวสุธาสินี รอดดอนไพร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดมหารพาราม ในพระราชูปถัมภ์ฯ อายุ 45 ปี การศึกษา ปริญญาโท (สาขาบริหารศึกษา) สัมภาษณ์เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 4 มีนาคม 2564 เวลา 10.00 – 11.00 น.
9. โรงเรียนสตรีวิทยา ผู้ให้สัมภาษณ์ 1) นางสาว สุทธาทิพย์ เลิศจุลศีจรรย์ ตำแหน่ง หัวหน้างานนโยบายและแผน อายุ 59 ปี การศึกษา ปริญญาตรี 2) นางสาววิภาจรรย์ โฆษิตกิตติวงศ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ อายุ 36 ปี การศึกษา ปริญญาโท สัมภาษณ์เมื่อวันจันทร์ที่ 8 มีนาคม 2564 เวลา 14.00 – 15.30 น.

ภาคผนวก จ
ภาพบรรยากาศลงพื้นที่เก็บข้อมูล
ชุมชนเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

วัดมหรณพารามวรวิหาร

วัดอินทรวีหาร

วัดเอี่ยมวรนุช

วัดนรนาถสุนทริการาม

วัดสุทัศน์เทพวรารามราชวรมหาวิหาร

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร

ชุมชนวัดอินทรวีหาร

ชุมชนตรอกเฟื่องทอง – ตรอกวิสูตร

ชุมชนตรอกศิลป์ – ตรอกตึกดิน

ชุมชนตรอกศิลป์ - ตรอกตึกดิน

ชุมชนโบสถ์พราหมณ์

ชุมชนหลังวัดราชนันทดา

ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์ - ตรอกไก่แจ้ และ
ชุมชนวัดใหม่อมตรส

ชุมชนท่าเตียน

ชุมชนวัดสามพระยา

ชุมชนท่าวัง

ชุมชนแพรงภูธร

เยาวชนบางลำพู

โรงเรียนราชบพิธ

โรงเรียนวัดชนะสงคราม

โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

โรงเรียนสวตวิทยา

โรงเรียนวัดพระเชตุพน

โรงเรียนวัดสุทัศน์

โรงเรียนวัดมหารพารามในพระราชูปถัมภ์ฯ

สำนักงานเขตพระนคร